

ΚΟΜΒΟΣ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ & ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φοιτητές: Παναγιώτης Αντωνέλλος, Αρσινόη Νάσιου
Επιβλέπων Καθηγητής: Ιάσων Πανταζής, Ακ. Υπότροφος
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων/Πολυτεχνική Σχολή
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών/Ιωάννινα/Ιούνιος 2021

Εικόνα Εξωφύλλου- Οπισθόφυλλου : “Δωμάτια” αιθρίου, πρόπλασμα
κλίμακας 1:100

Τοποθεσία: Ιωάννινα

Ακαδημαϊκό έτος: 2020-2021

Τμήμα: Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Σχολή: Πολυτεχνική Σχολή Ιωαννίνων

Επιβλέπων Καθηγητής: Ιάσων Πανταζής, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Φοιτητές: Παναγιώτης Αντωνέλλος, Α. Μ. 00047, Αρσινόη Νάσιου Α. Μ. 00080

Τριμελής Εξεταστική Επιτροπή: Νικόλαος Πατσαβός, Κορνηλία

Φιλοξενίδου, Ιάσων Πανταζής

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων σε καρτ ποστάλ, αρχές δεκαετίας 1970

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η ενασχόληση μας με το συγκεκριμένο θέμα λειτούργησε ως συνέχεια της ερευνητικής μας εργασίας. Στο ίδιο πλαίσιο λοιπόν με τα πολιτιστικά τοπία μας απασχόλησε το υπάρχον κτιριακό απόθεμα και ο τρόπος διαχείρισης του. Πιο συγκεκριμένα στόχο μας αποτέλεσε η διαχείριση ενός ιστορικού κτίσματος για την πόλη των Ιωαννίνων καθώς και η αποκατάσταση, η επανάχρηση και η επανένταξη του στην πόλη.

Ευχαριστούμε πολύ τον επιβλέποντα μας Ιάσωνα Πανταζή για την εμπιστοσύνη και την ενθάρρυνση κατά το πέρας της εργασίας μας αλλά για την βοήθεια και την καθοδήγηση όλα τα χρόνια των σπουδών μας. Ευχαριστούμε την κ. Παυλίδου για τις συμβουλές της και την πληθώρα αναφορών που ανέδειξε, βοηθώντας έτσι στην αρχιτεκτονική πρόταση επανάχρησης του κτιρίου. Ευχαριστούμε επίσης τον κ. Σμύρη για τις πολύτιμες γνώσεις που μας προσέφερε γύρω από το θέμα και το υλικό που μας διέθεσε. Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Φλούδα και την κ. Αγγέλη για τον χρόνο που μας διέθεσαν εμπλουτίζοντας τα “εργαλεία” μας για την διαχείριση του κτιρίου. Τέλος ένα μεγάλο ευχαριστό στην Βάλια, την Ρένια και τον Βασίλη που χωρίς αυτούς η εργασία μας δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η προστασία και η διαχείριση των μνημείων και των ιστορικών κτιρίων αποτελεί μείζον θέμα σήμερα. Στόχος της παρούσας διπλωματικής λοιπόν αποτελεί η ανάδειξη, η αποκατάσταση και η επανάχρηση ενός ιστορικού κτιρίου στην πόλη των Ιωαννίνων. Το Παλιό Πανεπιστήμιο βρίσκεται στο κέντρο των εξελίξεων με πολλούς φορείς να το διεκδικούν προτείνοντας διαφορετικές χρήσεις για το κτιριολογικό του πρόγραμμα.

Το Παλιό Πανεπιστήμιο κτίστηκε την δεκαετία του '60 σε μία αραιοδομημένη περιοχή. Η οικοδόμηση του διήρκεσε είκοσι χρόνια περίπου και χωρίστηκε σε έξι κατασκευαστικές φάσεις, προϊόν των οποίων είναι τα ανεξάρτητα στατικά κτίρια που το απαρτίζουν. Σήμερα στο κτίριο, που χαρακτηρίζεται έντονα από παρακμή, στεγάζονται υπηρεσίες του δήμου και σε κοντινή απόσταση από αυτό επί της οδού Δόμπολης, βρίσκεται το Πειραματικό σχολείο Ζωσιμαίας σχολής και η φοιτητική εστία της Δόμπολης. Η ευρύτερη περιοχή σχεδιάζεται να αλλάξει μελλοντικά με την οικοδόμηση του απέναντι λόφου, του λόφου Τσιλίκη, και την δημιουργία κυκλικού κόμβου.

Έχοντας αναλύσει την ιστορία του κτιρίου και το αρχιτεκτονικό του λεξιλόγιο σε συνδυασμό με την θέση που καταλαμβάνει σήμερα στην πόλη, το κτίριο διατηρείται σε μεγάλο βαθμό, με σημειακές καθαιρέσεις και προσθήκες, και προτείνεται η χρήση του ως κτιρίου φοιτητικών εστιών. Οι φοιτητικές εστίες που λειτουργούν στην πόλη των Ιωαννίνων είναι δύο, η φοιτητική εστία της Δουρούτης και η φοιτητική εστία της Δόμπολης. Παρόλα αυτά αδυνατούν να καλύψουν των αριθμό των φοιτητών που σπουδάζουν στην πόλη ιδιαίτερα σε συνάρτηση με την επέκταση του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων σε νέα τμήματα και σχολές. Η έλλειψη αυτή διογκώνεται με την έλλειψη συντήρησης και υποδομών των δύο συγκροτημάτων, που οδηγεί στην μη ικανοποίηση των αναγκών των φοιτητών που κατοικούν στις εστίες.

Ο σχεδιασμός ενός νέου κτιρίου εστιών, σε κοντινή απόσταση από την πόλη, θα προσφέρει λύση σε αυτά τα προβλήματα. Βέβαια το κτίριο εκτός από τα δωμάτια των φοιτητών σχεδιάζεται ως ένας προορισμός για την πόλη φιλοξενώντας χώρους που του προσδίδουν εξωστρέφεια. Το κτίριο λοιπόν μετατρέπεται σε ένα «κόμβο» αλληλεπίδρασης και συνάντησης των φοιτητών αλλά και άλλων χρηστών μεταξύ τους σε ενδιάμεσους χώρους. Μέσω αυτών των χώρων, που ταυτόχρονα απευθύνονται στους φοιτητές αλλά και στους κατοίκους της γύρω περιοχής και της πόλης, δημιουργείται μία διαδρομή που διατρέχει όλο το κτίριο δίνοντας του ξανά «ζωή».

ABSTRACT

In today's time, the protection, the maintenance and the protection of monuments and historical buildings is a crucial topic. Thus, the aim of this thesis is the highlighting, the restoration and the reuse of a historical building in the city of Ioannina. The Old University is at the midpoint of progress, with many entities claiming it and suggesting different ways of using its building program.

The Old University was built in the 1960s at an area with scarce buildings. Its construction lasted for about twenty years and was divided in six construction phases, with the product of those phases being the independent static buildings that compose it. Nowadays, the building, which is characterized by an intense decadence, provides a place for the facilities of the township and in proximity to it, along the Doboli avenue, lies Zosimaia's School and the Doboli's university dormitory. There are plans for a future restructure of the wider area, which include the construction of the opposite hill, the «Tsiliki» hill, and the formation of a roundabout.

After the analysis of the building's history and its architectural vocabulary coupled with its whereabouts compared to the city's current formation, it is concluded that the building is maintained quite well, with standalone demolitions and extensions, and its usage as a university dormitory is suggested. Currently, there are two functional university dormitories at Ioannina, the dormitory of Dourouti and the dormitory of Doboli. Nonetheless, these dormitories are not able to cater to the needs of the total number of students who study at the city's university, especially in relation to the expansion of the University of Ioannina that includes the addition of new departments and schools. The lack of management for the students' need for housing is engorged by the lack of maintenance and infrastructure of these two complexes, that leads to an inability to provide to the students that live there and to meet their needs, eventually causing a dissatisfactory «dormitory life».

The designing of a new dormitory building, in proximity to the town, will provide a solution to the problems that were discussed above. Surely, the building, apart from the housing areas for the students, is planned to be a destination in town hosting spaces that transfuse extroversion. So, the building will be converted into a hub of interaction and meeting for students and other users of the building's facilities, in the in-between places of the complexes. Through these interactive spaces, which are addressed towards the students and the residents of the nearby area and city, a path that runs through all the building and gives it «life» will be created.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1-3	ΕΙΣΑΓΩΓΗ
4-20	1.ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΚΤΙΡΙΟΥ
4	1.1 Περιοχή μελέτης
9	1.2 Κατασκευή-Μορφολογικά χαρακτηριστικά κτιρίου
15	1.3 Χρήσεις-Σημερινή κατάσταση
18	1.4 Προτάσεις αξιοποίησης
21-32	2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΣΤΙΩΝ & ΧΩΡΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ
21	2. 1 Φοιτητικές εστίες Ιωαννίνων
25	2.2 Αξιολόγηση φοιτητικών εστιών
28	2.3 Σημερινή κατάσταση
33-78	3. ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ
33	3.1 Κεντρική ιδέα
41	3.2 Αρχιτεκτονικό λεξιλόγιο
54	3.3 Κίνηση-διάρθρωση κόμβων
65	3.4 Δωμάτια φοιτητών
79-80	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
81-83	ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ
84-89	ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ
90-93	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
90	Ερωτηματολόγιο 2021

«Μην κατεδαφίζεις ποτέ, μην αντικαθιστάς ποτέ... το κτιριακό απόθεμα έχει αξία αν αφιερώσεις χρόνο και προσπάθεια για να την αναγνωρίσεις. Στην πραγματικότητα είναι μία πρακτική παρατήρησης και αντιμετώπισης ενός κτιρίου με φρέσκια ματιά, προσοχή και επιμονή ώστε να καταλάβεις τις αξίες και τις αδυναμίες του και να δεις πως μπορείς να αλλάξεις την κατάσταση που βρίσκεται ενώ ταυτόχρονα διατηρείς τις αξίες που το διέπουν.

Anne Lacaton, Jean-Philippe Vassal, Pritzker winners 2021

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η αποκατάσταση κτιρίων λαμβάνει πλέον πρωταγωνιστικό ρόλο εξαιτίας της συσσώρευσης ιστορικού κτιριακού αποθέματος και της ανάγκης διαχείρισης του. Το Παλιό Πανεπιστήμιο λοιπόν και πιο συγκεκριμένα η αποκατάσταση και η επανάχρηση του ως κτίριο εστιών αποτέλεσε στόχο της συγκεκριμένης διπλωματικής. Στην πρώτη ενότητα αναλύεται η θέση του κτιρίου στην πόλη όταν κατασκευάστηκε αλλά και η θέση που λαμβάνει σήμερα δίνοντας την δυνατότητα μίας μελλοντικής πρόβλεψης. Επίσης σημαντικό στοιχείο αποτελεί η ανάλυση των κατασκευαστικών φάσεων του συγκροτήματος κτιρίων καθώς και οι μεταγενέστερες προσθήκες που έγιναν με την πάροδο του χρόνου μέχρι την ολοκλήρωση του. Το κτίριο μπορεί πλέον να μην χρησιμοποιείται σε όλη του την έκταση αλλά αρχικά κατασκευάστηκε για εκπαιδευτικούς λόγους με το τωρινό ιδιοκτησιακό καθεστώς του να δυσχεράνει την αξιοποίηση του. Η αξιοποίηση του είναι μερική στο τμήμα που έχει ανακαινιστεί φιλοξενώντας δημόσιες υπηρεσίες με το μεγαλύτερο μέρος του να παρακμάζει. Το γεγονός αυτό προσπάθησαν να ανατρέψουν πολλές προτάσεις από διάφορους και διαφορετικούς φορείς με σενάρια αξιοποίησης του ως κτίριο εστιών, ως το νέο δημαρχείο της πόλης, ως μουσείο Σύγχρονης τέχνης, ως μουσείο τυπογραφίας και πολλά άλλα. Το ερώτημα που προκύπτει λοιπόν είναι ποιο από τα σενάρια αυτά είναι το επικρατέστερο και ταυτόχρονα ανταποκρίνεται στην αρχική παραχώρηση του οικοπέδου για εκπαιδευτικούς λόγους;

Το σενάριο που επιλέγεται λοιπόν είναι η χρήση του κτιρίου για την στέγαση φοιτητών εξαιτίας της μεγάλης έλλειψης δωματίων σε συνδυασμό με την ολοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σε νέα τμήματα και σχολές. Στην ενότητα που ακολουθεί αναλύονται οι υπάρχουσες φοιτητικές εστίες, η φοιτητική εστία της Δόμπολης και η φοιτητική εστία της Δουρούτης και συγκρίνονται με γνώμονα την χρονολογία κατασκευής, την διάρθρωση των κοινόχρηστων και των ιδιωτικών χώρων και την αξιολόγηση των φοιτητών. Η αξιολόγηση αυτή προκύπτει από το ερωτηματολόγιο του Δαμανάκη Μ. στην εργασία « Η Φοιτητική Εστία ως χώρος κοινωνικοποίησης» του 1992 σε σύγκριση με το δικό μας ερωτηματολόγιο το 2021. Έτσι προκύπτουν διάφορα συμπεράσματα σε σχέση με τις εστίες με το σημαντικότερο να είναι η έλλειψη κοινόχρηστων χώρων για τους φοιτητές και η μη ικανοποίηση τους με τα μικρά δωμάτια που τους προσφέρονται. Τα δωμάτια αυτά παρουσιάζουν διαφορές και χωρίζονται σε πέντε τύπους ανάλογα με τα τετραγωνικά που καταλαμβάνουν και τους χώρους που διαθέτουν. Ως πέμπτος τύπος δωματίου εστιών αντιμετωπίζεται το δωμάτιο του ξενοδοχείου εξαιτίας της υπενοικίασης δωματίων από το Πανεπιστήμιο

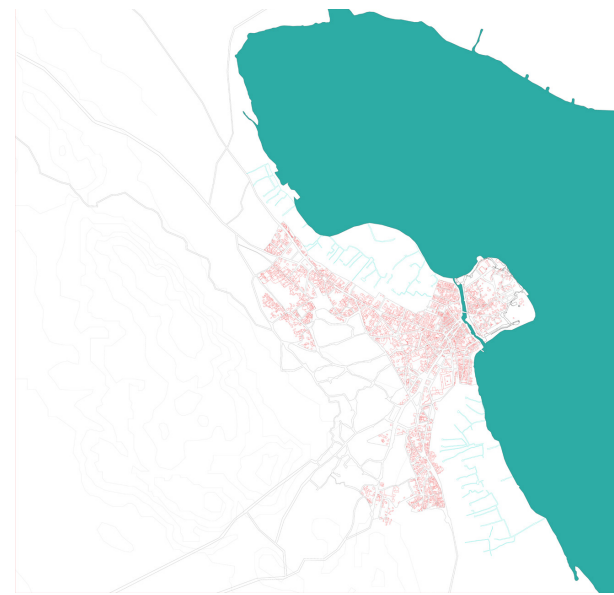
Ιωαννίνων λόγω της έλλειψης δομών. Οι πέντε τύποι δωματίων συγκρίνονται με άλλους χώρους προσωρινής διαμονής ώστε να προκύψουν οι κατάλληλοι χώροι για την στέγαση των φοιτητών στο Παλιό Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Η Τρίτη και τελευταία ενότητα περιλαμβάνει την αρχιτεκτονική πρόταση της μετατροπής του συγκροτήματος κτιρίων σε μία νέα εστία για την πόλη. Το κτίριο διατηρείται στο μεγαλύτερο μέρος του με λίγες καθαιρέσεις στα ξεχωριστά στατικά κτίρια του. Επίσης αναδεικνύεται η ανάγκη συνομιλίας του με την γύρω περιοχή αλλά και σε μεγαλύτερη κλίμακα με την πόλη. Η απαιτούμενη εξωστρέφεια επιτυγχάνεται μέσω μίας διαδρομής ενδιάμεσων χώρων, «κόμβων» στο εσωτερικό του κτιρίου. Οι χώροι αυτοί απευθύνονται και στους φοιτητές αλλά και στους κατοίκους της πόλης όπως και το αίθριο μεταξύ του κτιρίου και του Πειραματικού σχολείου που σχεδιάζεται ως μία αυλή για τους φοιτητές και ταυτόχρονα μια πλατεία για την πόλη. Η κίνηση στο κτίριο είναι σπειροειδής ξεκινώντας από την ισόγεια στάθμη και καταλήγοντας στην ανώτερη. Εξυπηρετείται από τέσσερις πυρήνες και οδηγεί σε προσβάσιμα για όλους και μη προσβάσιμα τμήματα όπως τα δωμάτια των φοιτητών. Τα δωμάτια, οι πιο εσωστρεφείς χώροι, χωρίζονται ανάλογα με τα τρία μοντέλα κατοίκησης, την κατ-οίκηση, την συν-οίκηση και την συλλογικά κατοίκηση σε αυτόνομα δωμάτια, συγκροτήματα δωματίων και δωμάτια με κοινόχρηστους χώρους. Με αυτόν τον τρόπο καταφέρνουν να ανταποκρίνονται στις διάφορες και διαφορετικές ανάγκες των φοιτητών. Ανάγκες που ολοένα και αναπροσδιορίζονται.

1. ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΚΤΙΡΙΟΥ

1.1 Περιοχή μελέτης

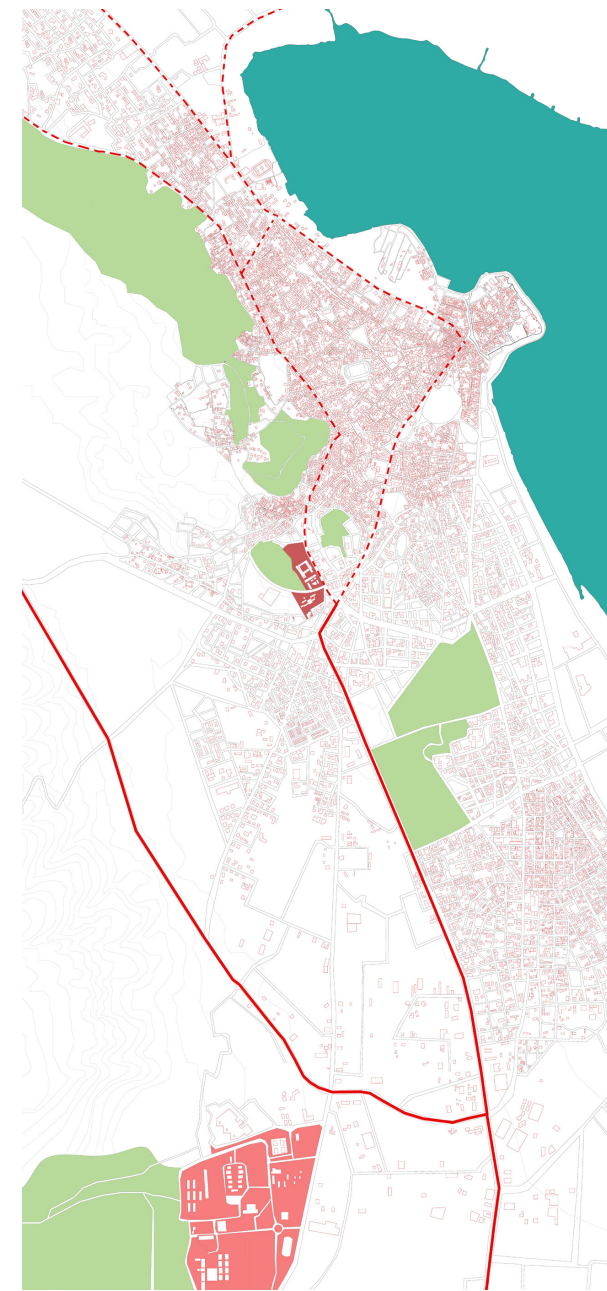
Το Παλιό Πανεπιστήμιο, στην οδό Δόμπολη με αριθμό 30, βρίσκεται σε μία σχετικά αραιοδομημένη περιοχή με χαμηλά κτίρια αλλά και κενά οικοπέδα δίπλα από το δασύλλιο. Η οδός Δόμπολης παλιότερα ήταν ο περιφερειακός δρόμος στις παρυφές της τότε πόλης, λειτουργώντας ως το όριο της, ανάμεσα σε φυτεμένους ή καλλιεργήσιμους λόφους και με μία μόνο συγκοινωνιακή επικοινωνία με το κέντρο της πόλης. Πόλη που δημιουργήθηκε αρχικά γύρω από τις πύλες του κάστρου, λειτουργώντας μάλιστα σε συνοικίες και στην συνέχεια αναπτύχθηκε παίρνοντας την σημερινή της μορφή. Το Παλιό Πανεπιστήμιο λοιπόν όταν χτίστηκε βρισκόταν εκτός των ορίων της πόλης όπως και το σημερινό Πανεπιστήμιο, με την Πανεπιστημιούπολη να απέχει κάποια χιλιόμετρα από το κέντρο της πόλης. Σταδιακά όμως η πόλη αναπτύχθηκε γύρω από τον λόφο της Περιβλέπτου, ανάπτυξη που καταγράφεται σήμερα στον απέναντι λόφο, στον λόφο Τσιλίκη, ο οποίος σχεδιάζεται να πολεοδομηθεί. Σύμφωνα με το σχέδιο Πόλης σε διάφορες περιοχές και γειτονιές του Λεκανοπεδίου όπως και σε αυτόν αλλά και στον λόφο Βελισαρίου οι οποίες έχουν αυξηθεί σημαντικά σε πληθυσμό θα εκτελεστούν έργα υποδομής, όπως διανοίξεις και ασφαλτοστρώσεις οδών, κατασκευή πεζοδρομίων, δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης, φωτισμός κοινόχρηστων χώρων και δρόμων. Το ίδιο πρόκειται να συμβεί και τις επόμενες δεκαετίες στην πόλη των Ιωαννίνων, με την πόλη να επεκτείνεται και το πράσινο να υποχωρεί, με αποτέλεσμα μελλοντικά το Πανεπιστήμιο να βρίσκεται εντός πόλεως. (Εικόνα 1, Εικόνα 2, Εικόνα 3, Εικόνα 4)

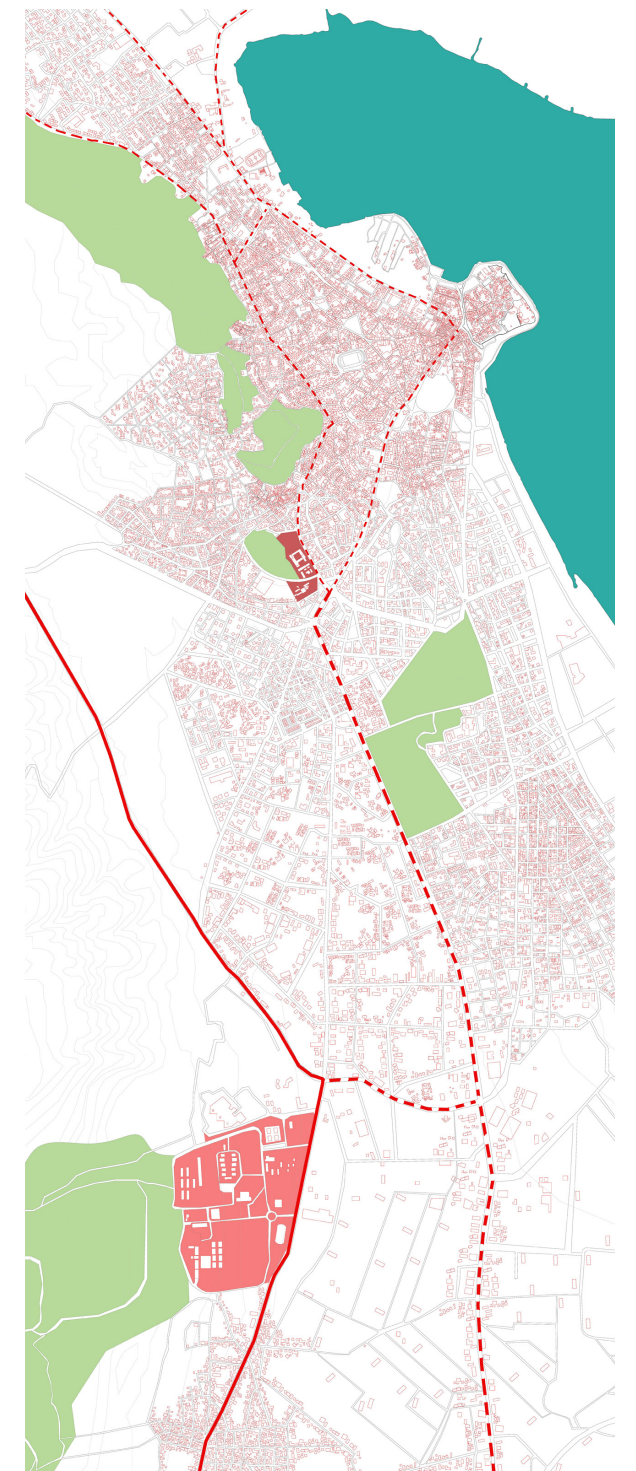
Εικ.1 Χάρτης πόλης Ιωαννίνων 1900

Εικ.2 Χάρτης πόλης Ιωαννίνων 1960

Εικ.3 Χάρτης πόλης Ιωαννίνων 2020

Εικ.4 Χάρτης πρόβλεψης πόλης Ιωαννίνων 2080

- Λίμνη Ιωαννίνων
- Παλιό Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- Χώροι πρασίνου
- Περιφερειακός (Ε951)
- Παλιός Περιφερειακός (Ε92)

Δίπλα στο ακίνητο βρίσκεται το Πειραματικό Γυμνάσιο Ζωσιμαίας σχολής, το οποίο όπως τα περισσότερα σχολεία των Ιωαννίνων δεν έχει οικοδομική άδεια και χτίστηκε χωρίς να συνυπολογίζει τους όρους δόμησης. Η φοιτητική εστία Δόμπολης, συμπληρώνει το σύμπλεγμα κτιρίων, σχεδιασμένη από τον Νίκο Βαλσαμάκη, δημιουργώντας μία ενότητα μοντέρνων κτιρίων στην πόλη, με εμφανή παρόλα αυτά τα σημάδια παρακμής. Η απόσταση του συμπλέγματος κτιρίων από το κέντρο της πόλης των Ιωαννίνων είναι μικρή και η απόσταση από το Πανεπιστήμιο είναι πέντε χιλιόμετρα ενώ από τα ΤΕΙ τέσσερα. (Εικόνα 5) Όσο για τη μετακίνηση εξυπηρετείται από το αστικό 16 με τα δρομολόγια Πανεπιστήμιο- Πέραμα και Πανεπιστήμιο-ΟΑΕΔ-ΤΕΙ. (Εικόνα 6) Η κυκλοφορική συμφόρηση της οδού είναι συχνή με παραγωγή έντονου θορύβου ενώ σχεδιάζεται να αποφευχθεί με την δημιουργία κόμβου. Ο κυκλικός κόμβος σχεδιάζεται στην θέση των φαναριών στη διασταύρωση της οδού Δομπόλη με τη λεωφόρο Δωδώνης και τη λεωφόρο Κενάν Μεσαρέ, και όχι στην θέση του προηγούμενου κόμβου, μπροστά από την πλατεία Ηρώων Πολυτεχνείου. (Εικόνα 7) Και τα δύο συγκροτήματα κτιρίων βρίσκονται στον λόφο Περιβλέπτου με έντονη φύτευση, η οποία παρατηρείται και στην γύρω περιοχή. (Εικόνα 8) Στην περιοχή υπάρχουν επίσης δύο τράπεζες, πολλά καταστήματα αναψυχής και εστίασης, το ξενοδοχείο Βυζάντιο και λύκειο το οποίο λειτουργεί και ως νυχτερινό, με τα περισσότερα κτίρια ωστόσο να μην είναι προσβάσιμα σε όλους. (Εικόνα 9,10).

Εικ.5 Διάγραμμα απόστασης από το κέντρο

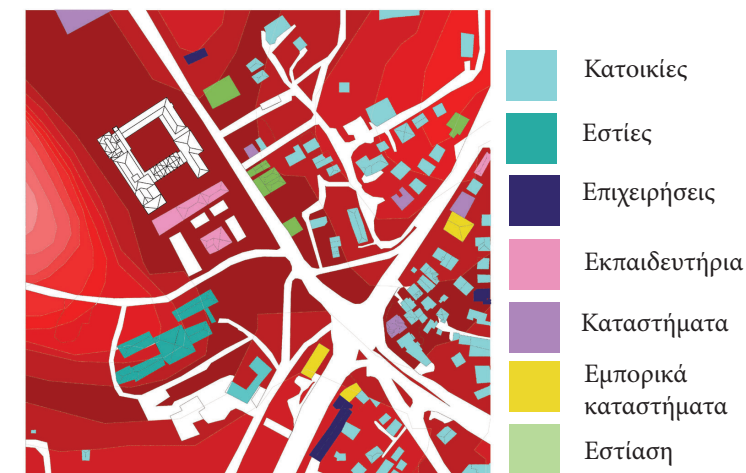
Εικ.6 Διάγραμμα αστικών λεωφορείων

Εικ.7 Διάγραμμα νέου κόμβου και parking

Εικ.8 Διάγραμμα πρασίνου

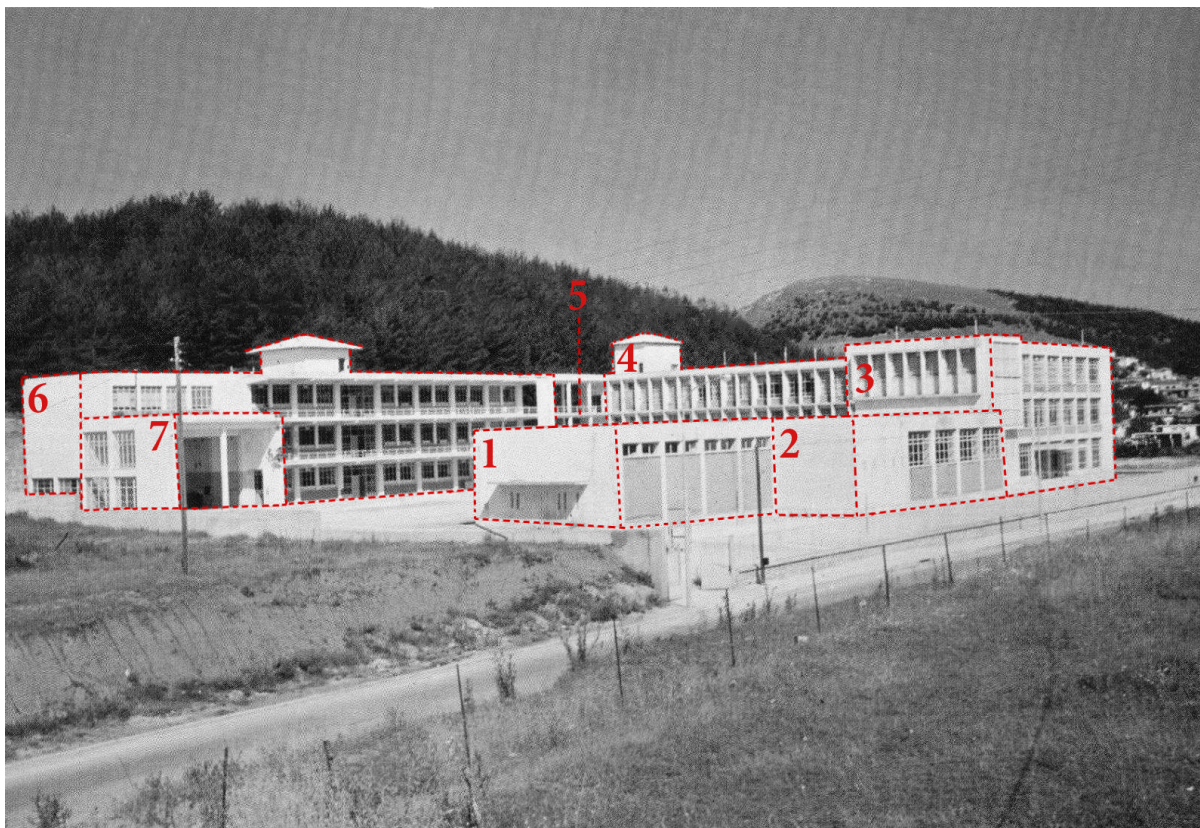
Εικ.9 Διάγραμμα χρήσεων

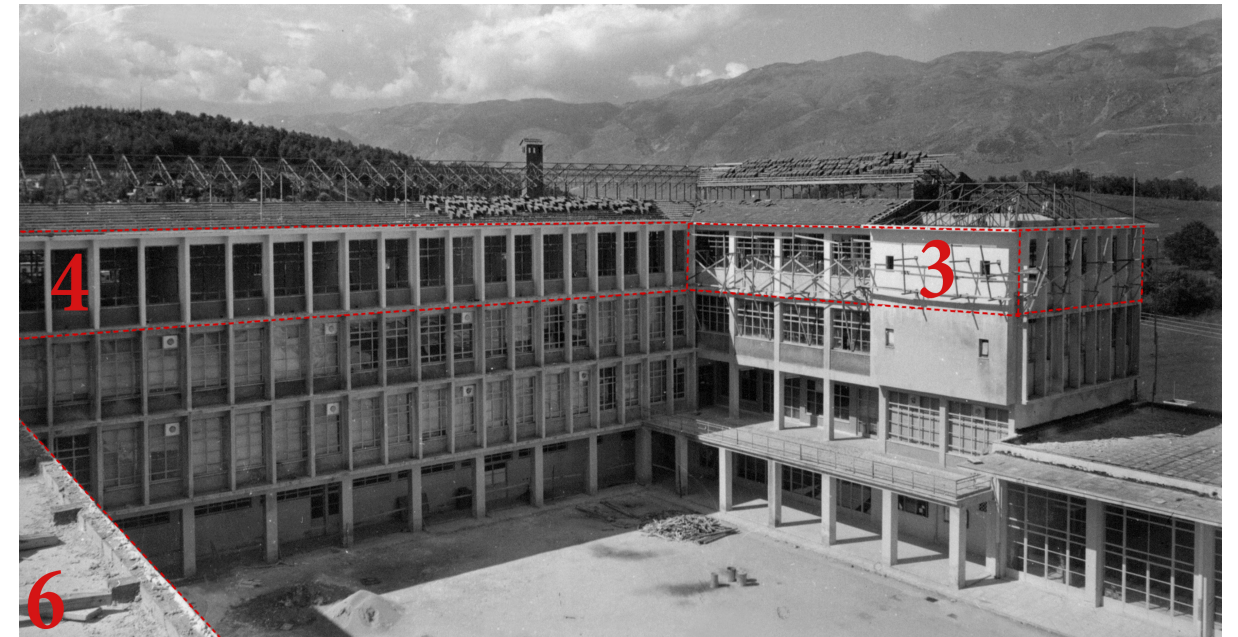
Εικ.10 Διάγραμμα προσβάσεων

1.2 Κατασκευή-Μορφολογικά χαρακτηριστικά κτιρίου

Το οικοπέδο (10.000 τ.μ.) παραχωρήθηκε, σύμφωνα με απόφαση του Ιερού Ναού Περιβλέπτου Ιωαννίνων. Στόχος ήταν η ανέγερση κτιρίου στέγασης της Δημόσιας σχολής εργοδηγών Ιωαννίνων. Η ανέγερση αυτή πραγματοποιείται τμηματικά σε διαφορετικές χρονικές περιόδους σε στατικά ανεξάρτητα κτίρια, με τον αρχιτέκτονα, όπως υποστηρίζεται από προφορικές μαρτυρίες, να υπηρετεί την στρατιωτική του θητεία στα Ιωάννινα. Το έργο ξεκίνησε το 1960 και ολοκληρώθηκε σε χρονική περίοδο δεκαεφτά ετών, με έξι φάσεις κατασκευής. Κατά την φάση Α μελετήθηκε και κατασκευάστηκε ο ισόγειος όροφος των κτιρίων 1 και 2, ο ισόγειος και ο πρώτος όροφος του κτιρίου 5 και ο ισόγειος, ο πρώτος και ο δεύτερος όροφος των κτιρίων 3,4,6 και 7 (Εικόνα 11). Οι μελέτες εκπονήθηκαν από την Τεχνική Υπηρεσία του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τον Ιούνιο του 1962 και ελέγχθηκαν από την Τεχνική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας τον Νοέμβριο του 1962. Κατά την φάση Β μελετήθηκε και κατασκευάστηκε η προσθήκη καθ' ύψος του τρίτου ορόφου των κτιρίων 3,4 και 6. (Εικόνα 12).

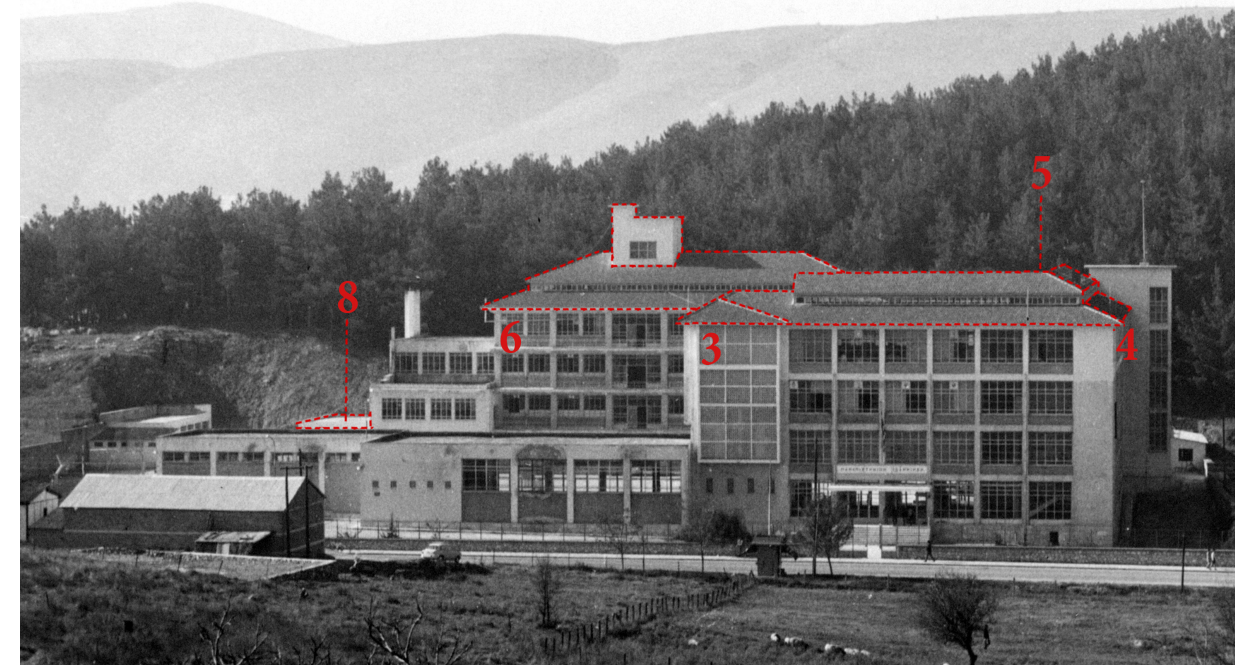

Εικ. 11 Φάση Α οικοδόμησης (1962)

Εικ. 12 Φάση Β οικοδόμησης (1969)

Οι μελέτες εκπονήθηκαν από την Τεχνική Υπηρεσία του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τον Απρίλιο του 1969 και ελέγχθηκαν από την Τεχνική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας τον Ιούλιο του 1969. Κατά την φάση Γ έγινε η κατασκευή της κεραμοσκεπούς στέγης στα κτίρια 3,4,5 και 6 και προσθήκη του κτιρίου 8, ενός ισόγειου χώρου κατασκευασμένου από μεταλλικό σκελετό και στέγη ο οποίος λειτουργεί ως αποθήκη. (Εικόνα 13)

Εικ. 13 Φάση Γ οικοδόμησης (1977)

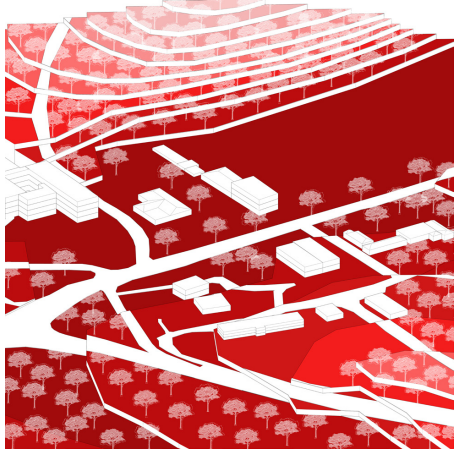
Οι μελέτες εκπονήθηκαν από την Τεχνική Υπηρεσία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων το 1977. Κατά την φάση Δ προστέθηκε στα κτίρια 1 και 2 πρώτος όροφος. (Εικόνα 14) Κατά την φάση Ε μελετήθηκε και κατασκευάστηκε ο ισόγειος, ο πρώτος και ο δεύτερος όροφος του κτιρίου 9 ολοκληρώνοντας το αίθριο που μέχρι τότε ήταν ανοιχτό προς την νότια πλευρά. (Εικόνα 15) Κατά την ΣΤ και τελευταία φάση προστέθηκε στα κτίρια 1 και 2 κεραμοσκεπής στέγη (Εικόνα 16). Ο χρόνος κατασκευής του ορόφου αυτού δεν είναι γνωστός ούτε υπάρχουν εγκεκριμένα σχέδια. (Εικόνα 17,18,19,20,21,22,23,24)

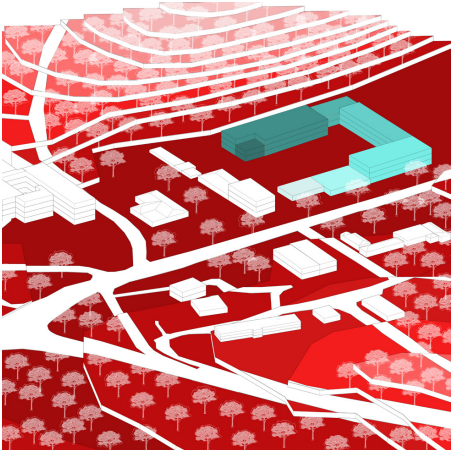
Εικ. 14,15 Φάση Δ & Ε οικοδόμησης

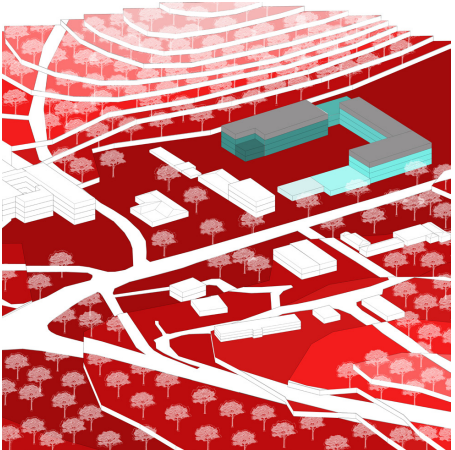
Εικ. 16 Φάση ΣΤ οικοδόμησης

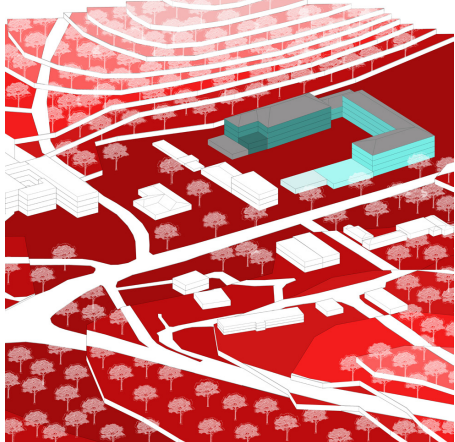
Εικ. 17 Διάγραμμα οικοπέδου

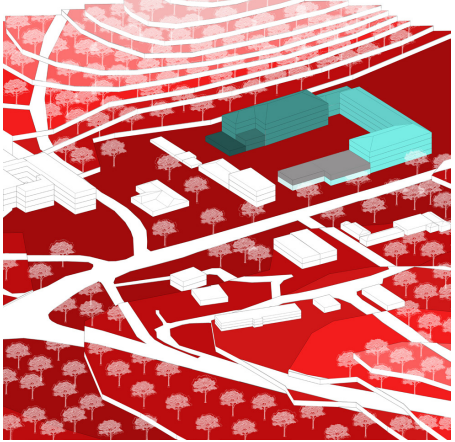
Εικ. 18 Διάγραμμα φάσης Α

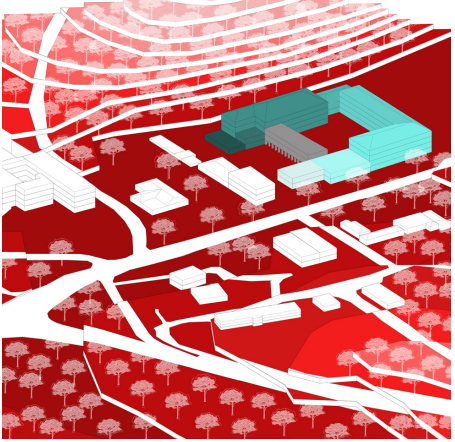
Εικ. 19 Διάγραμμα φάσης Β

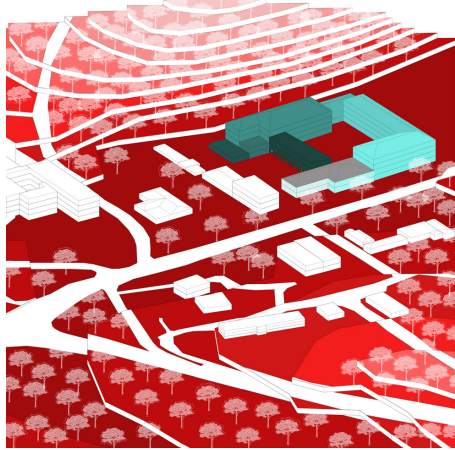
Εικ. 20 Διάγραμμα φάσης Γ

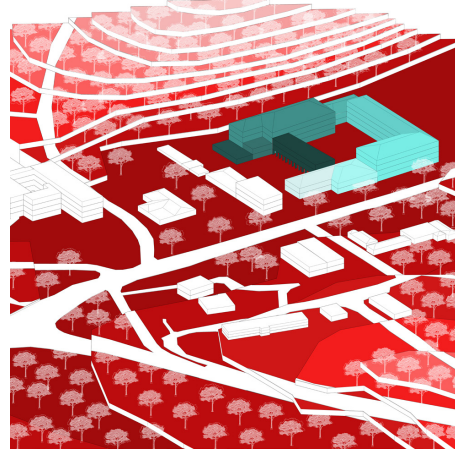
Εικ. 21 Διάγραμμα φάσης Δ

Εικ. 22 Διάγραμμα φάσης Ε

Εικ. 23 Διάγραμμα φάσης ΣΤ

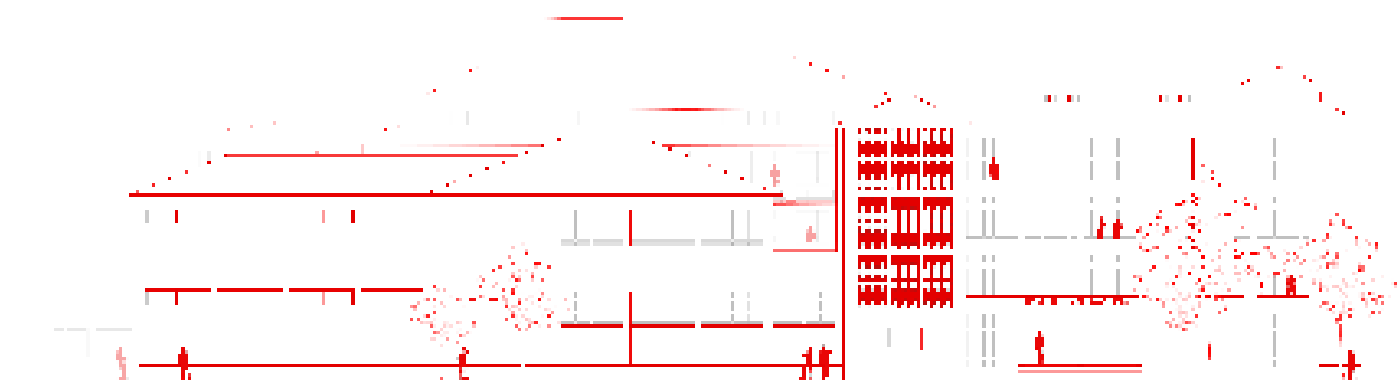

Εικ. 24 Διαγραμμα ολοκλήρωσης φάσεων

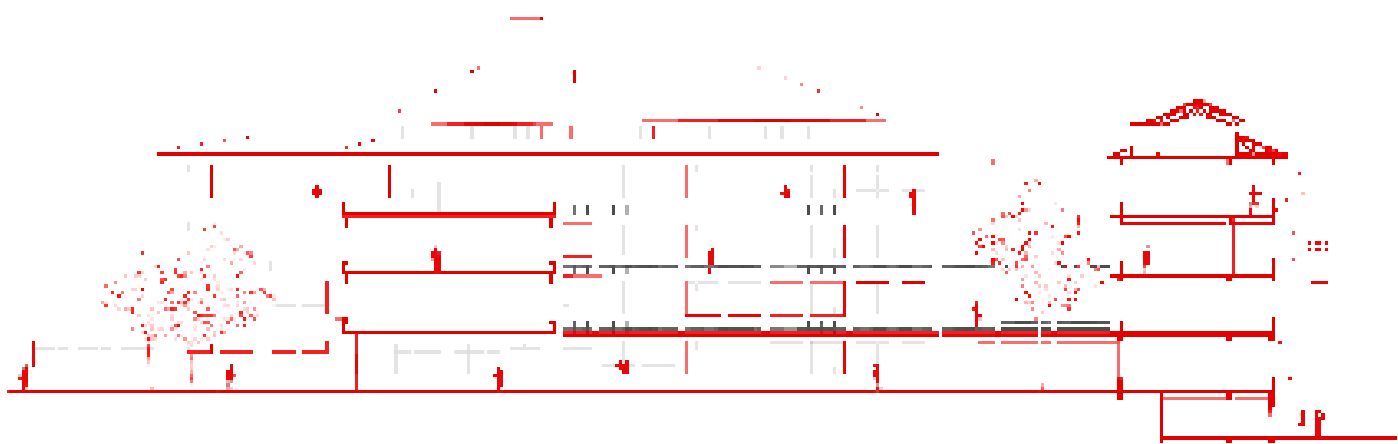
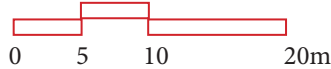
1	526 τ.μ.	2 όροφοι
2	1040 τ.μ.	2 όροφοι
3	3037τ.μ.	5 όροφοι
4	3467 τ.μ.	5 όροφοι (+υπόγειο)
5	1500 τ.μ.	3 όροφοι (+υπόγειο)
6	4820 τ.μ.	5 όροφοι
7	335 τ.μ.	2 όροφοι
8	230 τ.μ.	1 όροφος
9	1700 τ.μ.	3 όροφοι

Τα διαγράμματα φάσεων οικοδόμησης του κτιρίου βασίστηκαν στην τεχνική έκθεση της μελέτης ανακαίνησης, ανάδειξης και νέας χρήσης του κτιριακού συγκροτήματος “Δόμπολη” με στόχο την μετεγκατάσταση των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Περιφέρειας Ηπείρου της Αθηνάς Κ. Τζάκου το 2003. Στην συνέχεια συγκρίθηκαν με φωτογραφικό υλικό του κτιρίου και προσδιορίστηκαν οι έξι φάσεις οικοδόμησης του.

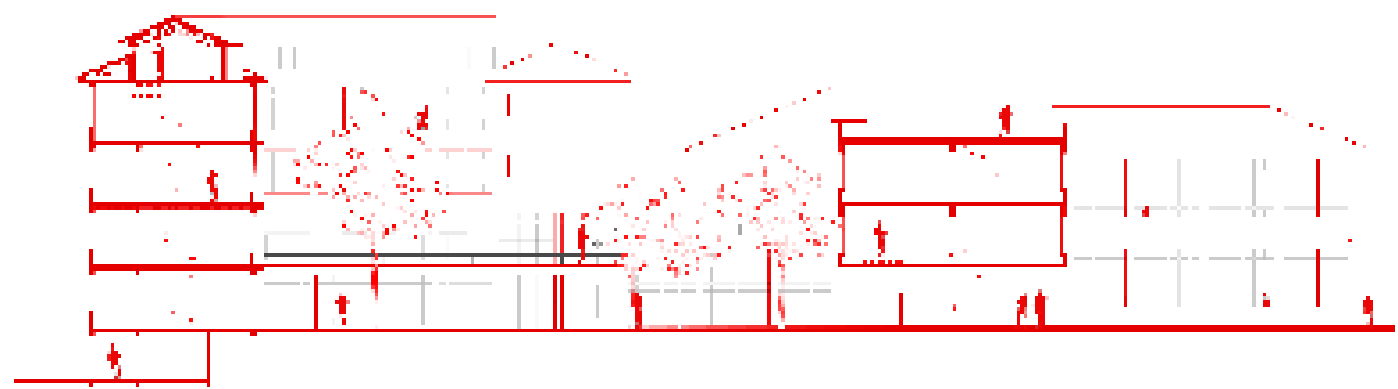
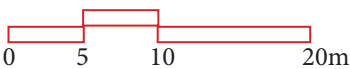
Το πρώτο σχήμα Π σε κάτοψη κτίριο είναι ένα μοντέρνο κτίριο με ιστορικιστικές και τοπικιστικές αναφορές όπως στέγες, φεγγίτες και ενσωμάτωση του σκελετού στις εξωτερικές τοιχοποιίες. Ενώ το δεύτερο κτίριο pilotis είναι ένα τυπικά μοντέρνο κτιριακό στοιχείο της εποχής του διεθνούς στυλ με εμφανή τα στοιχεία του στατικού καννάβου. Τα αρχιτεκτονικά στοιχεία του συγκροτήματος, τα μεγάλα υαλοστάσια που βοηθούν στην αξιοποίηση του φυσικού φωτισμού, το παιχνίδισμα των όγκων, η ελευθερία των επικοινωνιών με τις διαμπερείς εισόδους υπακούουν επίσης στις αρχές του μοντερνισμού με το κτίσμα να είναι απαλλαγμένο από μιμητικά στοιχεία. Στην κύρια όψη του εμφανίζονται κλωστρά σε κυκλικό μοτίβο, διάτρητοι τοίχοι από τσιμέντο που λάμβαναν τη χρήση του εξαερισμού και της σκίασης του χώρου, στοιχείο των 60' s. Τα κλωστρά εντοπίζονται σε πληθώρα σημαντικών κτιρίων της εποχής όπως την Πολυκατοικία επί της Λεωφόρου Κηφισίας 272 του Νίκου Βαλσαμάκη, που χτίστηκε το 1958, την Πολυκατοικία στην οδό Μπενάκη 118 της Σουζάνας και του Δημήτρη Αντωνακάκη, που χτίστηκε το 1973 και το One Athens του Κωνσταντίνου Δοξιάδη, που χτίστηκε το 1957. «Επίσης και στις δύο πτέρυγες το κοινό χαρακτηριστικό είναι οι ανοιχτοί αλλά σκεπασμένοι διάδρομοι στις όψεις προς το αίθριο, που δημιουργούν την αίσθηση του ανοικτού χώρου καταναμεημένου σε όλους τους ορόφους που εξαφανίζουν ή μειώνουν τις μεγάλες κτιριακές μάζες.» Ανοίγονται προς την ανατολική πλευρά όπου υπάρχουν οι χαμηλότεροι όγκοι, ακόμη και έπειτα από τις μεταγενέστερες προσθήκες. (Εικόνα 25,26.27.28)

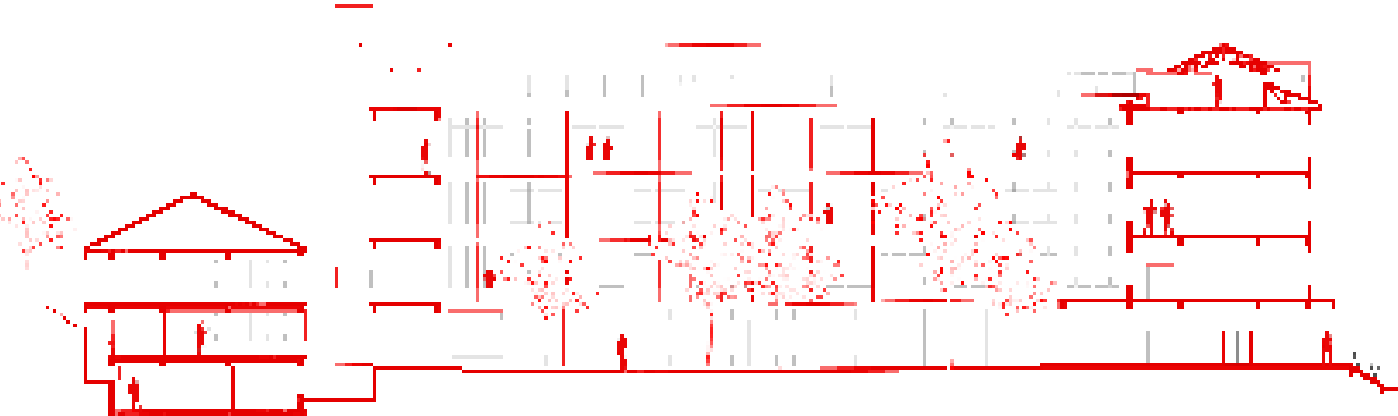
Εικ. 25 Βορειοανατολική όψη του Παλιού Πανεπιστημίου Ιωαννινών

Εικ. 26 Εγκάρσια τομή προς τον λόφο της Περιβλέπτου

Εικ. 27 Εγκάρσια τομή προς την οδό Δομπόλεως

Εικ. 28 Διαμήκης τομή

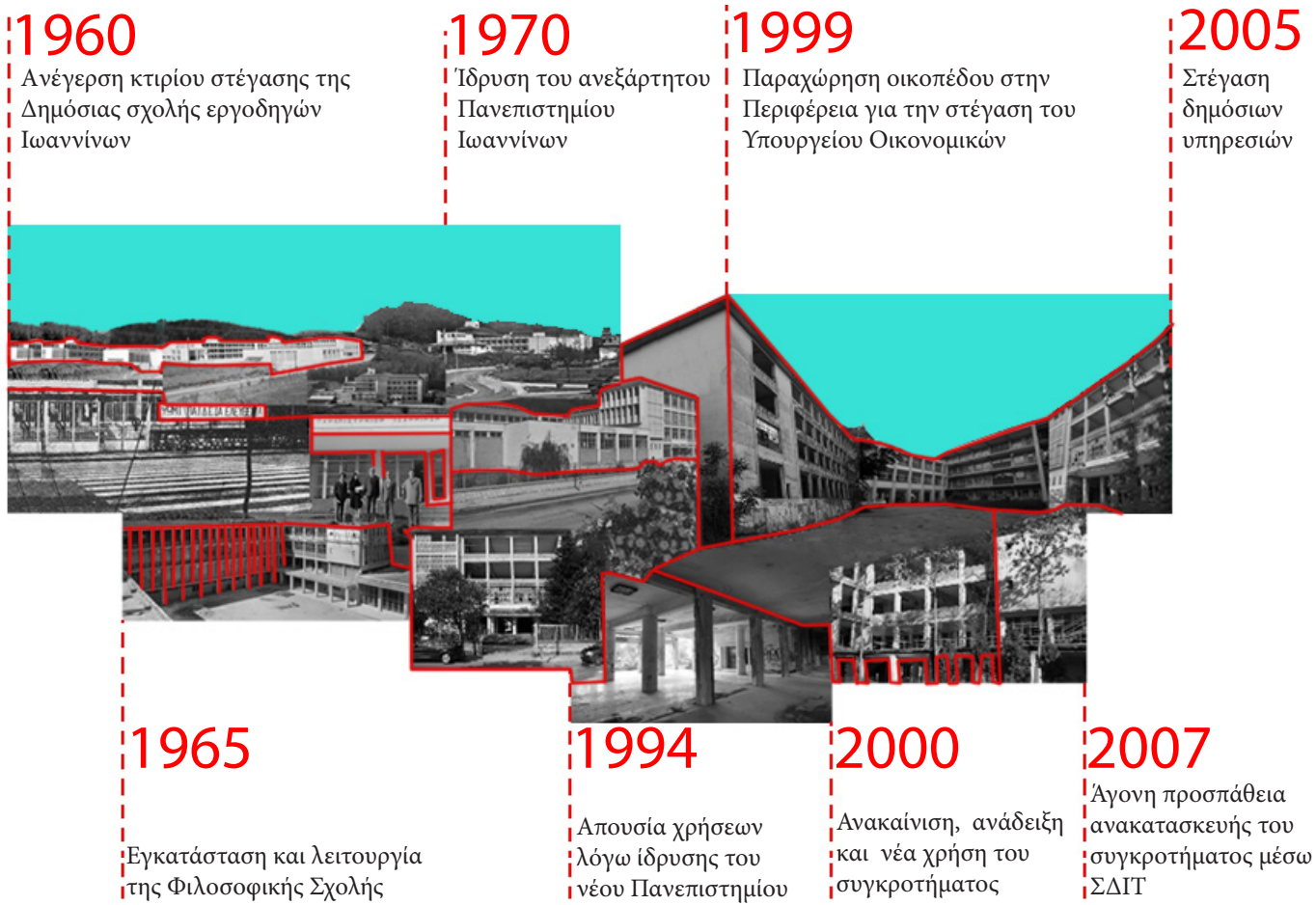
1.3 Χρήσεις-Σημερινή κατάσταση

Μετά την ίδρυση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και την κατάργηση της σχολής εργοδηγών στο κτίριο εγκαταστάθηκε και λειτούργησε το 1965-66 η Φιλοσοφική Σχολή, ως παράρτημα της αντίστοιχης Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Αρχικά η Φιλοσοφική στεγαζόταν σε αίθουσες της Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής Ακαδημίας, στο κτίριο Γεωργίου Σταύρου, στο Καμπέριο, καθώς επίσης και στις οδούς Σαλαμάγκα 1, Δωδώνης 21 και Ναπολέοντα Ζέρβα 2. Στην συνέχεια ακολούθησε το 1966 το Τμήμα Μαθηματικών με την πρώτη ορκωμοσία των πρώτων αποφοίτων να γίνεται τον Ιούνιο του 1969. Το 1970 ιδρύθηκε το ανεξάρτητο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων χωρίς να ξέρουμε ακριβώς τις χρήσεις που φιλοξενούσε με καταγεγραμμένες να είναι αίθουσες διδασκαλίας, εργαστήρια, γυμναστήριο, εστιατόριο, ανοικτοί και κλειστοί διάδρομοι οριζόντιας και κάθετης κυκλοφορίας, εξώστες και πρόβολοι. Μετά την μεταφορά του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στην Δουρούτη το 1994 και την δημιουργία Πανεπιστημιούπολης το κτίριο έμεινε χωρίς χρήση, με τις εστίες της Δόμπολης ωστόσο να διατηρούνται και να σχεδιάζονται νέες μεγαλύτερης χωρητικότητας εντός της Πανεπιστημιούπολης.

Το 1999 μέσω αίτησης της Περιφέρειας Ηπείρου παραχωρήθηκε μέρος του οικοπέδου (1750 τ.μ.) με στόχο την στέγαση του Πειραματικού Γυμνασίου Ζωσιμαίας σχολής. Επίσης παραχωρήθηκε η χρήση του υπόλοιπου οικόπεδου στην Περιφέρεια για την στέγαση του Υπουργείου Οικονομικών. Το 2000 με απόφαση της Περιφέρειας Ηπείρου το κτίριο δεν κατεδαφίστηκε εξαιτίας της σύνδεσης του με την ιστορία του Πανεπιστημίου αλλά και της πόλης των Ιωαννίνων και αναδείχθηκε η ανάγκη διατήρησης του. Έτσι εγκρίθηκε ρυμοτομικό σχέδιο και οικοδομική άδεια για την ανακαίνιση, την ανάδειξη και την νέα χρήση του συγκροτήματος με στόχο την μετεγκατάσταση υπηρεσιών της Περιφέρειας Ηπείρου. Επίσης έγινε μερική ανακατασκευή, του πίσω μέρους του κτιρίου, όπου στεγάζονταν οι αίθουσες διδασκαλίας. Τα ευρωπαϊκά κονδύλια δεν έφτασαν για τη συνολική ανακατασκευή και του μπροστινού και πλαϊνού μέρους, όπου στεγάζονταν τα μεγάλα αμφιθέατρα, οι γραμματείες και η πρυτανεία. Το 2001 το ακίνητο παραχωρήθηκε από την Κτηματική εταιρεία του Δημοσίου στην Περιφέρεια Ηπείρου αποτελούμενο από ένα οικόπεδο και δύο ανεξάρτητα κτίρια. Από την παραχώρηση εξαιρέθηκε το τμήμα που καταλαμβάνει πλέον το

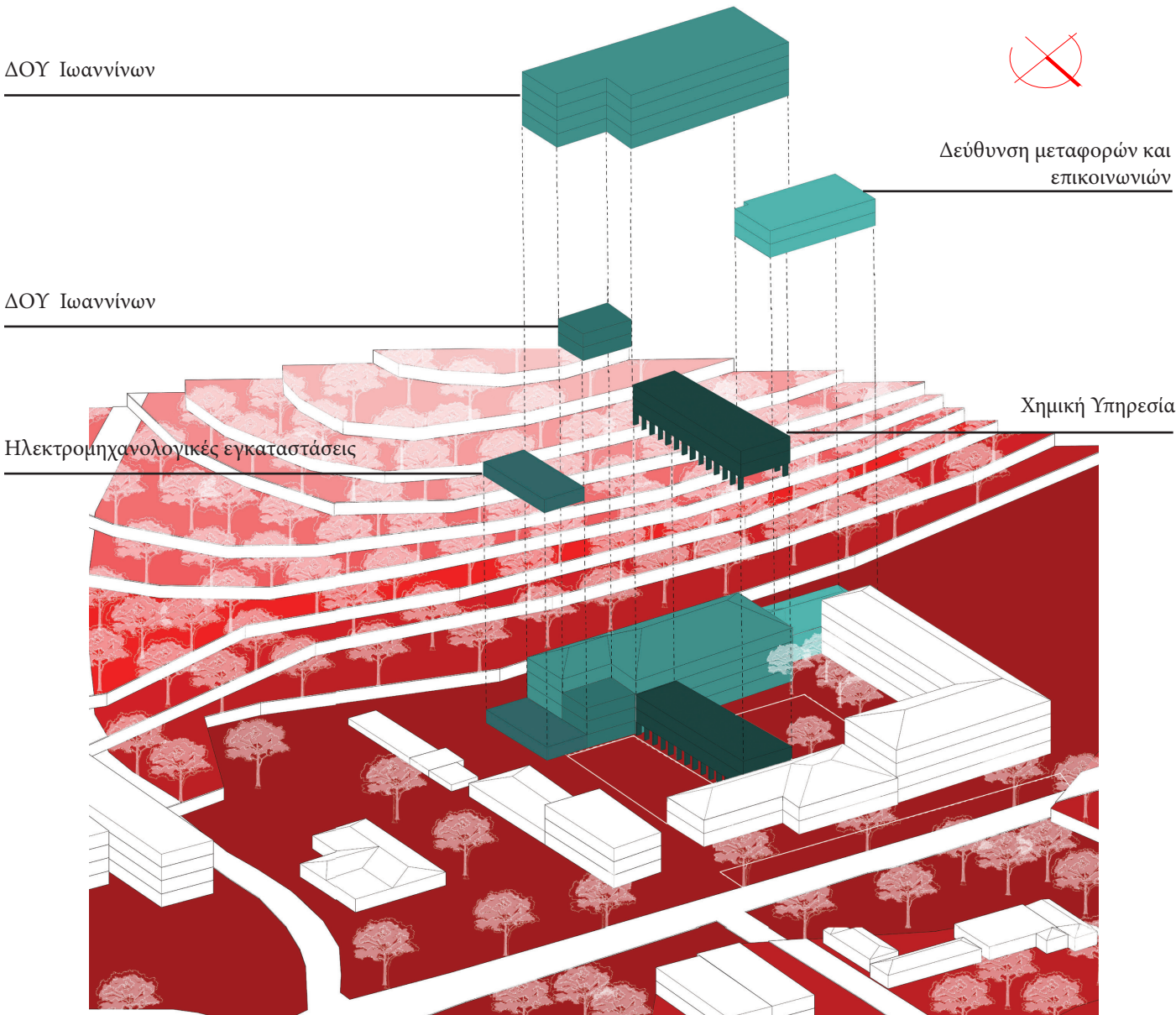
Πειραματικό Γυμνάσιο. Σύμφωνα με ΦΕΚ από το 2001 (Απόφαση Υπ. ΠΕΧΩΔΕ 1289/179 ΦΕΚ 76/Δ/01) το κτίριο χαρακτηρίζεται ως κέντρο διοίκησης και παράλληλα ορίζονται ειδικοί όροι δόμησης ώστε να σχεδιαστεί ένα κτίριο αρκετών χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων, αρχικά τριώροφο. Το 2005 εγκρίθηκαν οι εργασίες ανακατασκευής και η αλλαγή χρήσης του, με στόχο την στέγαση δημόσιων υπηρεσιών. Το 2007, επί διοίκησης Δημήτρη Πανοζάχου στην τότε κρατική Περιφέρεια Ηπείρου, έγινε η τελική προσπάθεια ανακατασκευής του συγκροτήματος μέσω ΣΔΙΤ, ο διαγωνισμός όμως απέβη άγονος. (Εικόνα 29)

Έπειτα από την προσπάθεια αυτή το κτίριο παρήκμασε με την κατεδάφιση του να αποτελεί ένα από τα σενάρια διαχείρισης του. Βέβαια πρόκειται για ένα ιστορικό κτίριο που δεν παρουσιάζει προβλήματα στατικότητας ενώ ταυτόχρονα

Εικ. 29 Διάγραμμα ιστοριογραφικής χρήσεων του κτιρίου

έχει μηδενικό αποτύπωμα χωρίς κόστος ψύξης και θέρμανσης σύμφωνα με μελέτες. Επίσης με την κατεδάφιση του θα προέκυπτε ένα οικοπέδο πολλών τετραγωνικών σε περίοπτη θέση στον αστικό ιστό το οποίο θα παραχωρούνταν με δυσκολία από την ΕΤΑΔ (Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου). Για αυτούς τους λόγους το συγκρότημα κτιρίων δεν κατεδαφίζεται και παραμένει στην παρακμή του όπως επιβεβαιώνουν αναφορές σε αυτό ως «Στοιχειωμένο κτίριο», «Κουφάρι του Παλιού Πανεπιστημίου» και «εξόριστο Πανεπιστήμιο». Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι βρίσκεται σε εκτός σχεδίου περιοχή, αλλά σε κοντινή απόσταση από το κέντρο της πόλης στον οδικό άξονα που ενώνει την Ηγουμενίτσα και το Μέτσοβο. Η νότια και η δυτική πλευρά του έχουν ανακαινιστεί και στεγάζουν

Εικ. 30 Διάγραμμα σημερινών χρήσεων του κτιρίου

την ΔΟΥ Ιωαννίνων, τη Χημική Υπηρεσία και τη Διεύθυνση Μεταφορών. Αντίθετα η βόρεια και η Ανατολική πλευρά του παραμένουν κενές και ημιτελής παρουσιάζοντας την έντονη εγκατάλειψη του (Εικόνα 30). Η εγκατάλειψη αυτή ενισχύεται από την κεντρική όψη του κτιρίου με την μαρμάρινη επιγραφή «Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων» που φιλοτέχνησε ο Παύλος Βρέλλης να είναι πλέον δύσκολα αναγνώσιμη.

1.4 Προτάσεις αξιοποίησης

Την κατάσταση αυτή προσπάθησαν να ανατρέψουν πληθώρα προτάσεων, είτε με συνέπεια είτε με ασυνέπεια προς τους αρχικούς λόγους παραχώρησης του οικοπέδου (Εικόνα 30). Η πρώτη πρόταση και η μόνη μέχρι σήμερα κοντά σε υλοποίηση ήταν η πρόταση του 2013. Η Περιφέρεια Ηπείρου ανέθεσε την εκπόνηση μελέτης σκοπιμότητας για την αξιοποίηση του κτιριακού συγκροτήματος της Δομόλης. Στη μελέτη αυτή εξετάστηκαν τέσσερα σενάρια, η επιστροφή του ακινήτου στην Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤΑΔ) προς αξιοποίηση ή πώληση, η ανακατασκευή μέσω Σύμπραξης Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ) για τη στέγαση διοικητικών υπηρεσιών της Περιφέρειας, η αξιοποίηση του ακινήτου μέσω ΤΑΙΠΕΔ και η ανακατασκευή μέσω ΣΔΙΤ για τη στέγαση φοιτητών. Το τελευταίο σενάριο κρίθηκε από τους μελετητές ως το καλύτερο για την αξιοποίηση του ακινήτου. Βάση αυτού δημιουργήθηκαν δύο εκδοχές με την πρώτη να περιλαμβάνει μόνο εστίες και με την δεύτερη να περιλαμβάνει λιγότερες εστίες και εμπορικές χρήσεις στην ισόγεια στάθμη. Κατά την δεύτερη εκδοχή ο ιδιώτης επενδυτής που θα αναλάμβανε το κόστος ανακατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης των εγκαταστάσεων, θα εισέπραττε μηνιαίο μίσθωμα, από τους φοιτητές που θα νοίκιαζαν τα 76 διαμερίσματα και από ιδιώτες που θα νοίκιαζαν τα εμπορικά καταστήματα τα οποία θα λειτουργούσαν στο ισόγειο του κτιρίου. Θα απέδιδε επίσης στην Περιφέρεια Ηπείρου ποσοστό 3% επί των εισπράξεων του από τη διαχείριση του συγκροτήματος. Μετά από δέκα χρόνια η επένδυσή του θα άρχιζε να αποδίδει κέρδη. Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση όμως απέρριψε την πρόταση αντιπαραβάλλοντας το επιχείρημα ότι το έργο πρέπει να γίνει με δημόσια χρηματοδότηση και να στεγαστούν εκεί δημόσιες υπηρεσίες.

Η δεύτερη πρόταση που είχε κατατεθεί αναζωπυρώθηκε με τη συνάντηση του πρωθυπουργού με τον δήμαρχο Ιωαννίνων κατά την οποία προέκυψε η αισιόδοξη προοπτική παραχώρησης στον Δήμο του παλιού Πανεπιστημίου και η προτεραιότητα της δημοτικής αρχής να στεγάσει εκεί το Δημαρχείο και όλες τις υπηρεσίες του Δήμου. Ωστόσο στο Σχέδιο Βιώσιμης Αστικής Ανάπτυξης (ΣΒΑΚ) του 2017-2018 δεν αναφέρεται αυτή η πρόταση με το Δημαρχείο μάλιστα να

προτείνεται να μεταφερθεί στο ΚΕΠΑΒΙ, σε δημοτικό δηλαδή οικόπεδο, το οποίο έχει ωφέλιμο εμβαδό μεγαλύτερο από το Παλιό Πανεπιστήμιο (12.000 τ.μ. > 9.000 τ.μ.). Είναι σημαντικό να σημειωθεί επίσης ότι αρχικά το Παλιό Πανεπιστήμιο είχε ζητηθεί για την στέγαση Δημοτικού Σχολείου. Ωστόσο οι απόφοιτοι Σχολών Καλών Τεχνών, εκφράζουν έντονα την αντίθεσή τους απέναντι στην πρόθεση διεκδίκησης του κτιρίου του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στην οδό Δομπόλη από τον Δήμο Ιωαννιτών. Κατανοώντας πως το κτίριο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την εκπαίδευση, καθώς φιλοξένησε το πρώτο Πανεπιστήμιο της πόλης, προτείνουν την ίδρυση Καλλιτεχνικού Σχολείου και τη στέγασή του στον χώρο αυτό. Η πρόταση χαροποιεί την τοπική κοινωνία, γιατί είναι ένα σχολείο που δίνει έμφαση στις Καλές Τέχνες διαθέτοντας κατευθύνσεις Εικαστικών, Χορού και Θεάτρου-Κινηματογράφου που όπως υποστηρίζουν λείπει από την περιοχή των Ιωαννίνων.

Με σύμπνοια απόψεων ο αρχιτέκτονας και απόφοιτος του Φυσικού Τμήματος Ιωαννίνων Εμμανουήλ Κολοκυθάς προτείνει τη δημιουργία ενός σύγχρονου Κέντρου Μοντέρνας Τέχνης (KEMONTE). Η ιδέα του KEMONTE βασίζεται στην τριπλή κτιριακή ενοποίηση: του Πειραματικού Γυμνασίου, των Δημόσιων υπηρεσιών και του εγκαταλελειμμένου Πανεπιστημίου. Τα υπάρχοντα κτίσματα θα ανακατασκευαστούν ως ενιαίο κτίριο και θα έχουν όμοιο χρώμα, όμοια παράθυρα, όμοιες πόρτες και όμοιες στέγες. Κοινά αίθρια και κοινές αλλά διαφορετικές εισόδους. Οι νυν δημόσιες υπηρεσίες παραμένουν και συμπληρώνονται από δημοτικές. «Η κτιριακή γειτνίαση των τριών διαφορετικών οργανισμών, οδηγεί σε εγγύτητα, η εγγύτητα σε ομοιότητα, η ομοιότητα σε ώσμωση: η εργασία, η εκπαίδευση και η τέχνη, αποκτούν ισοτιμία και ισοαξία. Διαχέονται και αποκτούν αμοιβαία κατανόηση. Αλλά, η ισχυρότερη δύναμη, η εντελέχεια της Τέχνης, παρασύρει και την εργασία και την εκπαίδευση.» (Εικόνα 31)

Σύμφωνα με τον Τάσο Κούτλα βέβαια, διδάκτορα του πανεπιστημίου Ιωαννίνων που προσφέρει υπηρεσίες στρατηγικής, σχεδιασμού και υλοποίησης έργων της ψηφιακής οικονομίας, η πόλη δεν χρειάζεται έναν ακόμη χώρο πολιτισμού. Αυτό που λείπει είναι ένας χώρος όπου θα λειτουργήσει ως κόμβος ψηφιακής καινοτομίας και σύγχρονης επιχειρηματικότητας, θα στηρίξει την ίδρυση και ανάπτυξη νέων ανταγωνιστικών επιχειρήσεων και θα υποδεχθεί υφιστάμενες επιχειρήσεις της ψηφιακής οικονομίας από όλο τον κόσμο διευκολύνοντας το άνοιγμα παραρτημάτων στα Ιωάννινα. Ένας συνεργατικός χώρος όπου θα υποστηρίζονται οι τοπικές τεχνολογικές ομάδες και οργανώσεις, θα παρέχονται ευκαιρίες δικτύωσης και εκπαιδευτικά σεμινάρια και θα καλλιεργείται η δημιουργία, η συνεργασία και η ανάπτυξη επιχειρήσεων με έμφαση στα ψηφιακά προϊόντα και

Εικ. 31 Κολάζ εφημερίδων με τις προτάσεις ανακατασκευής του κτιρίου

υπηρεσίες. Ένας χώρος που στεγάζεται προς το παρόν στο Τεχνολογικό πάρκο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και στη λεωφόρο Δωδώνης και σύμφωνα με μελέτη σχεδιάζεται να μεταφερθεί στην Πεδινή σε ένα οικόπεδο 25.000 τ.μ. .

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων με τον Πρύτανη, Τριαντάφυλλο Αλμπάνη και τον Αντιπρύτανη ακαδημαϊκών υποθέσεων, Μηνά Πασχόπουλο καταθέτουν την πιο πρόσφατη πρόταση αξιοποίησης του ιστορικού κτιρίου με το Πανεπιστήμιο να διεκδικεί χώρους στη Δομπόλη, για να στεγάσει το Μουσείο Τυπογραφίας και το Μουσείο Ιστορίας της Ιατρικής σε πρώτη φάση, σε συνδυασμό με λειτουργίες της Αρχιτεκτονικής. Το Μουσείο Τυπογραφίας πιο συγκεκριμένα θα εκθέτει τυπογραφικά μηχανήματα που συνέλεξε ο Γ. Πλουμίδης, Καθηγητής του Τμήματος Ιστορίας Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, με στόχο την διάσωση της τυπογραφικής ιστορία της πατρίδας μας. Η συλλογή, που μέχρι στιγμής εκτίθεται στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, συμπληρώνεται από χαλκογραφικές και λιθογραφικές πλάκες, τυπογραφικές μήτρες και στοιχεία. Τα παλαιότερα εκθέματα ανάγονται στον 18ο και τα νεότερα στα μέσα του 20ού αιώνα. Το Πολύ-Μουσείο θα στεγάσει επίσης το Λαογραφικό Μουσείο και το Ιστορικό Φωτογραφικό Αρχείο της Συλλογής Μπαλάφα, που μέχρι στιγμής βρίσκεται στην Δημοτική Πινακοθήκη Ιωαννίνων. Βέβαια σημαντικό είναι να τονιστεί ότι ο Πρύτανης αναφέροντας τα προβλήματα στέγασης των φοιτητών, οι οποίοι καταλαμβάνουν σημαντικό μερίδιο για την οικονομία της πόλης, ζήτησε επίσης την παραχώρηση κτιρίων, χωρίς να συμπεριλαμβάνει το παλιό Πανεπιστήμιο σε αυτά, ώστε να λειτουργήσουν ως φοιτητικές εστίες.

2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΣΤΙΩΝ & ΧΩΡΩΝ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

2. 1 Φοιτητικές εστίες Ιωαννίνων

Με συνέπεια στην αρχική παραχώρηση του οικοπέδου για εκπαιδευτικούς λόγους προτείνεται η δημιουργία κτιρίου εστιών. Από το κτιριακό σύμπλεγμα λοιπόν απομακρύνονται οι υπηρεσίες που καταλαμβάνουν το νοτιοδυτικό τμήμα του από την χρονική στιγμή που έμεινε χωρίς χρήση, οι οποίες σταδιακά μπορούν να πραγματοποιούνται αποκλειστικά ηλεκτρονικά. Εξάλλου η ανάγκη για στέγαση των φοιτητών είναι μεγάλη ακόμη και σήμερα και δεν μπορεί να καλυφθεί από τις υπάρχουσες κτιριακές δομές. Πιο αναλυτικά για την στέγαση των φοιτητών στην πόλη λειτουργούν δύο συγκροτήματα κατοικιών, η φοιτητική εστία στην Περίβλεπτο, με δυναμικότητα 470 κλινών και οι φοιτητικές κατοικίες του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με δυναμικότητα 900 κλινών. (Εικόνα 32,33) Η διαφορά των εστιών εκτός από την απόσταση από την πόλη, που στην περίπτωση των εστιών του Πανεπιστημίου είναι μεγάλη, εντοπίζεται και στα δωμάτια που παραχωρούνται στους φοιτητές.

Οι εστίες στην Δόμπολη κατασκευάστηκαν στα τέλη της δεκαετίας του '60 πιθανόν το 1957 με αποτέλεσμα να μην είναι όσο καλά διατηρημένες όσο αυτές του Πανεπιστημίου, και καταλαμβάνουν 13.876 τ.μ. Αποτελούνται από δωμάτια 8 και 12 τ.μ. με κοινούς εξώστες, που φιλοξενούν κυρίως φοιτητές των ΤΕΙ, με τη διαφορά στο μέγεθος των δωματίων να προκύπτει επειδή παλιότερα χωριζόταν σε τέσσερις πτέρυγες (Εικόνα 34,35). Ο διαχωρισμός αυτός γινόταν με γνώμονα το φύλλο, με δυο πτέρυγες αγοριών, τις πτέρυγες Α, και δύο πτέρυγες

κοριτσιών, τις πτέρυγες Β. Στα δωμάτια των κοριτσιών υπάρχει ντουζ (αλλά όχι και τουαλέτα) ενώ στην πτέρυγα των αγοριών είναι κοινά τόσο τα ντουζ όσο και οι τουαλέτες. Πλέον οι πτέρυγες δεν χωρίζονται με γνώμονα το φύλλο και είναι κοινές με τους ισόγειους χώρους των εστιών να φιλοξενούν κοινόχρηστες χρήσεις όπως εστιατόριο και χώρο πλυντηρίων, από τα οποία όμως πλέον λειτουργούν μόνο τα τέσσερα από τα δέκα.

Οι εστίες στο Πανεπιστήμιο χωρίζονται στις Φοιτητικές Κατοικίες Α' που κατασκευάστηκαν το 1989 και καταλαμβάνουν 12.746 τ.μ. και στην Β' Φοιτητική Εστία, που περιλαμβάνει τις Πτέρυγες Α,Β,Γ και Δ και κεντρικό κτίριο, κατασκευασμένη το 1997, με έκταση 17.847 τ.μ.. Η Β' Φοιτητική εστία κατασκευάστηκε από την Τεχνική Υπηρεσία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με την Πτέρυγα Α και Β να είναι φοιτητών και την Πτέρυγα Γ και Δ να είναι φοιτητριών. Τα δωμάτια σε όλες τις πτέρυγες καταλαμβάνουν 12 τ.μ., με τουαλέτες και ξεχωριστούς εξώστες, με την διαφορά ότι στην Πτέρυγα Γ κατασκευάστηκαν έξι δωμάτια 24 τ.μ., τα οποία περιελάμβαναν επίσης σαλόνι και κουζίνα, και δινόταν με κλήρωση (Εικόνα 36,37). Για κάθε όροφο, δηλαδή 20-25 δωμάτια υπάρχει κοινόχρηστος χώρος πλυντηρίων, λινοθήκες (χώρος αποθήκευσης σεντονιών) και μία κουζίνα με τραπεζαρία, ψυγείο, φούρνο και ντουλάπες αποθήκευσης τροφίμων. Οι φοιτητές προκειμένου να παραλάβουν τα δωμάτια αυτά καταβάλουν 90 ευρώ, με το ενοίκιο των 45 ευρώ μηνιαίως να διατίθεται για την συντήρηση των εστιών.

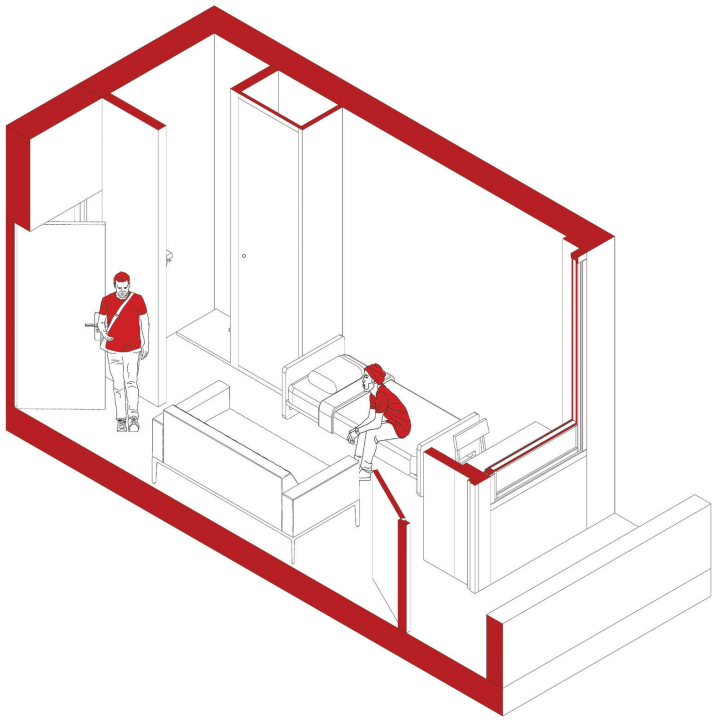
Εικ. 32 Διαγραμματική κάτοψη εστιών Περιβλέπτου

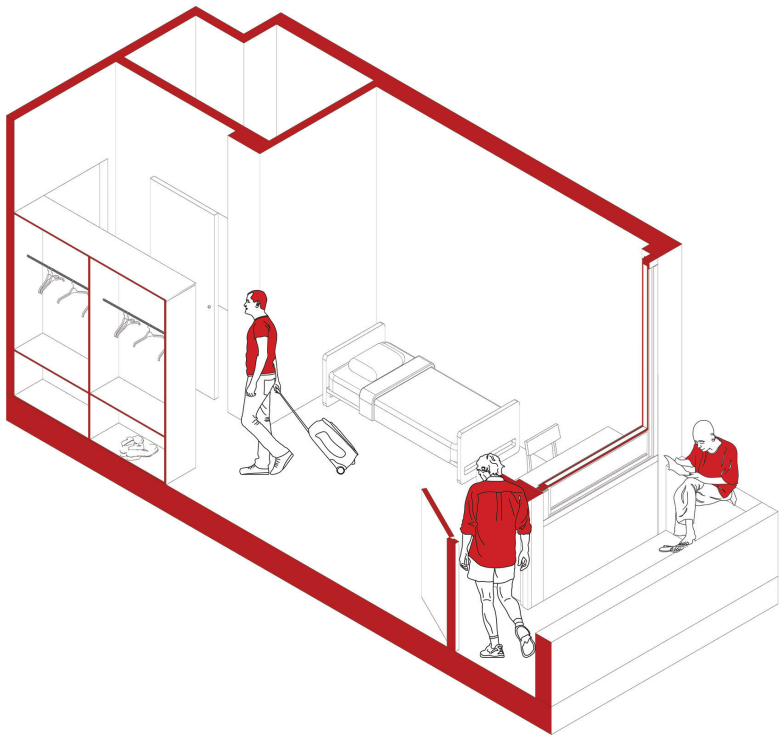
Εικ. 33 Διαγραμματική κάτοψη εστιών Πανεπιστημίου

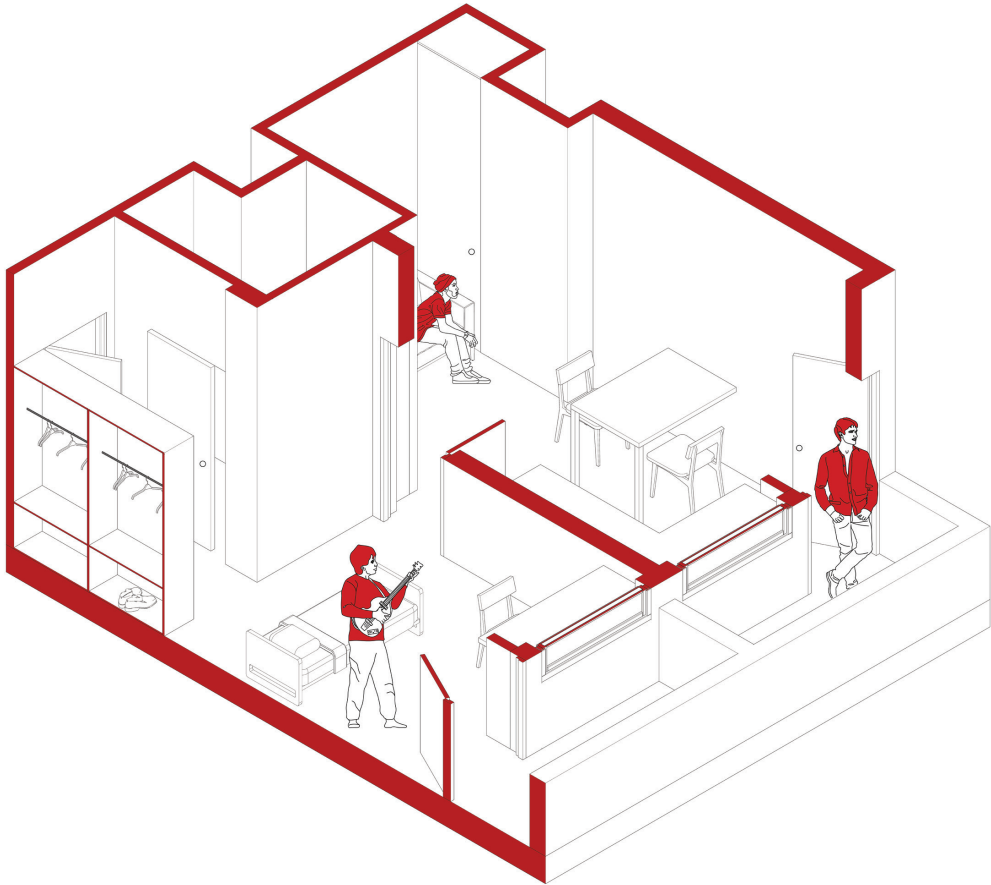
Εικ. 34 Πτέρυγα Α' εστιών Δόμπολης, δωμάτιο 8 τ.μ.

Εικ. 35 Πτέρυγα Β' εστιών Δόμπολης, δωμάτιο 12 τ.μ.

Εικ. 36 Πτέρυγα Α' εστιών Πανεπιστημίου, δωμάτιο 12 τ.μ.

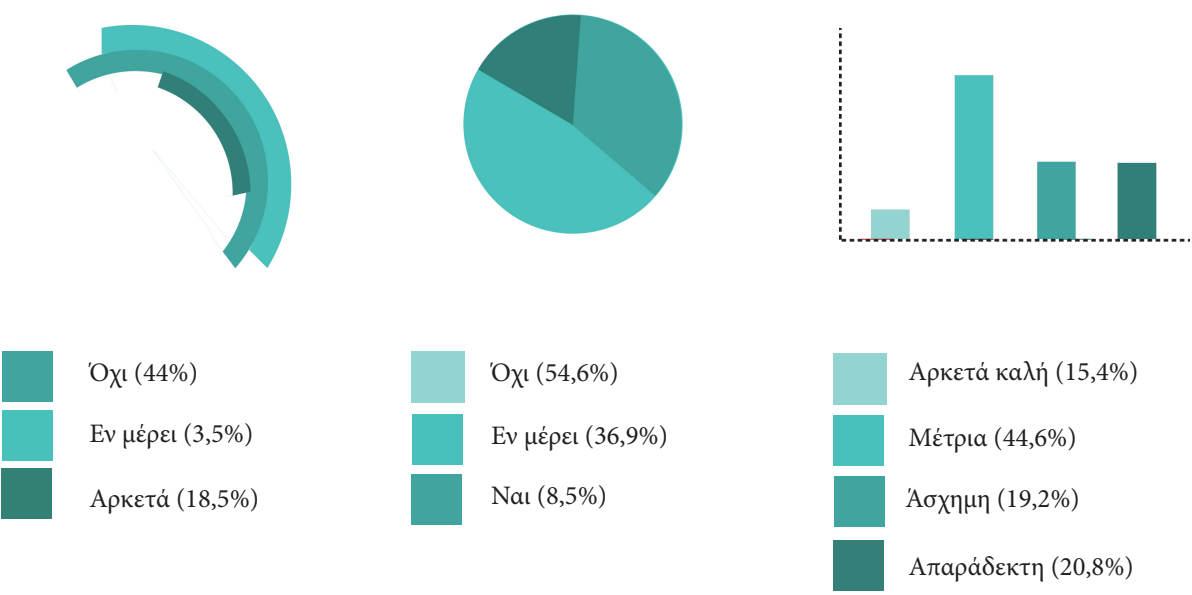
Εικ. 37 Πτέρυγα Γ' εστιών Πανεπιστημίου, δωμάτιο 24 τ.μ.

Τα σχέδια των εστιών της Δόμπολης προέκυψαν από μέτρηση τεσσάρων δωματίων σε συνδυασμό με φωτογραφικό υλικό που μας παραχώρησαν φοιτητές των εστιών.

Τα σχέδια των εστιών του Πανεπιστημίου βασίστηκαν στην αρχιτεκτονική μελέτη του Ν. Βαλσαμάκη και της Μ. Κωστίκα το 1981 και στην ηλεκτρομηχανολογική μελέτη του Η. Καβουλάκου και της Φ. Ζερβάκη το 1981.

2.2 Αξιολόγηση φοιτητικών εστιών

Σύμφωνα με έρευνα του 1992, που συμμετείχαν 131 φοιτητές και τα κτίρια των εστιών της Δόμπολης ήταν πιο καλά διατηρημένα και ένα μέρος των εστιών του Πανεπιστημίου λειτουργούσε, λιγότερο από το ένα τέταρτο των φοιτητών ήταν ευχαριστημένοι με το δωμάτιο τους και με την αναψυχή που προσφέρει η εστία (18,5%) ενώ το 44% δήλωναν ότι δεν ήταν καθόλου ευχαριστημένοι (Εικόνα 38). Ως σημαντικό πρόβλημα αναδεικνυόταν επίσης και η έλλειψη χώρων μελέτης με το μικρό ποσοστό (8,5%) των ατόμων να δηλώνουν ότι η εστία προσφέρεται ως ένας τέτοιου είδους χώρος (Εικόνα 39). Όσον αφορά τη σίτιση από το 20,8% των φοιτητών χαρακτηριζόταν ως απαράδεκτη ενώ από το 19,2% ως κακή (Εικόνα 40). Οι τρεις αυτοί πυρήνες αναψυχή-μελέτη-σίτιση είχαν σημαντική επίδραση στην ψυχολογία των φοιτητών και ως αποτέλεσμα δημιουργούνταν αισθήματα μελαγχολίας και απομόνωσης των εστιακών φοιτητών.

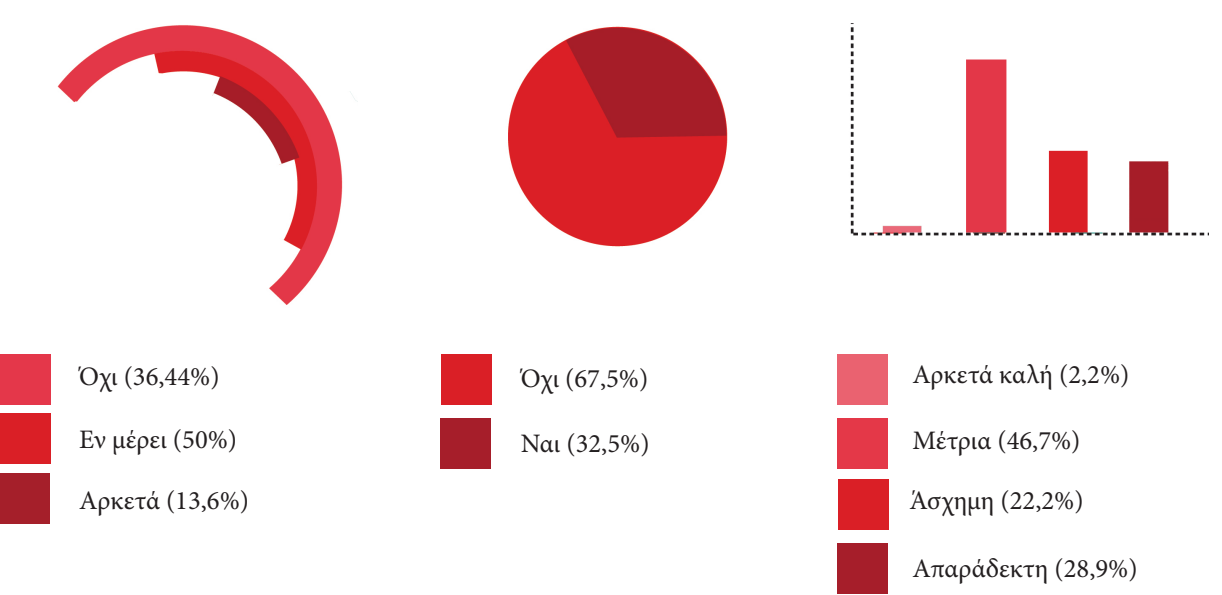

Εικ. 38 Διάγραμμα αξιολόγησης της αναψυχής και του χώρου διαμονής στις εστίες (1992)

Εικ. 39 Διάγραμμα αξιολόγησης των εστιών ως χώρος μελέτης (1992)

Εικ. 40 Διάγραμμα αξιολόγησης της σίτισης στις εστίες (1992)

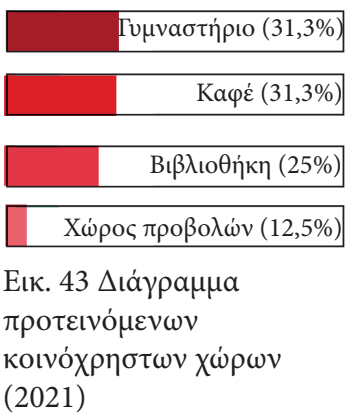
Συγκρίνοντας τα αποτελέσματα αυτά με ερωτηματολόγιο που αναρτήσαμε στο ιντερνέτ τον Μάρτιο του 2021, δηλαδή είκοσι χρόνια αργότερα προχωρήσαμε σε αξιολόγηση ενενήντα εφτά απαντήσεων από τις οποίες παρουσιάστηκαν ομοιότητες αλλά και έντονες διαφοροποιήσεις. Αρχικά ο βαθμός ευχαρίστησης με την διαμονή και την αναψυχή στην εστία μειώθηκε με το 13,5% των φοιτητών να δηλώνουν αρκετά ευχαριστημένοι και το 50% να δηλώνουν εν μέρει (Εικόνα 41). Το πρόβλημα της μελέτης ενισχύθηκε με το 67,5% μάλιστα να θεωρούν πως επηρεάζεται άμεσα η επίδοσή τους στην σχολή που έχουν επιλέξει από την έλλειψη αναγνωστηρίων και βιβλιοθήκης (Εικόνα 42). Επακόλουθο του μεγάλου αυτού ποσοστού ήταν οι φοιτητές να αναδείξουν ως απαιτούμενους χώρους για την εστία βιβλιοθήκη σε συνδυασμό με γυμναστήριο, καφέ και χώρους προβολών (Εικόνα 43). Στον τομέα της σίτισης δεν υπήρξαν μεγάλες διαφοροποιήσεις με την πλειοψηφία (46,7%) να την χαρακτηρίζει ως μέτρια (Εικόνα 44).

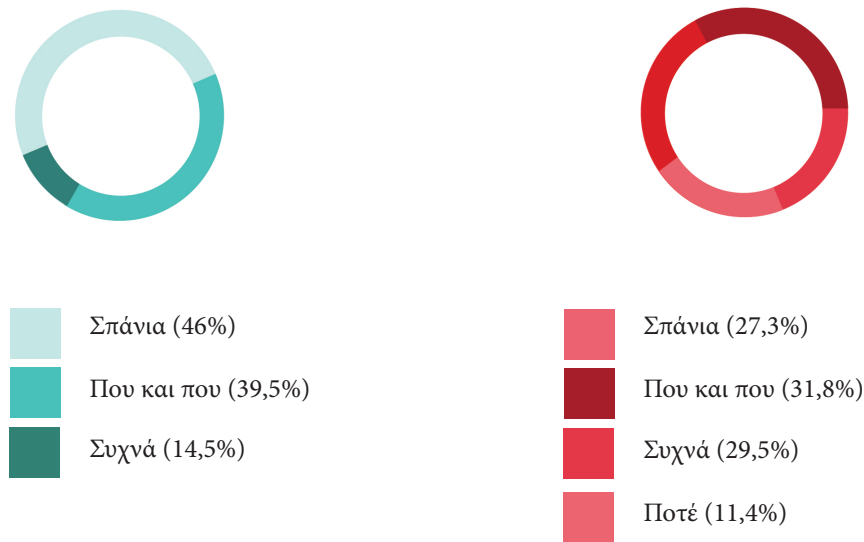
Εικ. 41 Διάγραμμα αξιολόγησης της αναψυχής και του χώρου διαμονής στις εστίες (2021)

Εικ. 42 Διάγραμμα αξιολόγησης των εστιών ως χώρος μελέτης (2021)

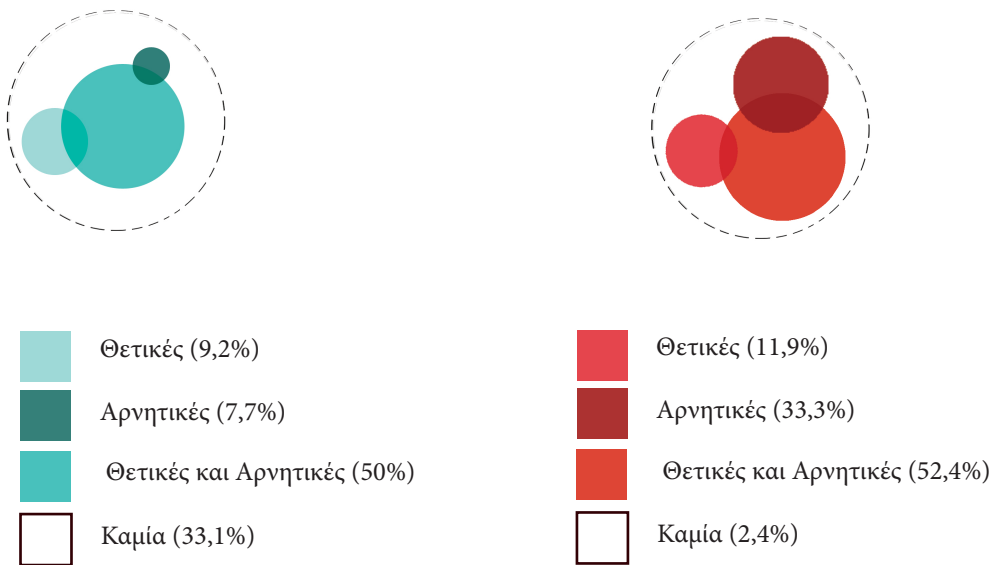
Εικ. 44 Διάγραμμα αξιολόγησης της σίτισης στις εστίες (2021)

Με τις παραμέτρους αυτές να μένουν σταθερές ή και ακόμη να δυσχεραίνονται επιπλέον η ψυχολογία των φοιτητών παραμένει στα ίδια περίπου επίπεδα. Το 1992 το 39,5% των φοιτητών δήλωνε πως νιώθει που και που απομόνωση και μελαγχολία και οι επιπτώσεις στην εξέλιξη του ατόμου χαρακτηρίζονταν από το 50% ως θετικές και αρνητικές. Σήμερα το ποσοστό των φοιτητών που θεωρούν ότι η διαμονή τους στις εστίες έχει αρνητικές επιπτώσεις στην εξέλιξη του ατόμου φτάνει πλέον το 33,3% (Εικόνα 45,46)

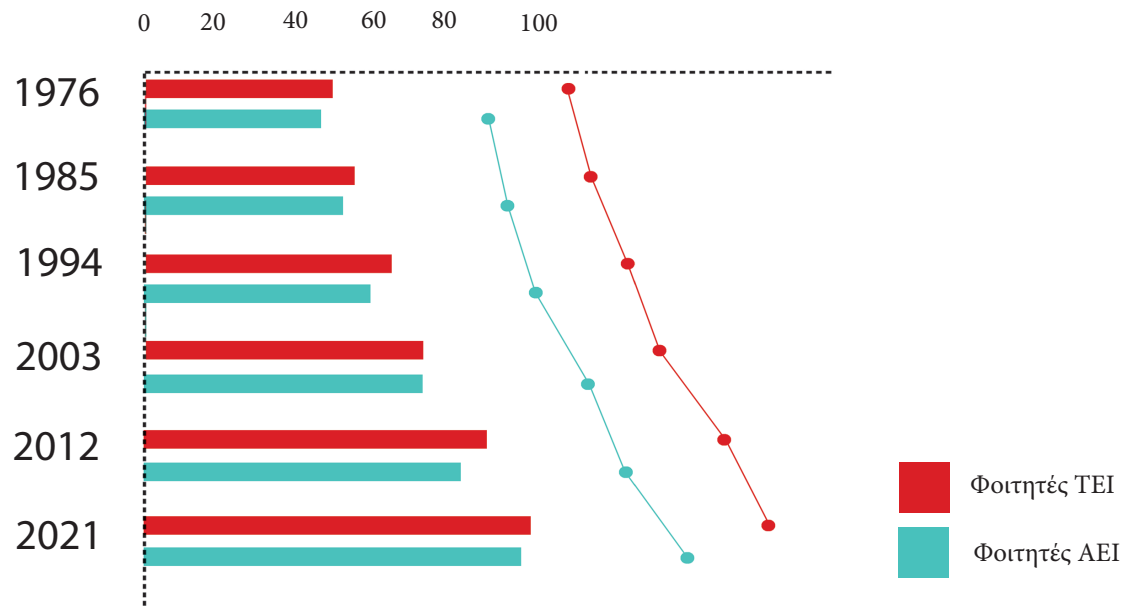
Εικ. 45 Διάγραμμα μελαγχολίας και απομόνωσης των φοιτητών 1992-2021

Εικ. 46 Διάγραμμα επιπτώσεων στην εξέλιξη του ατόμου 1992-2021

2.3 Σημερινή κατάσταση

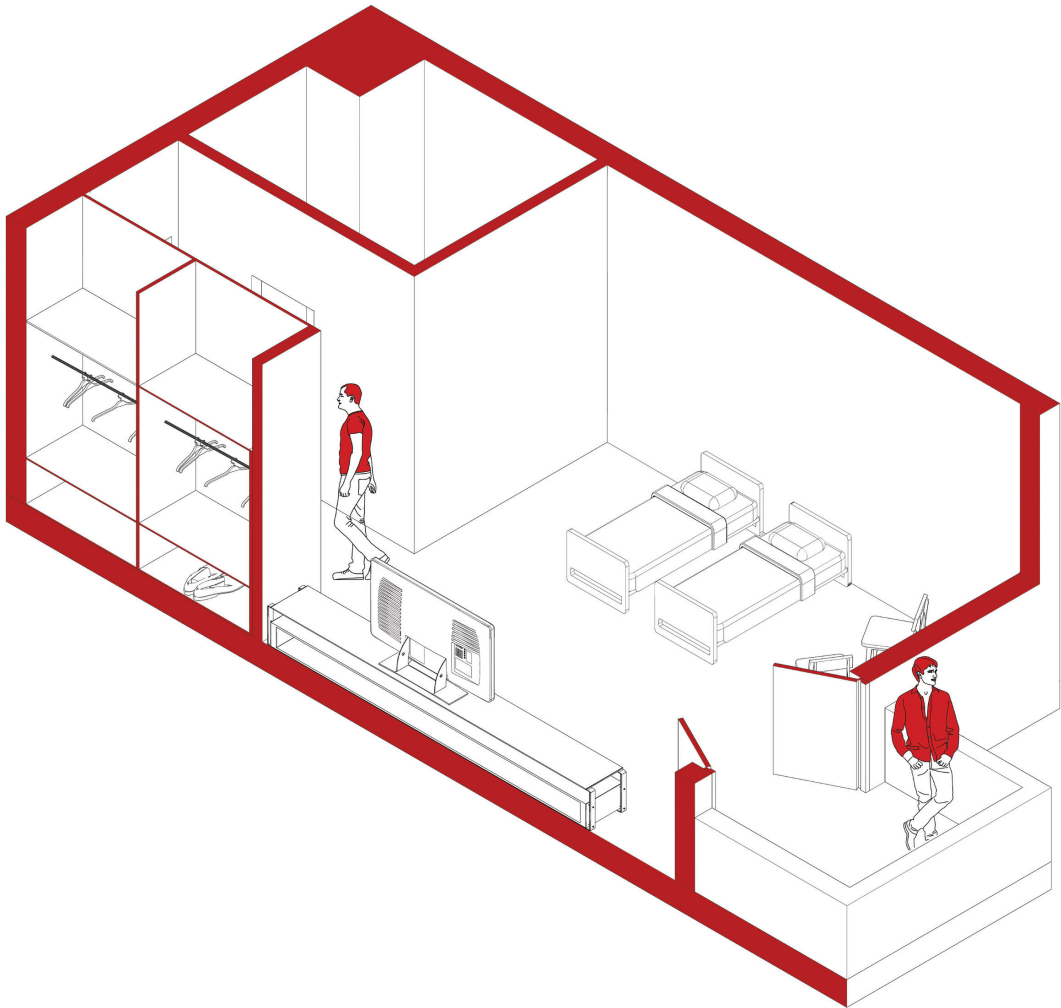
Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων πλέον διαθέτει 24 σχολές και 25233 φοιτητές ενώ το ΤΕΙ διαθέτει 3 σχολές και 9325 φοιτητές. Βασικό κριτήριο επιλογής και χορήγησης δωματίου στις εστίες είναι η οικογενειακή και οικονομική κατάσταση του φοιτητή. Τα στοιχεία που συνεκτιμώνται είναι ο αριθμός των μελών της οικογένειας, το οικογενειακό και το ατομικό (αν υπάρχει) εισόδημα, αδέλφια που σπουδάζουν ή υπηρετούν θητεία στο στρατό, αναπηρίες μελών της οικογένειας, ασθένειες που περιορίζουν την ικανότητα για εργασία ή επιβαρύνουν τον οικογενειακό προϋπολογισμό, ανεργία γονέων, επίδοση στις σπουδές. Με την κακή κατάσταση των εστιών όμως σε συνδυασμό με την μικρή δυναμικότητα φιλοξενίας τους αλλά και με την ίδρυση νέων τμημάτων στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και την διεύρυνση σε περισσότερους κλάδους ακόμη και φοιτητές που τηρούν τα θεσπισμένα κριτήρια δεν γίνονται δεκτοί. Ενδεικτικά τα δωμάτια των εστιών της Δουρούτης και της Δόμπολης καλύπτουν μόνο το 2% των φοιτητών του Πανεπιστημίου και το 1,5% των φοιτητών του ΤΕΙ. Πιο συγκεκριμένα από τις 950 αιτήσεις του 2019-2020 από το ΑΕΙ έλαβαν δωμάτιο 193 φοιτητές και από τις 900 αιτήσεις του ΤΕΙ έλαβαν δωμάτιο μόνο 174 φοιτητές (χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι πρωτοετείς φοιτητές). Συγκριτικά το 2012 οι φοιτητικές εστίες κάλυπταν το 9,5% των φοιτητών ΑΕΙ και το 8% όσων σπούδαζαν στο ΤΕΙ (Εικόνα 47).

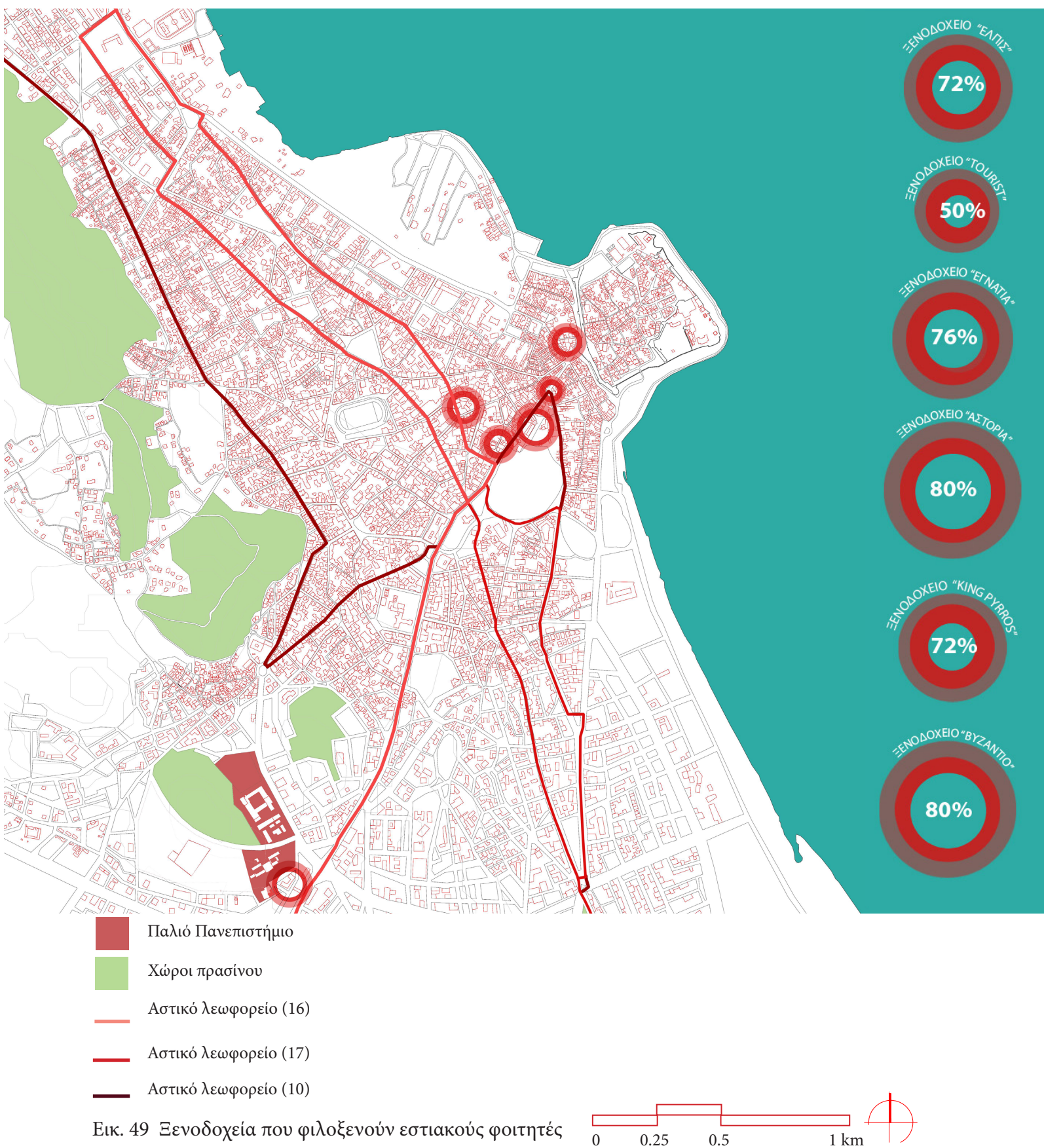
Εικ. 47 Διάγραμμα φοιτητών που δεν καλύπτονται από τις φοιτητικές εστίες

https://peproe.gr/images/library/loipa/mapping/mapping_uoi.pdf
http://old.uoi.gr/gr/students/social/_files/Diamoni_Stis_Foititkes_Esties_30-08-2012.pdf
https://www.uoi.gr/wp-content/uploads/2020/02/ananeosi-stegasis-diamenonton-foititon-stis-fk-2019-2020.pdf?fbclid=I-wAR2q11_cfr8nTAOLWTxm625SCJCEEhAWfm8AaX7ApKH9x3jQHOybszh_qmg

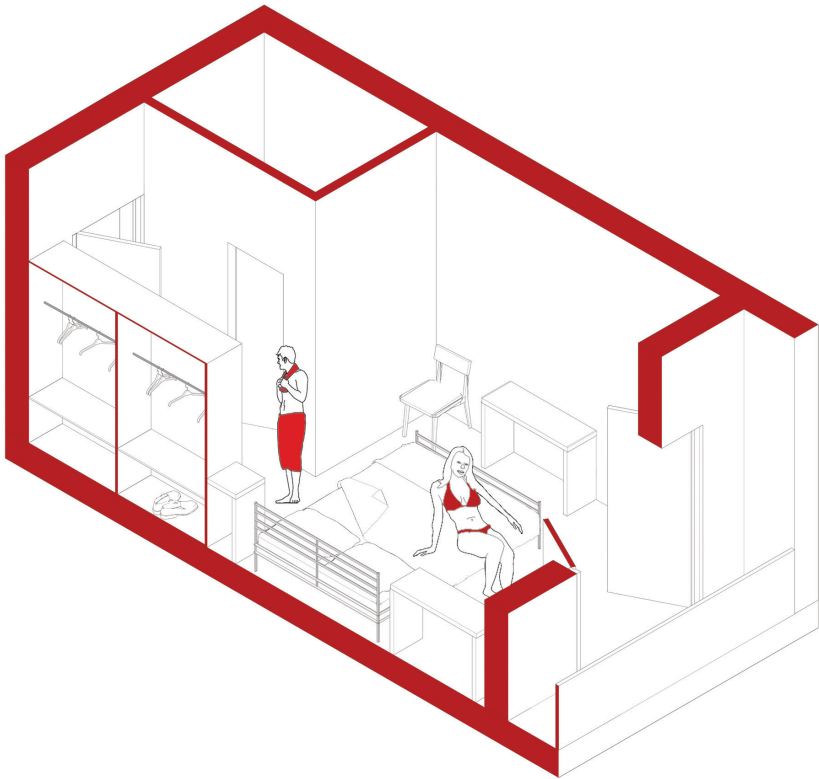
Η έλλειψη δωματίων που παρουσιάζεται, συνολικά υπάρχουν 1370 δωμάτια, προσπαθεί να αντιμετωπιστεί αποκλειστικά από την υπενοικίαση δωματίων. Η εκδήλωση ενδιαφέροντος από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων προς ξενοδοχεία της πόλης ξεκίνησε το 2017 και σήμερα προσφέρονται 100 δωμάτια από ξενοδοχεία στα οποία οι φοιτητές καλούνται να καταβάλουν το ποσό των 37 ευρώ μηνιαίως, χωρίς όμως να έχουν δωρεάν σίτιση όπως στις εστίες της Δόμπολης και του Πανεπιστημίου. Βέβαια τα δωμάτια αυτά είναι μεγαλύτερα συγκριτικά με αυτά των εστιών, 20 τ.μ. και διαθέτουν επιπλέον τηλεόραση και μεγαλύτερους εξώστες (Εικόνα 48). Οι φοιτητές που διαμένουν στα ξενοδοχεία αυτά όπως στα «King Pyrrhos» «Εγνατία», «Αστόρια», «Ελπίς», «Βυζάντιο» και «Tourist» υποχρεούνται να αδειάζουν τα δωμάτια που υπενοικιάζονται για αυτούς τα Χριστούγεννα, το Πάσχα και το καλοκαίρι, με την μετακίνηση τους προς το πανεπιστήμιο να παρουσιάζει επίσης προβλήματα (Εικόνα 49).

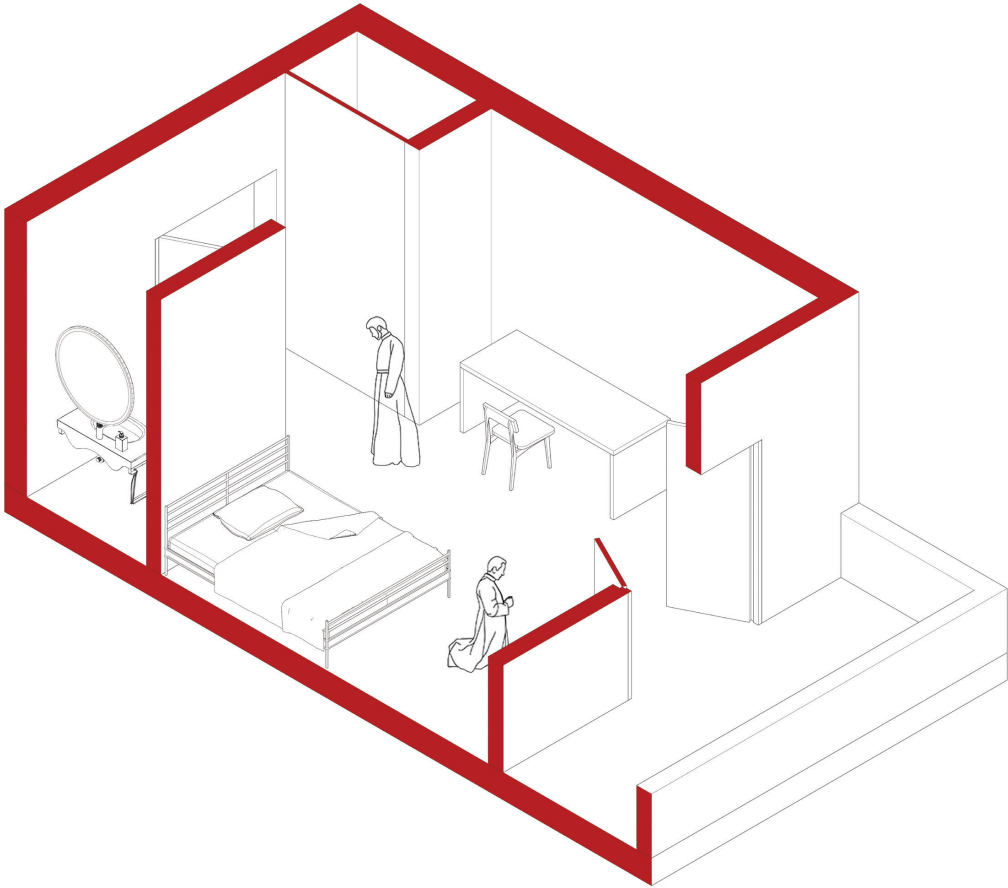
Εικ. 48 Ενδεικτικό δωμάτιο ξενοδοχείου 20 τ.μ.

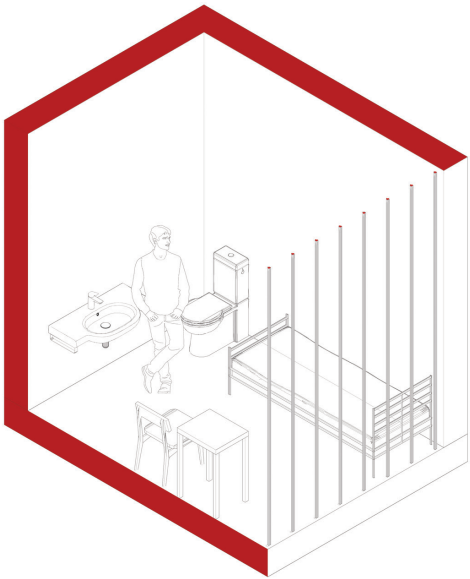
Με αφορμή τα δωμάτια πολλών ξενοδοχείων που υπενοικιάζονται και λειτουργούν προσωρινά ως εστίες, τα δωμάτια των εστιών συγκρίνονται με κάποιους ακόμη συμβατικούς και μη χώρους προσωρινής κατοίκησης. Ένας τέτοιος χώρος που διαθέτει αρκετές ομοιότητες με το ξενοδοχείο είναι το δωμάτιο κρουαζιερόπλοιου. Το τυπικό δωμάτιο κρουαζιερόπλοιου είναι 15 τ.μ. και διαθέτει διπλό κρεβάτι, ντουλάπα, ένα μικρό καθιστικό και τουαλέτα με ντουζιέρα ενώ οι εξώστες του είναι κοινοί με τα υπόλοιπα δωμάτια (Εικόνα 50). Και στα κελιά των μοναχών οι εξώστες είναι κοινοί ανά δύο δωμάτια συνήθως όπως και οι τουαλέτες και οι ντουζιέρες. Στα 25 τ.μ. του δωματίου περιλαμβάνονται ένα κρεβάτι, ένα τραπέζι και ένας νιπτήρας (Εικόνα 51). Ως το πιο ακραίο παράδειγμα χώρου προσωρινής διαμονής αναλύεται το κελί της φυλακής. Καταλαμβάνει 6,5 τ.μ. και συνήθως διαθέτει κρεβάτι, λεκάνη, νιπτήρα και ένα μικρό τραπέζι (Εικόνα 52).

Εικ. 50 Ενδεικτικό δωμάτιο κρουαζιερόπλοιου 15 τ.μ.

Εικ. 51 Ενδεικτικό κελί μοναχών 25 τ.μ.

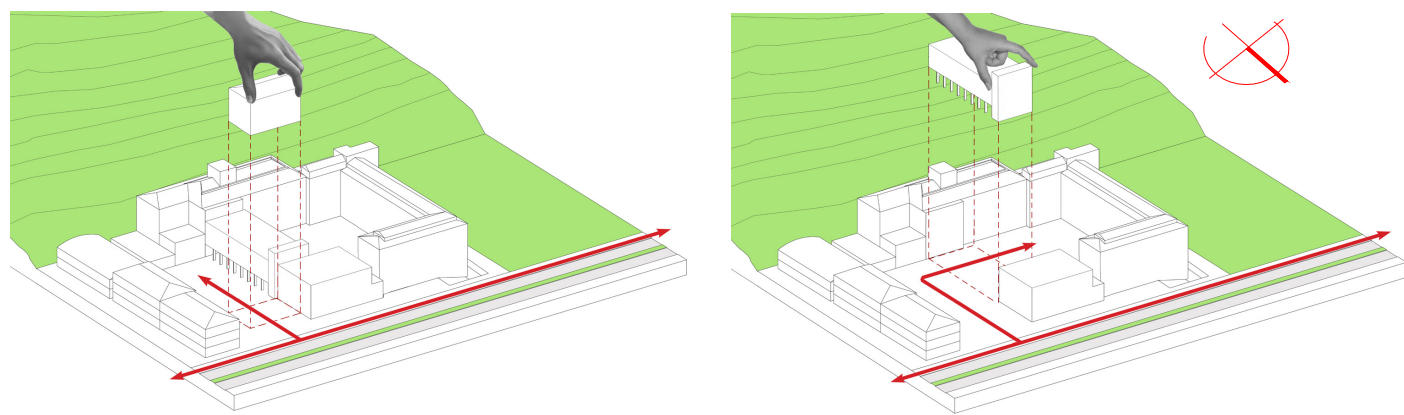

Εικ. 52 Ενδεικτικό κελί φυλακής 6,5 τ.μ.

3. ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

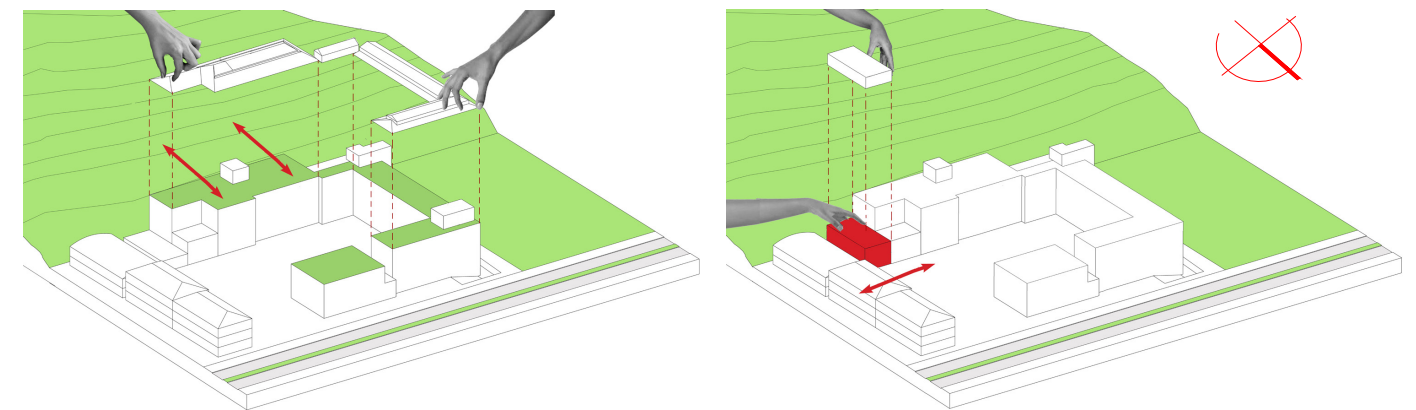
3.1 Κεντρική ιδέα

Το Παλιό Πανεπιστήμιο λοιπόν μετατρέπεται στις νέες φοιτητικές εστίες της πόλης. Το μεγαλύτερο μέρος του κτιριακού αποθέματος διατηρείται με την αφαίρεση τριών στατικά αυτόνομων κτιρίων και τμημάτων τους. Αφαιρείται αρχικά το κτίριο 1 στην κεντρική όψη του συγκροτήματος κτιρίων ώστε να απελευθερωθεί ένα μεγάλο κομμάτι της όψης και το κτίριο πλέον να προσκαλεί τον επισκέπτη στο εσωτερικό του, ενισχύοντας την σχέση του κτιρίου με την πόλη. Επίσης αφαιρείται το κτίριο πιλοτής, που αποτέλεσε μεταγενέστερη προσθήκη, με στόχο την απελευθέρωση του διαιρεμένου αιθρίου. Ταυτόχρονα δημιουργείται μια πιθανή μελλοντική ενοποίηση του οικοπέδου με το οικόπεδο του Πειραματικού, το οποίο είχε παραχωρηθεί παλιότερα ως ένα τμήμα του ενιαίου οικοπέδου του Παλιού Πανεπιστημίου, αλλά και με τις εστίες της Δόμπολης και με το ξενοδοχείο «Βυζάντιο» δημιουργώντας ένα πυρήνα εστιών σε κοντινή απόσταση από την πόλη. (Εικόνα 53,54)

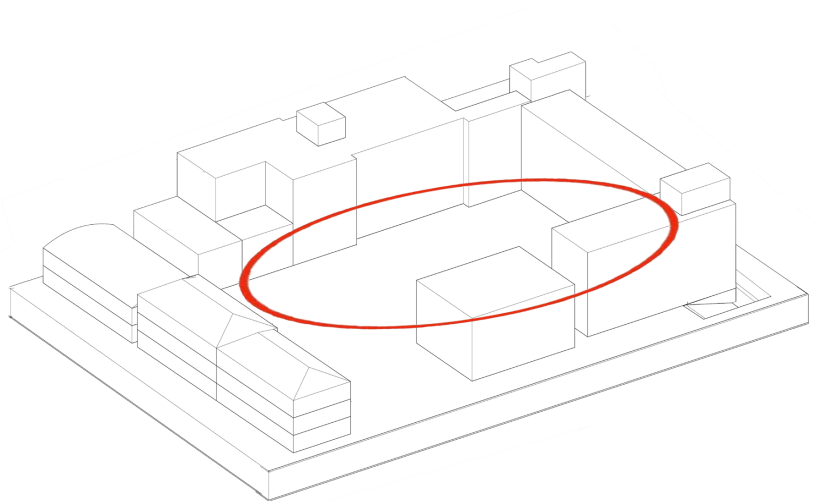
Εικ. 53,54 Διαγράμματα καθαιρέσεων - σχέση με την πόλη

Η Τρίτη παρέμβαση αφορά την σχέση του κτιρίου με την γύρω περιοχή και πιο συγκεκριμένα τον λόφο Περιβλέπτου. Πρόκειται για την αφαίρεση των κεραμοσκεπών στεγών, οι οποίες προστέθηκαν σε επόμενες κατασκευαστικές φάσεις του κτιρίου και του «στέρησαν» των μοντέρνο χαρακτήρα του αποτελώντας ένα επιπλέον φορτίο. Τα δώματα που δημιουργούνται πλέον φυτεύονται στην μεγαλύτερη έκταση τους αποτελώντας την φυσική συνέχεια του δάσους της Περιβλέπτου. Η τελευταία καθαίρεση είναι το κτίριο 9 που λειτουργούσε ως αποθηκευτικός χώρος και κατασκευάστηκε μεταγενέστερα. Πλέον αντικαθίστανται από έναν χώρο με μεγαλύτερο ύψος που συνδέεται με τον υπαίθριο χώρο και επιτυγχάνει τη αλληλεπίδραση με το κτίριο του Πειραματικού. (Εικόνα 55,56)

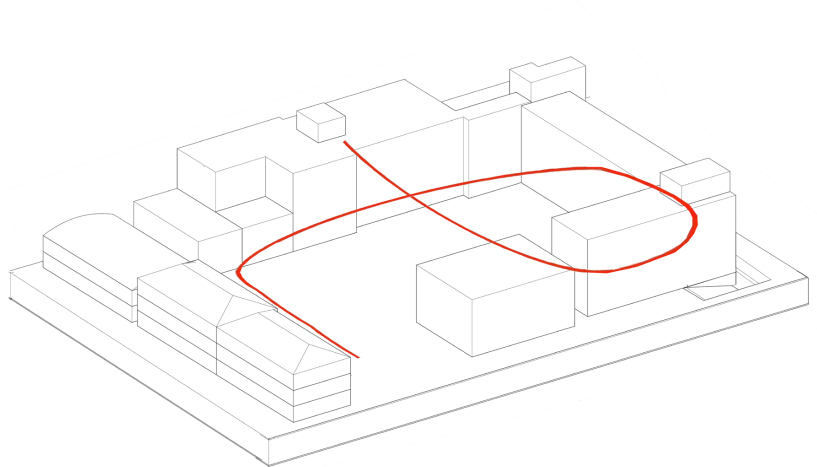

Εικ. 55,56 Διαγράμματα καθαιρέσεων - σχέση με την περιοχή μελέτης

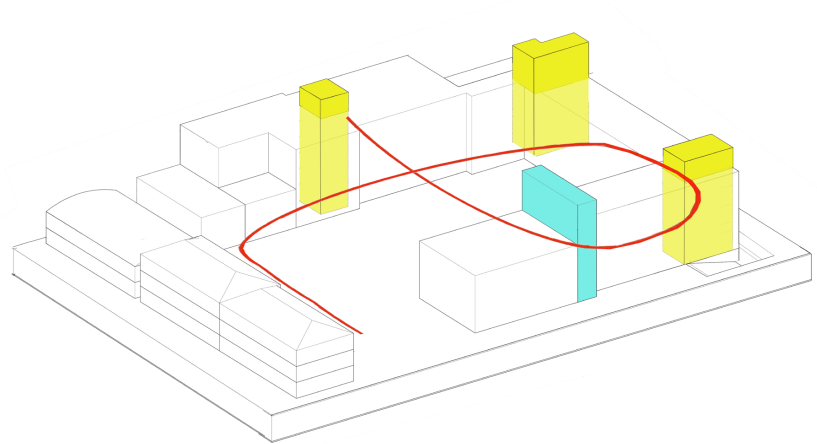
Διατηρώντας το μεγαλύτερο μέρος του κτιρίου δημιουργείται η ανάγκη επαν-ένταξης του στην πόλη λαμβάνοντας πλέον έναν πιο εξωστρεφή χαρακτήρα παρόλο που φιλοξενεί φοιτητικές κατοικίες. Η ανάγκη «συνομιλίας» με την πόλη δημιουργείται εξαιτίας του μεγάλου ενδιαφέροντος διαφόρων φορέων και υπηρεσιών για την διαχείριση του ιστορικού αυτού κτιρίου αλλά και εξαιτίας της ανάπτυξης της πόλης με αποτέλεσμα το Παλιό Πανεπιστήμιο να μην βρίσκεται μελλοντικά στις παρυφές της πόλης, όπως την δεκαετία του '60, αλλά στον πυρήνα της. Ένας ακόμη παράγοντας που συντελεί στην αλληλεπίδραση των πολιτών και του συγκροτήματος προκύπτει από την μελέτη της γύρω περιοχής κατά την οποία καταγράφηκαν κτίρια που δεν επιτρέπουν την πρόσβαση σε όλους τους χρήστες, με τα περισσότερα να την αποκλείουν. Το κτίριο λοιπόν σχεδιάζεται ως ένας «κόμβος» αλληλεπίδρασης των φοιτητών και της πόλης με

Εικ. 57 Διάγραμμα “Κόμβου”

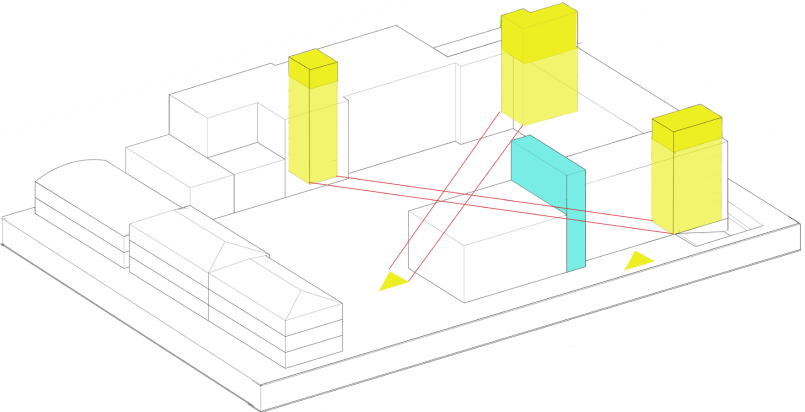
Εικ. 58 Διάγραμμα σπειροειδούς κίνησης

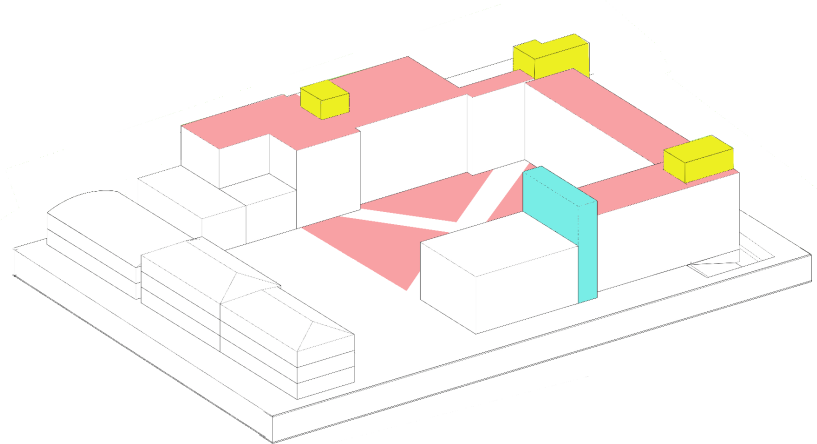
Εικ. 59 Διάγραμμα πυρήνων

την διάθρωση διαφόρων ενδιάμεσων χώρων που απευθύνονται σε όλους (Εικόνα 57). Ως κόμβος ορίζεται το σημείο διασταύρωσης γραμμών ενός δικτύου, σημείο συνάντησης ή συνένωσης. Σύμφωνα με τον Kevin Lynch είναι ένα στρατηγικό σημείο σε μία πόλη μέσα στο οποίο μπορεί να εισέλθει ένας παρατηρητής και αποτελεί το εστιακό σημείο προς το οποίο και από το οποίο ταξιδεύει. Επίσης κόμβος μπορεί να είναι η σύγκλιση μονοπατιών ή και μία στιγμή μετάβασης από την μία δομή στην άλλη ή διαλλείματος.

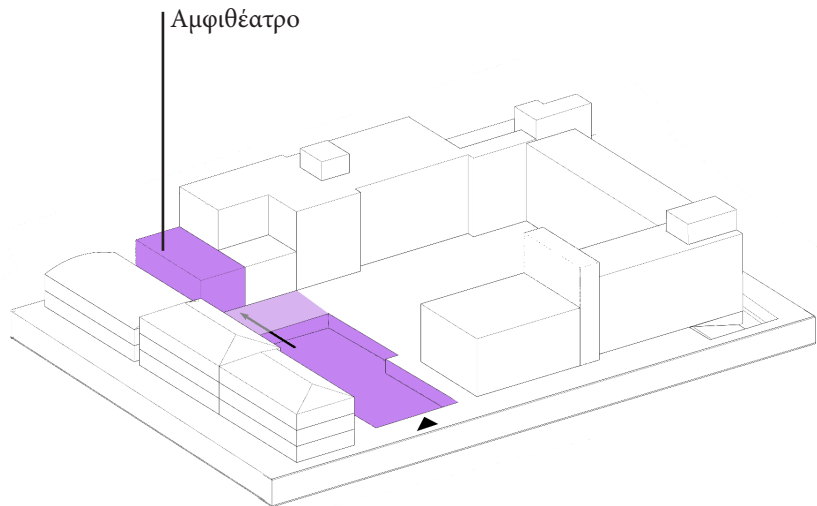
Ο δακτύλιος του κόμβου διασπάται με το ένα άκρο του να εκκινεί από την νέα κύρια είσοδο του κτιρίου και το άλλο να φτάνει στην ανώτερη στάθμη δημιουργώντας μία σπειροειδή κίνηση που διατρέχει όλους τους όγκους του κτιρίου (Εικόνα 58). Η κίνηση αυτή τροφοδοτείται από τέσσερις πυρήνες σε αντιστοιχία με τις τέσσερις λωρίδες του κόμβου. Από τους τέσσερις πυρήνες, που χρησιμοποιούν οι επισκέπτες για να μεταβούν στους ενδιάμεσους χώρους που αναπτύσσονται στο κτίριο, οι τρεις προϋπήρχαν και διατηρούνται ενώ ο ένας στην κύρια όψη αποτελεί προσθήκη (Εικόνα 59). Επίσης από την νοητή ένωση των τεσσάρων πλέον πυρήνων δημιουργείται ένα δίκτυο διαδρομών στο ενοποιημένο πλέον αίθριο (Εικόνα 60). Οι χρήσεις που παραλαμβάνει το αίθριο, το οποίο αντιμετωπίζεται ως μία νέα πλατεία για τους κατοίκους της πόλης και ως μία αυλή για τους φοιτητές, εμφανίζονται ξανά στο δώμα του κτιρίου, κλείνοντας νοηματικά την διαδρομή (Εικόνα 61). Ως αρχή της διαδρομής και πρώτος κόμβος λειτουργεί το υπαίθριο αμφιθέατρο από το οποίο γίνεται η είσοδος στον δεύτερο κόμβο υπογείως (Εικόνα 62). Ο δεύτερος κόμβος, το κλειστό αμφιθέατρο αποτελεί προσθήκη στο κτίριο στη θέση του τελευταίου όγκου που καταιρήθηκε. Η πρόθεση είναι και τα δύο αμφιθέατρα να αποτελούν μεταβατικό χώρο μεταξύ του κτιρίου εστιών και του Πειραματικού σχολείου και να μπορούν να χρησιμοποιηθούν και από αυτό (Εικόνα 63). Περνώντας ξανά στην ισόγεια στάθμη, στην μία από τις τρεις πτέρυγες που περικλείουν το αίθριο, λειτουργεί κυλικείο, minimarket, βιβλιοπωλείο, φροντιστήριο και αίθουσα υπολογιστών (Εικόνα 64).

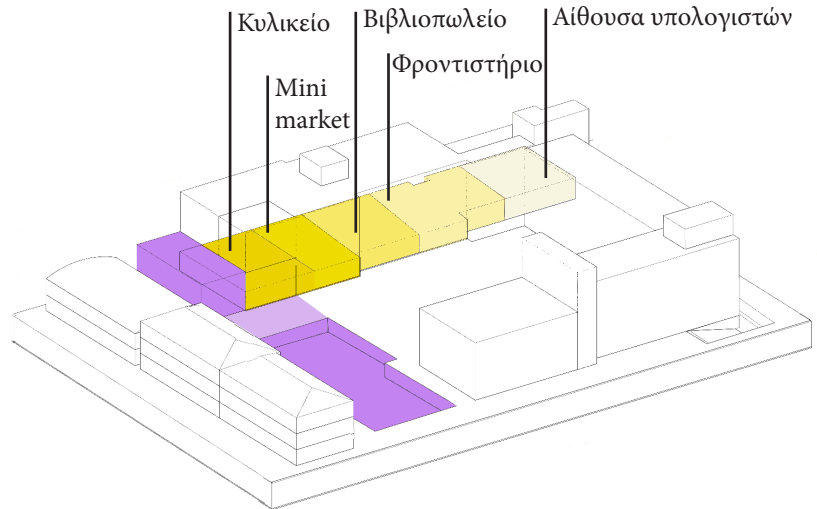
Εικ. 60 Διάγραμμα διαδρομών

Εικ. 61 Διάγραμμα “Πάρκου”

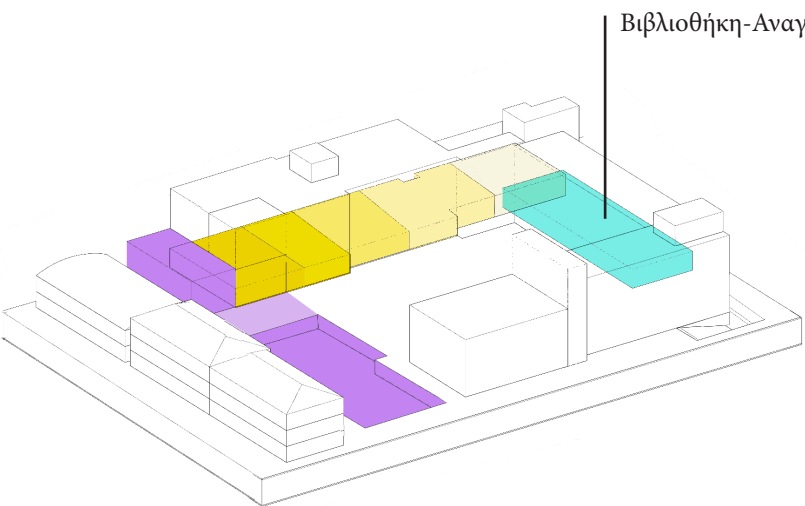

Εικ. 62 Διάγραμμα πρώτου κόμβου

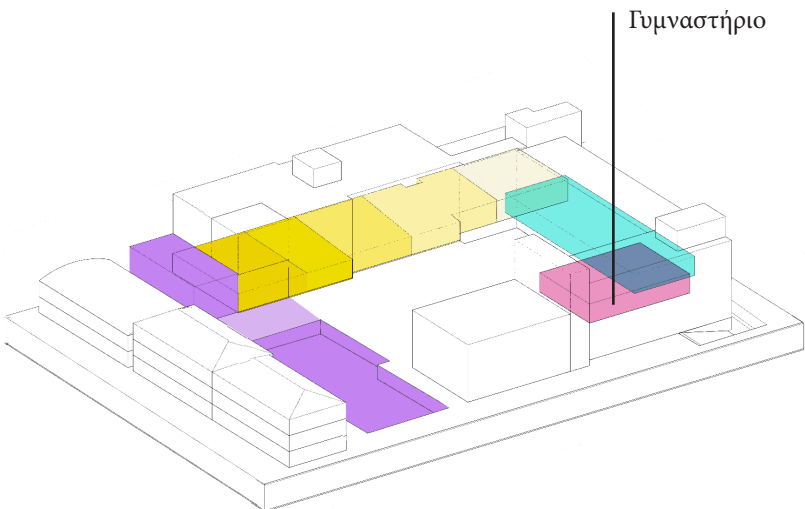

Εικ. 63 Διάγραμμα δεύτερων κόμβων

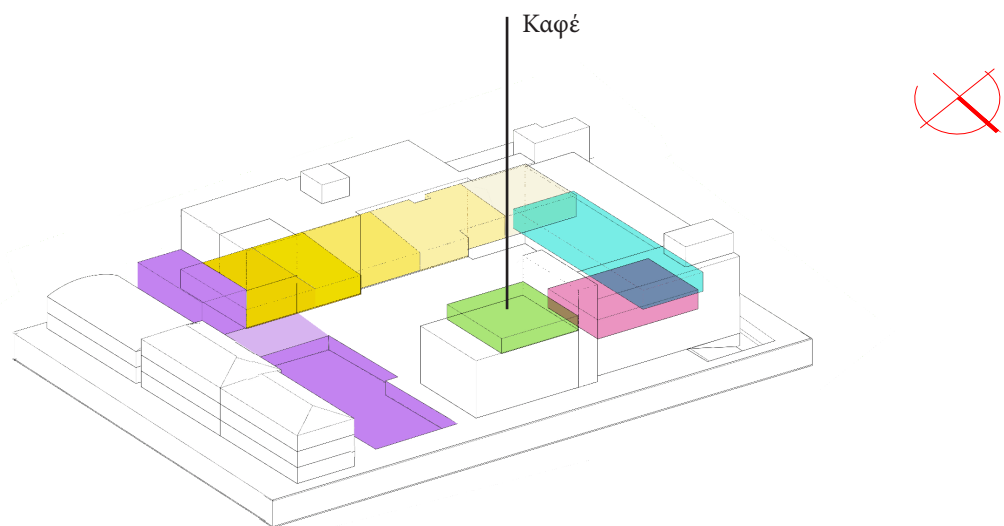
Στους ορόφους που ακολουθούν χωροθετούνται χρήσεις, τις οποίες επέλεξαν οι φοιτητές. Πιο αναλυτικά στον πρώτο όροφο η διαδρομή περνάει μέσα από τον χώρο μελέτης, που φιλοξενεί αναγνωστήρια και βιβλιοθήκη. Η μετάβαση στον δεύτερο όροφο πραγματοποιείται μέσω του γυμναστηρίου και στη συνέχεια από τον προστιθέμενο πυρήνα ο επισκέπτης φτάνει στο καφέ, όγκο που αποτελεί προσθήκη στο κτίριο και στην κεντρική του όψη (Εικόνα 65). Το καφέ διαθέτει κλειστό και υπαίθριο χώρο (Εικόνα 66). Η διαδρομή των κόμβων ολοκληρώνεται με μία ακόμη προσθήκη. Η γέφυρα που ενώνει τις δύο απέναντι πτέρυγες του κτιρίου τοποθετείται στο ίχνος του κτιρίου pilotis που αφαιρέθηκε και λειτουργεί ως ένας ημιυπαίθριος χώρος προβολών ταινιών (Εικόνα 67). Στην κεντρική όψη προστίθεται ένας ακόμη κόμβος που λειτουργεί αυτόνομα. Είναι ένας εκθεσιακός χώρος σε συνδυασμό με εργαστήρια τέχνης.

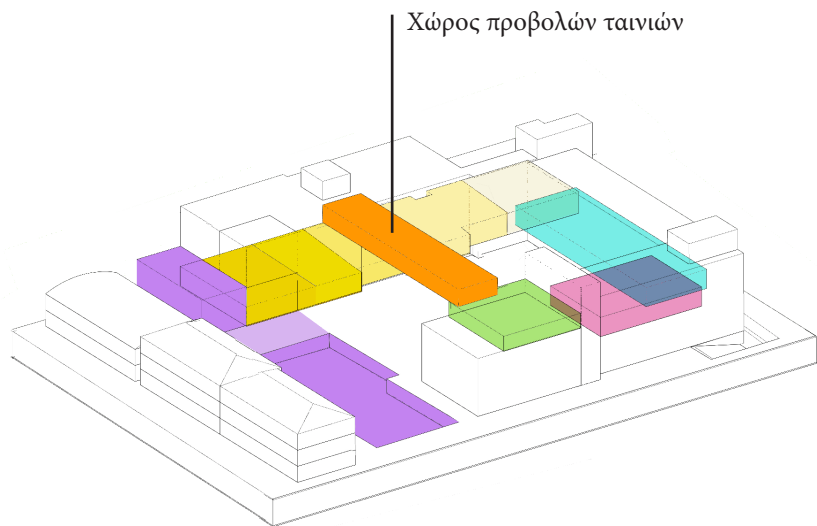
Εικ. 64 Διάγραμμα τρίτου κόμβου

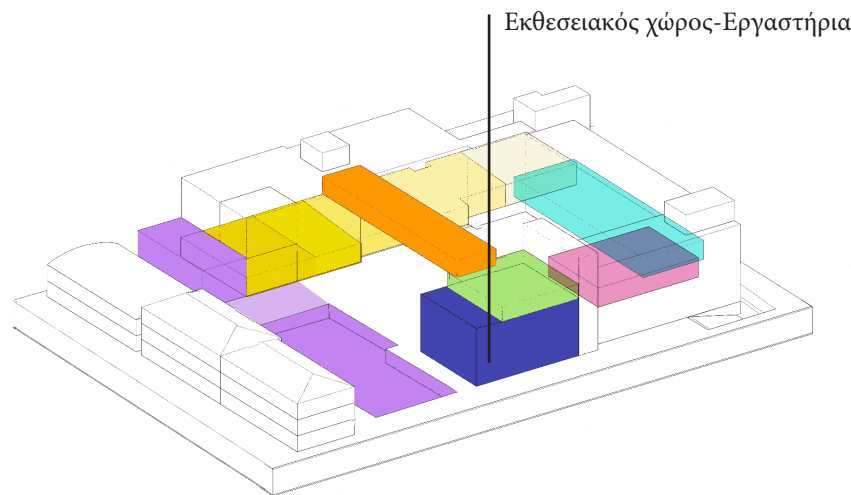
Εικ. 65 Διάγραμμα τέταρτου κόμβου

Εικ. 66 Διάγραμμα πέμπτου κόμβου

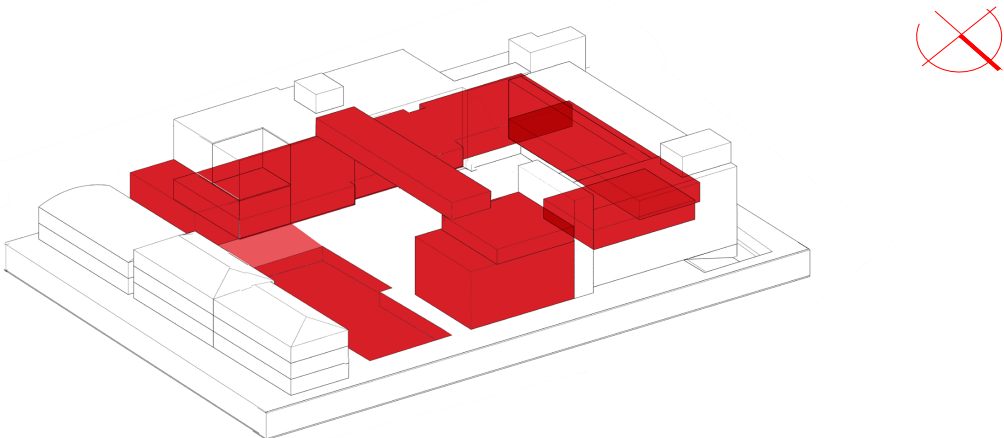

Εικ. 67 Διάγραμμα έκτου κόμβου

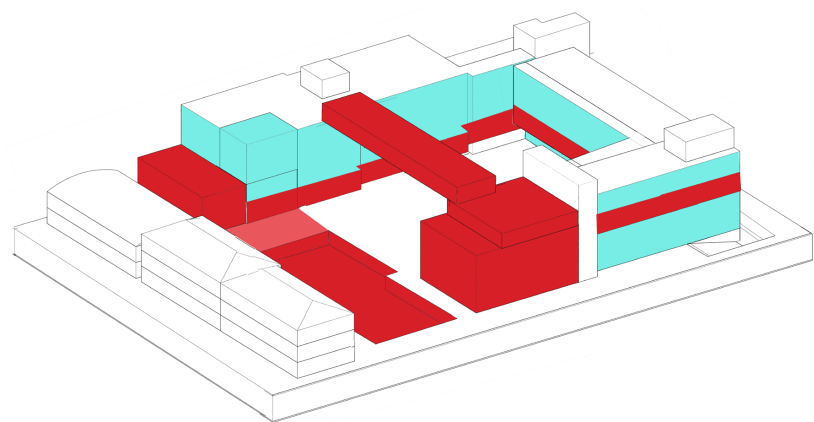

Εικ. 68 Διάγραμμα έβδομου κόμβου

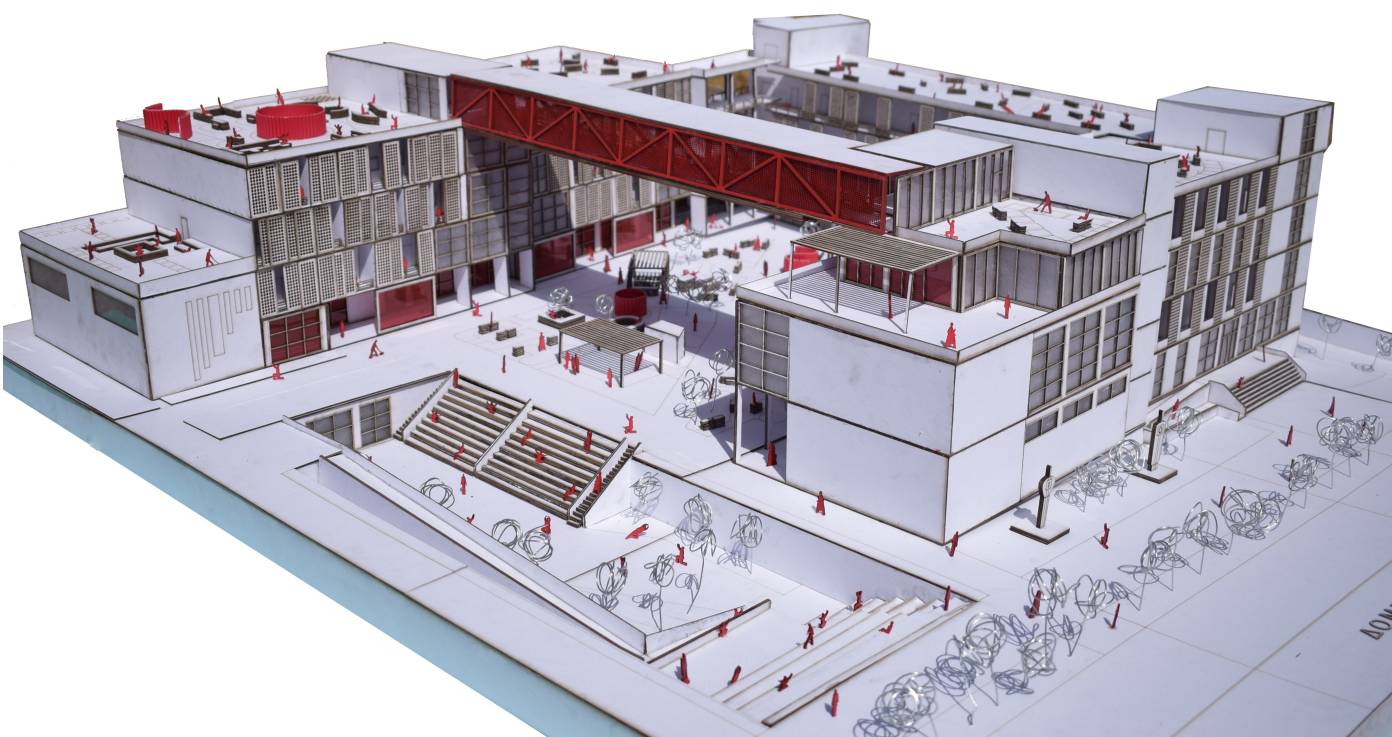
Φιλοξενεί την έκθεση του Θεόδωρου Παπαγιάννη «τα Φαντάσματα μου» συνδεδεμένος νοηματικά με το κτίριο. (Εικόνα 68). Η διαδρομή διατρέχοντας το εσωτερικό του κτιρίου μετατρέπει το «Κουφάρι» του Παλιού Πανεπιστημίου σε έναν ενεργό χώρο, αποτελώντας προορισμό για την πόλη. Ο χώρος αυτός προσφέρεται για διάλλειμα, άθληση, αναψυχή, μελέτη και κοινωνικοποίηση (Εικόνα 69). Η υπόλοιπη έκταση του κτιρίου, το 70% καταλαμβάνεται από τις εστίες των φοιτητών, οι οποίες δημιουργούν ένα πιο εσωστρεφές «Γ». Αντίθετα οι κόμβοι που καταλαμβάνουν το 30% του κτιρίου προσδίδουν στην όψη και συνεπώς σε όλο το κτίριο έναν εξωστρεφή και δημόσιο χαρακτήρα, με τα δύο «Γ» να δρουν συμπληρωματικά (Εικόνα 70). (Εικόνα 71)

Εικ. 69 Διάγραμμα διαδρομής κόμβων

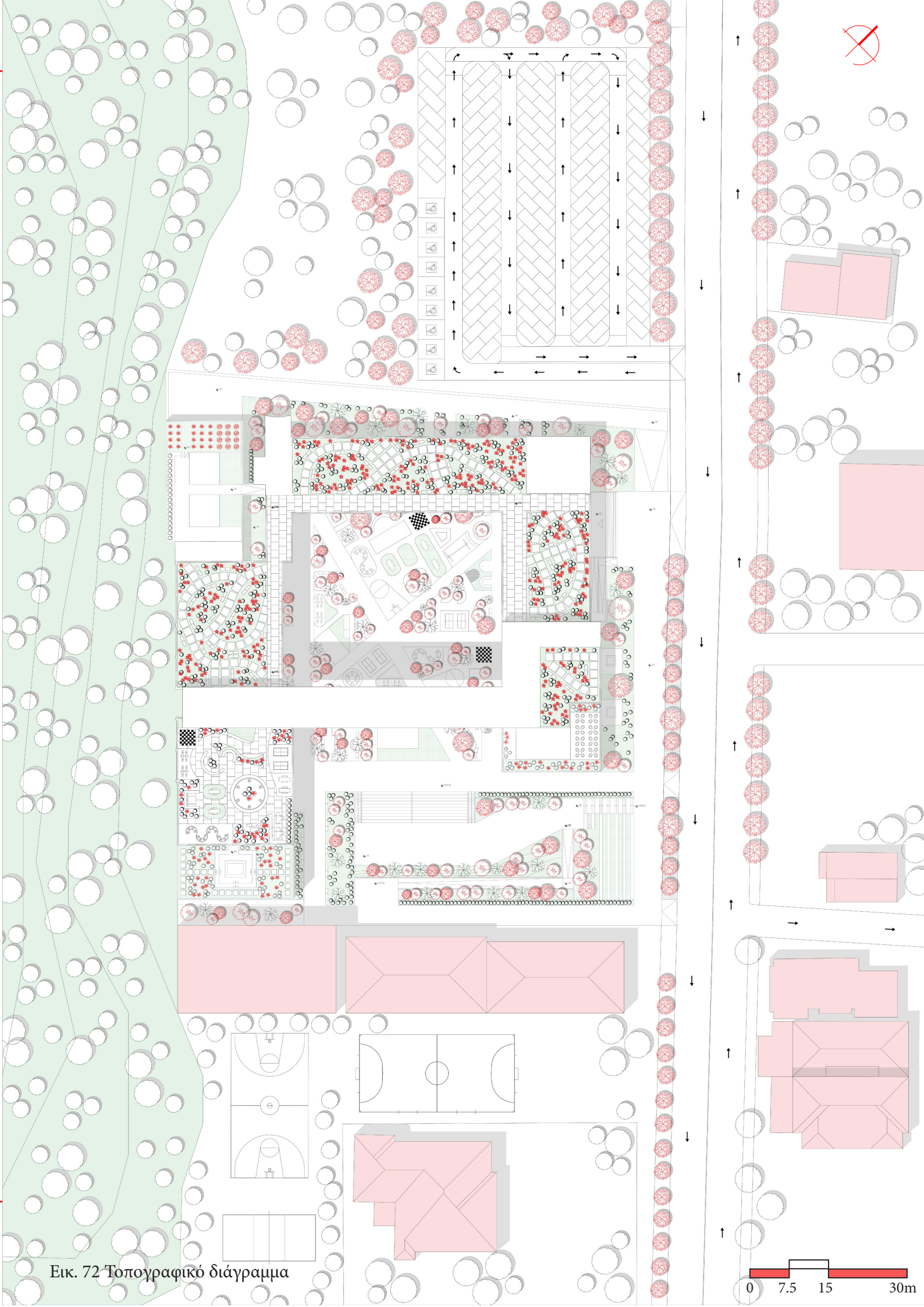
Εικ. 70 Διάγραμμα φοιτητικών εστιών

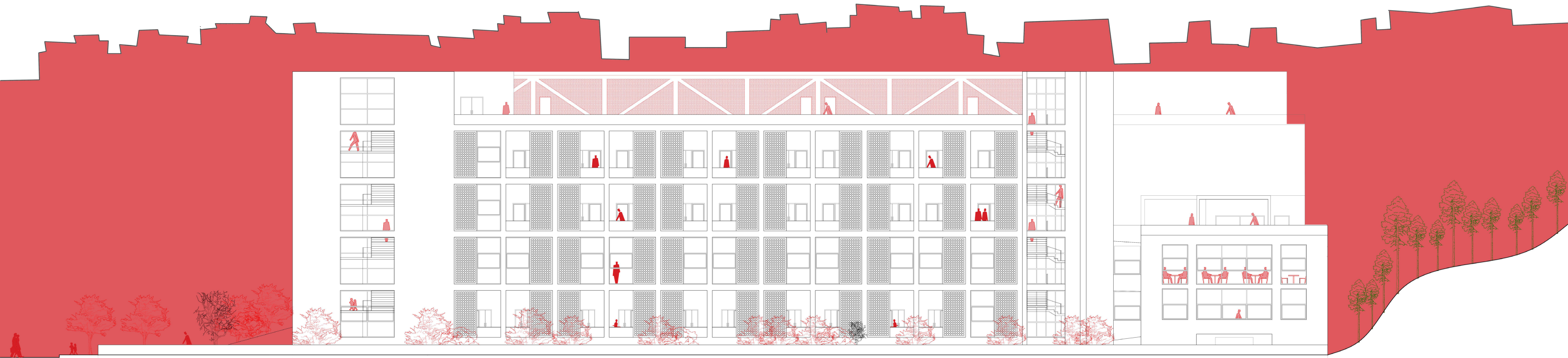
Εικ. 71 Bird eye view προπλάσματος, κλίμακας 1:100

3.2 Αρχιτεκτονικό λεξιλόγιο

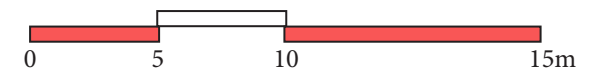
Η ανάγκη ενιαίας διαχείριση των δύο εξωτερικών όψεων προκύπτει από το τοπογραφικό διάγραμμα. Με την δημιουργία του παρκινγκ βόρεια του συγκροτήματος, για να εξυπηρετεί τους επισκέπτες αλλά και τους φοιτητές, η βορειοδυτική όψη αναδεικνύεται και δεν κρύβεται από την φύτευση όπως στην υπάρχουσα κατάσταση. Η φύτευση καθώς και οι υπαίθριοι χώροι αναδεικνύονται σε σημαντικούς χώρους του κτιρίου έπειτα από την αφαίρεση των στεγών και προσφέρονται για αλληλεπίδραση. Εντάσσονται στο κτίριο έχοντας ενιαία αντιμετώπιση είτε είναι στο δώμα του κτιρίου είτε σε κατώτερες στάθμες όπως το barbeque, το υπαίθριο καθιστικό και το αίθριο. Στους ορόφους και στο δώμα η φύτευση είναι χαμηλή και αποτελείται κυρίως από θάμνους και πόες ενώ στο αίθριο η φύτευση είναι ψηλότερη με διαφορετικού είδους δέντρα. Το αίθριο πλέον, έπειτα από την αφαίρεση του κτιρίου pilotis που το διαιρούσε σε δύο επιμέρους τμήματα, οριοθετείται από το Πειραματικό σχολείο και το κτίριο του Παλιού Πανεπιστημίου. Δημιουργείται δηλαδή στο κτίριο μία ενιαία εσωτερική όψη που συνομιλεί με την πλάγια όψη του Πειραματικού σχολείου. (Εικόνα 72)

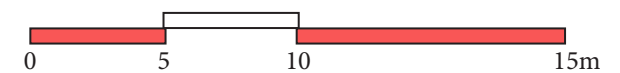
Εικ. 72 Τοπογραφικό διάγραμμα

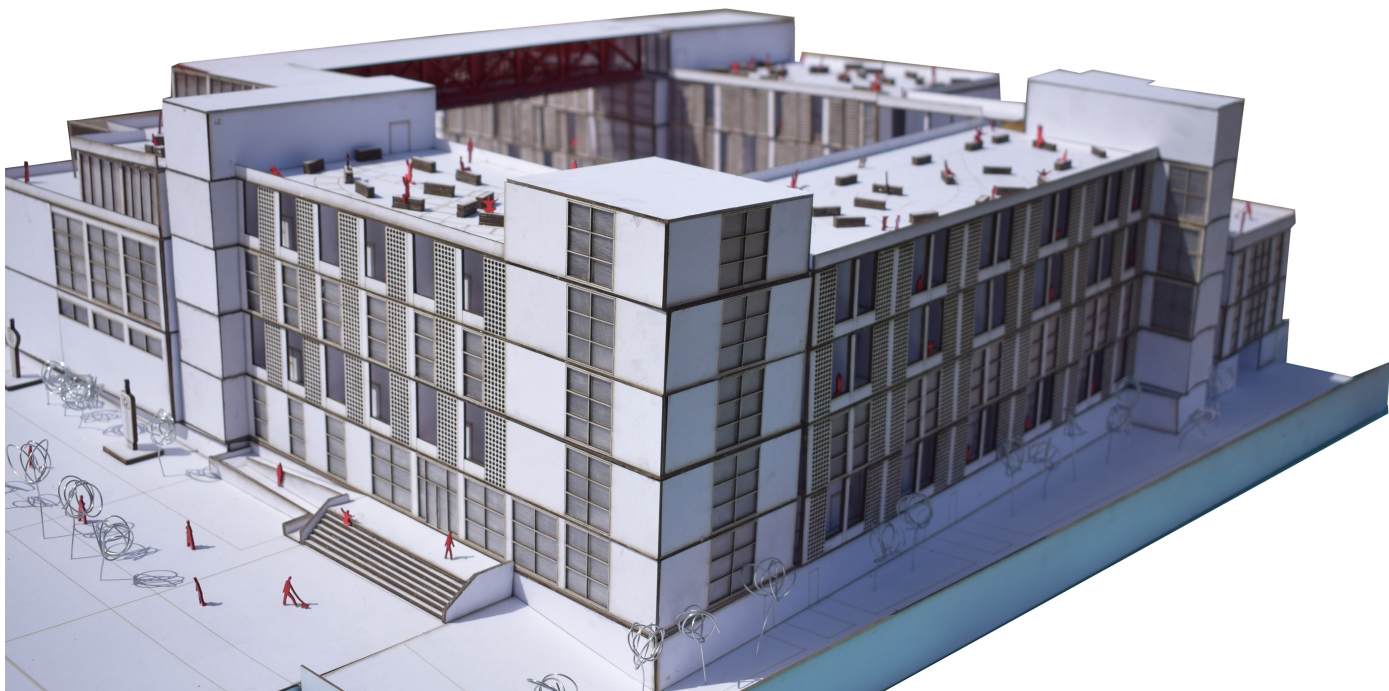

Εικ. 73 Βορειοδυτική όψη

Εικ. 74 Βορειοανατολική όψη

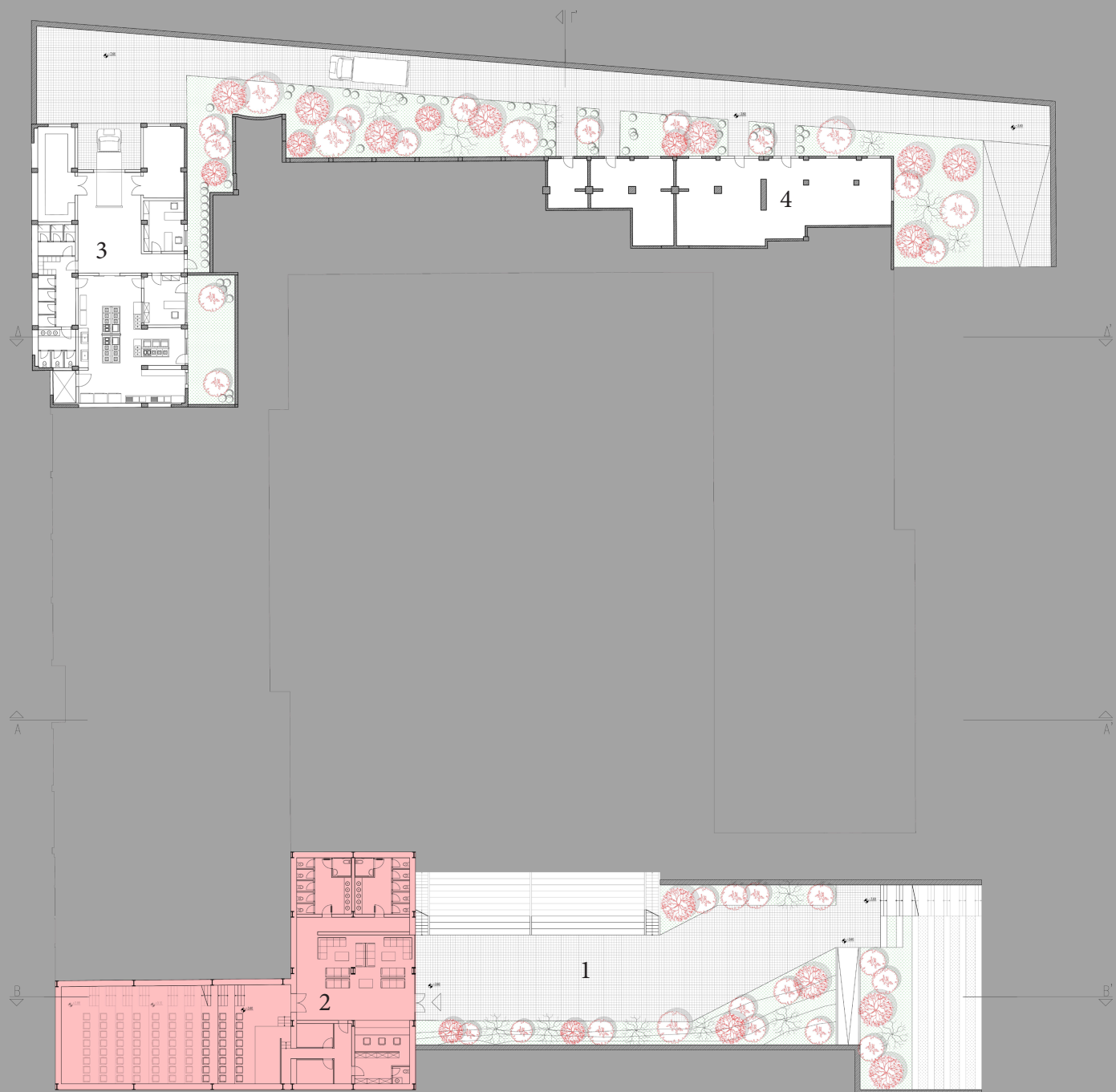

Εικ. 75 Ενιαία κύρια όψη προπλάσματος, κλίμακας 1:100

Το ίδιο συμβαίνει και με τις δύο εξωτερικές όψεις του κτιρίου που πλέον αντιμετωπίζονται ως μία ενιαία κύρια όψη με την βορειοδυτική όψη να είναι εκείνη που έρχεται πρώτα σε επαφή όποιος προσεγγίζει το κτίριο από την πόλη (Εικόνα 73). Τα κλωστρά σε κυκλικό μοτίβο αποτέλεσαν σημαντικό στοιχείο στην κύρια όψη του κτιρίου αλλά και πολλών ακόμα την δεκαετία του 60'. Τα κλωστρά λοιπόν σε συνδυασμό με το λευκό χρώμα, που χαρακτήριζε το κτίριο όταν κατασκευάστηκε διατηρούνται ως στοιχείο μνήμης του Παλιού Πανεπιστημίου. Διατηρούνται αλλά πλέον τοποθετούνται στα δωμάτια των φοιτητών και στους κοινόχρηστους χώρους ως ένα φίλτρο φωτός, προσδίδοντας ταυτόχρονα ιδιωτικότητα. Οι όψεις επενδύονται επίσης με υαλοστάσια, με εμφανή τα κλιμακοστάσια τους (Εικόνα 74). Και στις δύο αλλά ιδιαίτερα στην βορειοανατολική όψη γίνονται ορατές οι προσθήκες στους πάνω ορόφους που έχουν διαφορετική διαχείριση από τα υπόλοιπα στοιχεία που διατηρούνται και παραμένουν (Εικόνα 75).

Αναλύοντας επιπλέον τους χώρους που διατηρούνται στο Παλιό Πανεπιστήμιο με τον υπάρχοντα δομικό σκελετό και τα τμήματα που προστίθενται, στην υπόγεια στάθμη οι βορειοδυτικοί χώροι διατηρούνται. Ο μεγαλύτερος χώρος από αυτούς λειτουργεί πλέον για την τροφοδοσία της λέσχης, με πρόσβαση φορτηγών ψυγείων, ενώ στον υπόλοιπο τοποθετούνται οι ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις του κτιρίου. Απέναντι δημιουργείται το υπόσκαφο αμφιθέατρο

- 1 Υπαίθριο αμφιθέατρο
- 2 Κλειστό αμφιθέατρο
- 3 Κουζίνα λέσχης
- 4 Η/Μ εγκαταστάσεις

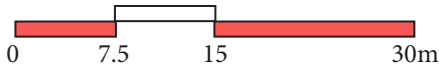
Εικ. 76 Κάτοψη υπογείου

- 5 Κυλικείο
- 6 Μίνι μάρκετ
- 7 Βιβλιοπωλείο
- 8 Φροντιστήριο αγγλικών
- 9 Αίθουσα υπολογιστών
- 10 Δωμάτια ΑΜΕΑ
- 11 Διοικητικοί χώροι
- 12 Εκθεσιακός χώρος

Εικ. 77 Κάτοψη ισογείου

Εικ. 78 “Δωμάτια” αιθρίου

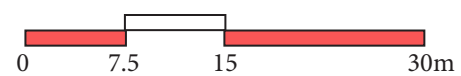
ώστε να μην εμποδίζει την οπτική του αιθρίου από το Πειραματικό σχολείο. Μέσω αυτού γίνεται η μετάβαση στο κλειστό αμφιθέατρο από την κύρια είσοδο του που είναι στη στάθμη του υπογείου. (Εικόνα 76) Ο χώρος του αμφιθεάτρου ενώνεται με μία δευτερεύουσα είσοδο με το κυλικείο, που το εξυπηρετεί, στην στάθμη του ισογείου και με έναν εξωτερικό διάδρομο με το μίνι μάρκετ, το βιβλιοπωλείο, το φροντιστήριο αγγλικών και την αίθουσα υπολογιστών. Οι κοινόχρηστες αυτές χρήσεις διατάσσονται σε μία από τις τρεις πτέρυγες που περικλείουν το αίθριο. (Εικόνα 77) Στο αίθριο υπάρχουν «δωμάτια» παιχνιδιού, άθλησης, εστίασης και ξεκούρασης που προσφέρονται για αλληλεπίδραση (Εικόνα 78).

Το αίθριο οριοθετείται επίσης από τα δωμάτια ΑΜΕΑ με εξώστες στην εξωτερική όψη εξαιτίας της υψομετρικής διαφοράς. Η εσωτερική όψη κλείνει με την είσοδο που διατηρήθηκε, με την τοποθέτηση ράμπας, και λειτουργεί κυρίως για τους φοιτητές, σε συνδυασμό με τους διοικητικούς χώρους και έναν ακόμη κόμβο, τον εκθεσιακό χώρο πιο συγκεκριμένα, με όψη στην οδό Δόμπολης. Περνώντας στην ανώτερη στάθμη ο πρώτος όροφος αποτελείται από τα αυτόνομα δωμάτια, που κυρίως απευθύνονται σε μεταπτυχιακούς φοιτητές και διδάκτορες, με ένα μεγάλο playroom, και την λέσχη των φοιτητών, που τροφοδοτείται από την κουζίνα στο υπόγειο. Επιπλέον εδώ βρίσκεται η βιβλιοθήκη και τα αναγνωστήρια, ένας αναγκαίος χώρος μελέτης για τους φοιτητές. Στον όροφο αυτό υπάρχει

13 Δωμάτια 50τ.μ.
14 Λέσχη
15 Βιβλιοθήκη
16 Δωμάτια 80τ.μ.

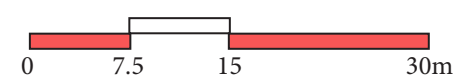
Εικ. 79 Κάτοψη πρώτου ορόφου

17 Υπαίθριο καθιστικό
18 Δωμάτια 20 τ.μ.
19 Barbeque
20 Δωμάτια 30 τ.μ.

21 Γυμναστήριο
22 Εργαστήριο

Εικ. 81 Κάτοψη δευτέρου ορόφου

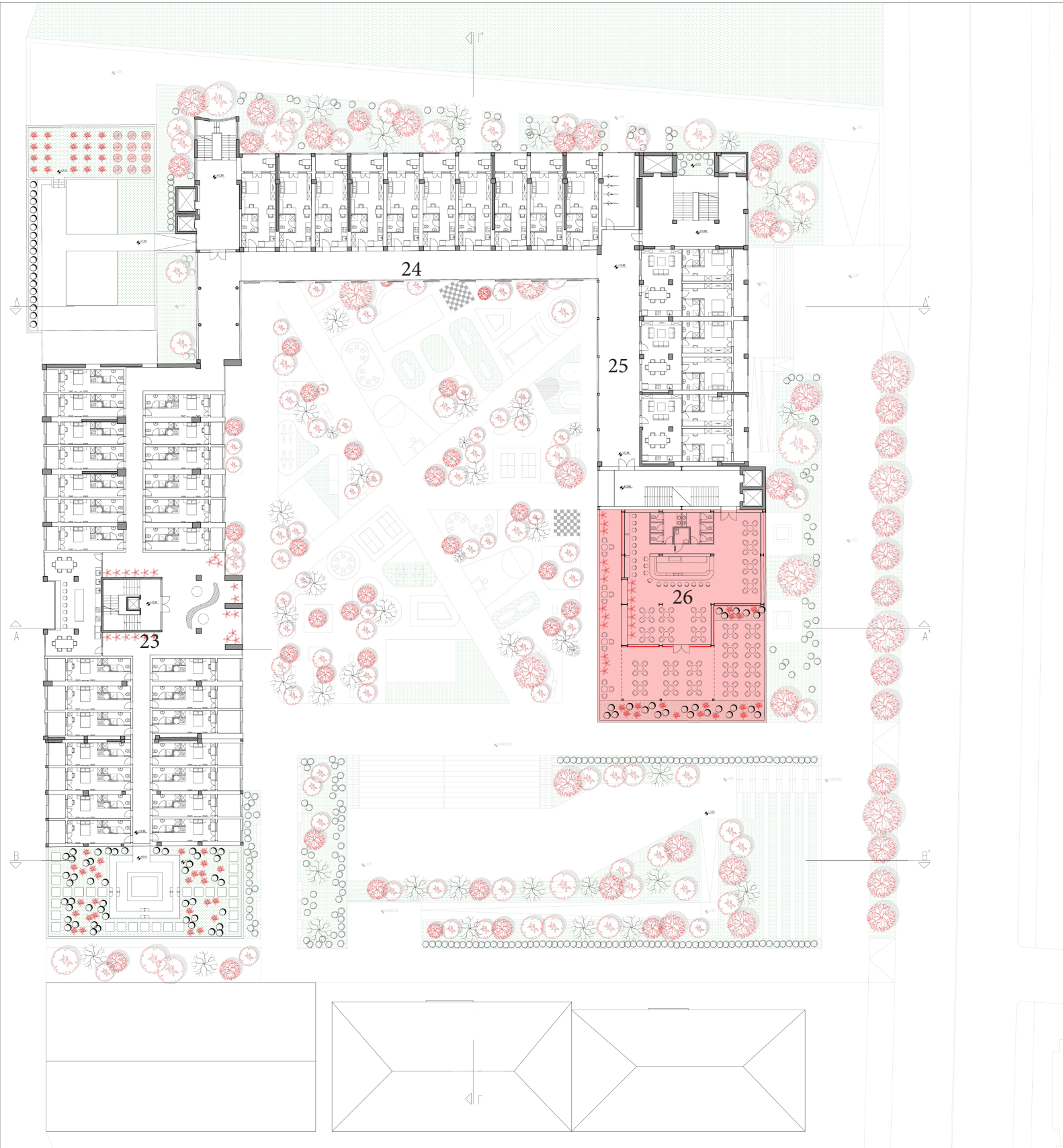

Εικ. 80 “Δωμάτια” αιθρίου προπλάσματος, κλίμακας 1:100

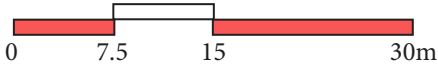
επίσης ο δεύτερος τύπος των συγκροτημάτων κατοικιών και ο δεύτερος όροφος του εκθεσιακού χώρου με τα εργαστήρια. Στον διπλού ύψους όροφο αυτό οδηγούν τα εσωτερικά ασανσέρ και το κλιμακοστάσιο του εκθεσιακού χώρου. (Εικόνα 79) Ο δεύτερος όροφος διαθέτει τα μικρότερα δωμάτια με τους περισσότερους κοινόχρηστους χώρους. Οι χώροι αυτοί βρίσκονται εσωτερικά του κτιρίου όπως η κουζίνα και το καθιστικό αλλά και υπαίθρια όπως ο κήπος με το υποβαθμισμένο καθιστικό και το barbecue. (Εικόνα 80) Σε αυτό τον όροφο χωροθετούνται επίσης τα αυτόνομα δωμάτια των τριάντα τετραγωνικών και στεγάζεται ένας ακόμη κοινόχρηστος χώρος, το γυμναστήριο. (Εικόνα 81)

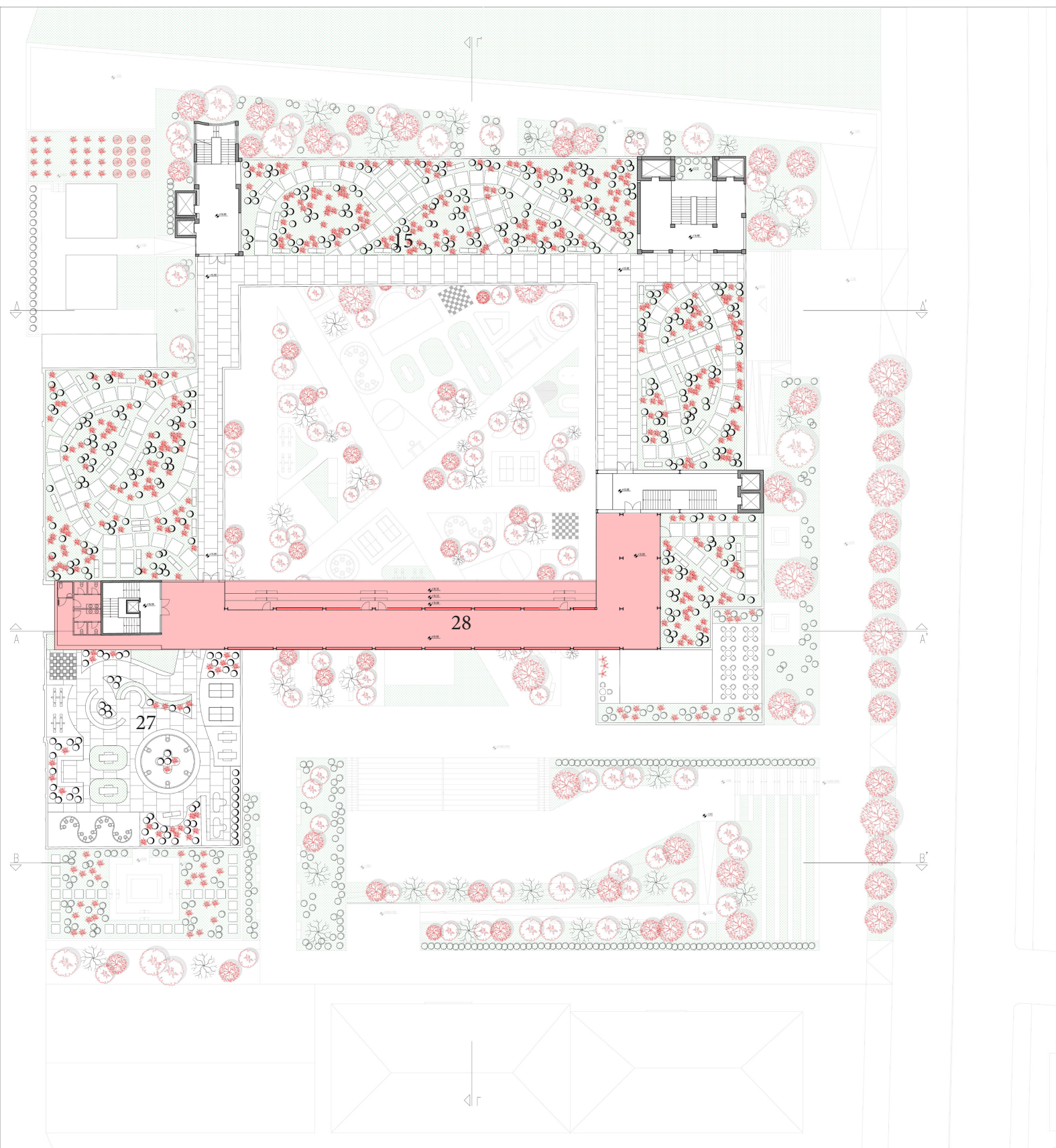
Μεταβαίνοντας στον τρίτο όροφο επαναλαμβάνονται οι τύποι δωματίων του δευτέρου και του πρώτου ορόφου, με τα δωμάτια 20, 30 και 80 τμ. Σε αυτόν τον όροφο χωροθετείται επίσης το καφέ, η είσοδος του οποίου γίνεται από τον προστιθέμενο πυρήνα. Ο προστιθέμενος όγκος του έχει μεταλλική κατασκευή που είναι ορατή και χωρίζεται σε κλειστό, ημιυπαίθριο και υπαίθριο χώρο. (Εικόνα 82). Στην ανώτερη στάθμη του κτιρίου οδηγεί ο προστιθέμενος πυρήνας.

- 23 Δωμάτια 20 τ.μ.
- 24 Δωμάτια 30 τ.μ.
- 25 Δωμάτια 80 τ.μ.
- 26 Καφέ

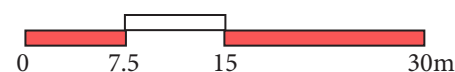
Εικ. 82 Κάτοψη τρίτου ορόφου

27 Παιδική χαρά
28 Χώρος προβολών

Εικ. 83 Κάτοψη τετάρτου ορόφου

Εικ. 84 Προβολή ταινίας απο την γέφυρα

Στην οροφή λοιπόν αποκαθίσταται η σύνδεση των δύο απέναντι πλευρών μέσω της γέφυρας. Η γέφυρα, που λειτουργεί ως χώρος προβολών, βρίσκεται στο ίχνος του κτιρίου pilotis αλλά παράλληλα επιτρέπει την ενοποίηση του αιθρίου. Ενώνει τους δύο πυρήνες κίνησης, τον προϋπάρχον και τον προστιθέμενο, και μέσω αυτής επιτυγχάνεται η πρόσβαση στο πάρκο του δώματος. (Εικόνα 83) Εκτός από το πάρκο, που αποτελείται από διάφορα και διαφορετικά δωμάτια όπως το αίθριο, είναι επισκέψιμα τα διαμορφωμένα και φυτεμένα δώματα του κτιρίου. Η γέφυρα ενδείκνυται ως ένας ζωτικός χώρος του κτιρίου κυρίως τις βραδινές ώρες προσφέροντας ταυτόχρονα προβολές ταινιών για τους φοιτητές αλλά και τους κατοίκους της πόλης σε συνδυασμό με θέα στην πόλη και στο διαμορφωμένο αίθριο του κτιρίου (Εικόνα 84) .

3.3 Κίνηση-διάρθρωση κόμβων

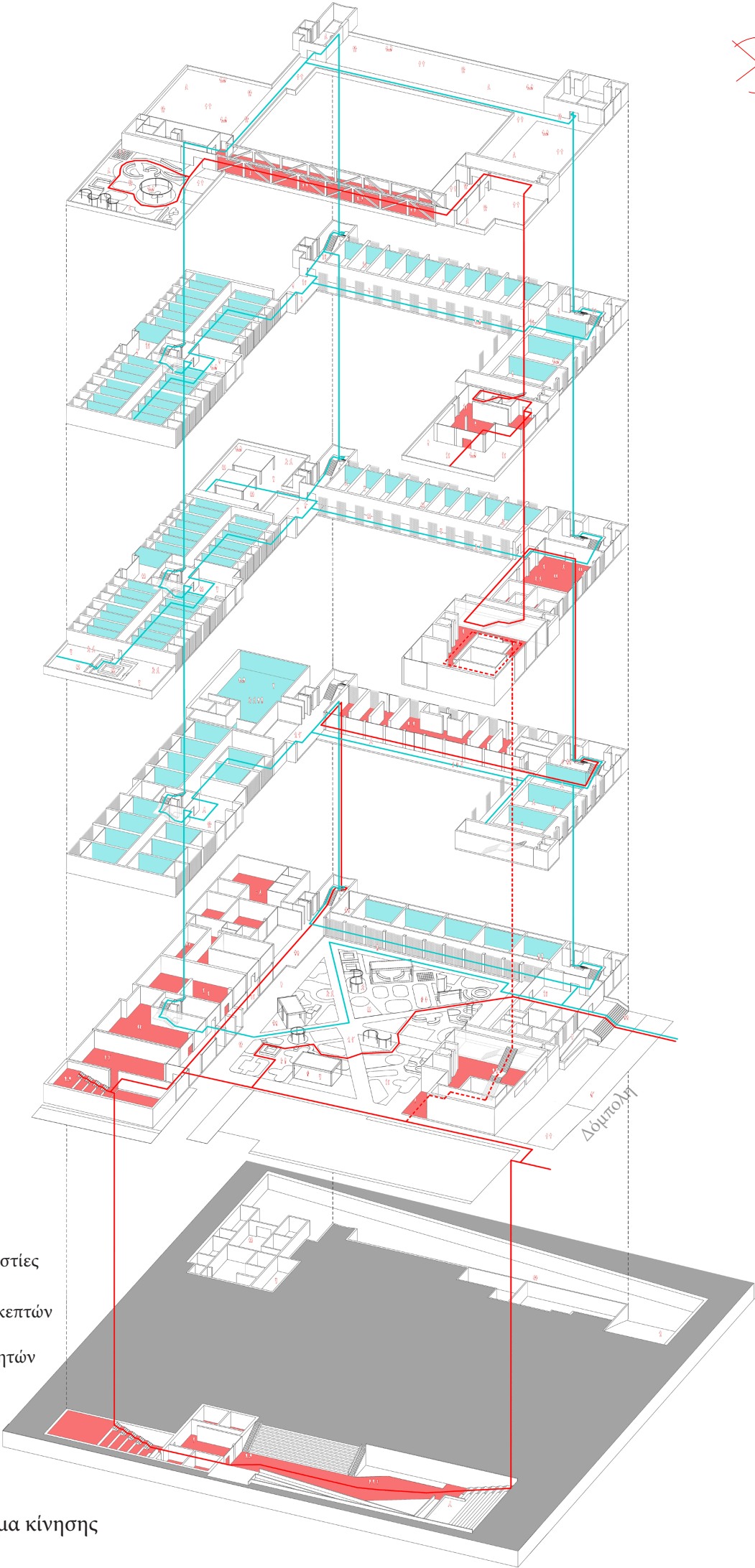
Στην κυκλοφορία του κτιρίου παρουσιάζονται δύο διαβαθμίσεις, η επιτρεπόμενη και η ελεγχόμενη. Η κίνηση στους κόμβους, που είναι επιτρεπόμενη για όλους, λειτουργεί ως ενιαία, ξεκινώντας από το αμφιθέατρο και καταλήγοντας

στον χώρο προβολών, αλλά και αποσπασματικά με έναν χώρο προορισμό στα δωμάτια και στους κοινόχρηστους χώρους. Αντίθετα η κίνηση των φοιτητών είναι περιορισμένη και διασφαλίζεται με χωρίσματα στους εξωτερικούς διαδρόμους του κτιρίου. Οι δύο αυτές κινήσεις διαπλέκονται σε πολλά σημεία έχοντας ως αφετηρία τις δύο εισόδους στην κεντρική όψη του κτιρίου, την μία που διατηρήθηκε και την νέα που αναδείχθηκε. Εξυπηρετούνται ταυτόχρονα για τους επισκέπτες και τους φοιτητές από τέσσερις πυρήνες κίνησης που καταλήγουν στο φυτεμένο δώμα. (Εικόνα 85) Η πορεία στους κόμβους λειτουργεί ως μετάφραση του διαγράμματος κυκλοφορίας με αποτέλεσμα στην εσωτερική όψη να υπάρχει διαφορετική διαχείριση από την εξωτερική. Οι προσθήκες, οι κόμβοι και η πορεία που ακολουθεί κάποιος για να μεταβεί από τον έναν στον άλλον, μέσω εξωτερικών ή εσωτερικών διαδρόμων, είναι πλήρως ορατοί από τον επισκέπτη. Σημαίνονται με πλέγμα βαμμένο κόκκινο όπως και στηθαία στο ίδιο χρώμα. Η όψη αυτή χωρίζεται σε τρεις επιμέρους πτέρυγες που περικλείουν το αίθριο και αποτελείται επίσης από στεγασμένους διαδρόμους αλλά και εξώστες, οι οποίοι επενδύονται με μεταλλικά πάνελ κυκλικού μοτίβου, όπως και τα εξωτερικά κλωστρά, ώστε να προσφέρουν ιδιωτικότητα. Τα πάνελ αυτά είναι συρόμενα δημιουργώντας ανάλογα με τις ανάγκες μία μεταβαλλόμενη όψη. (Εικόνα 86)

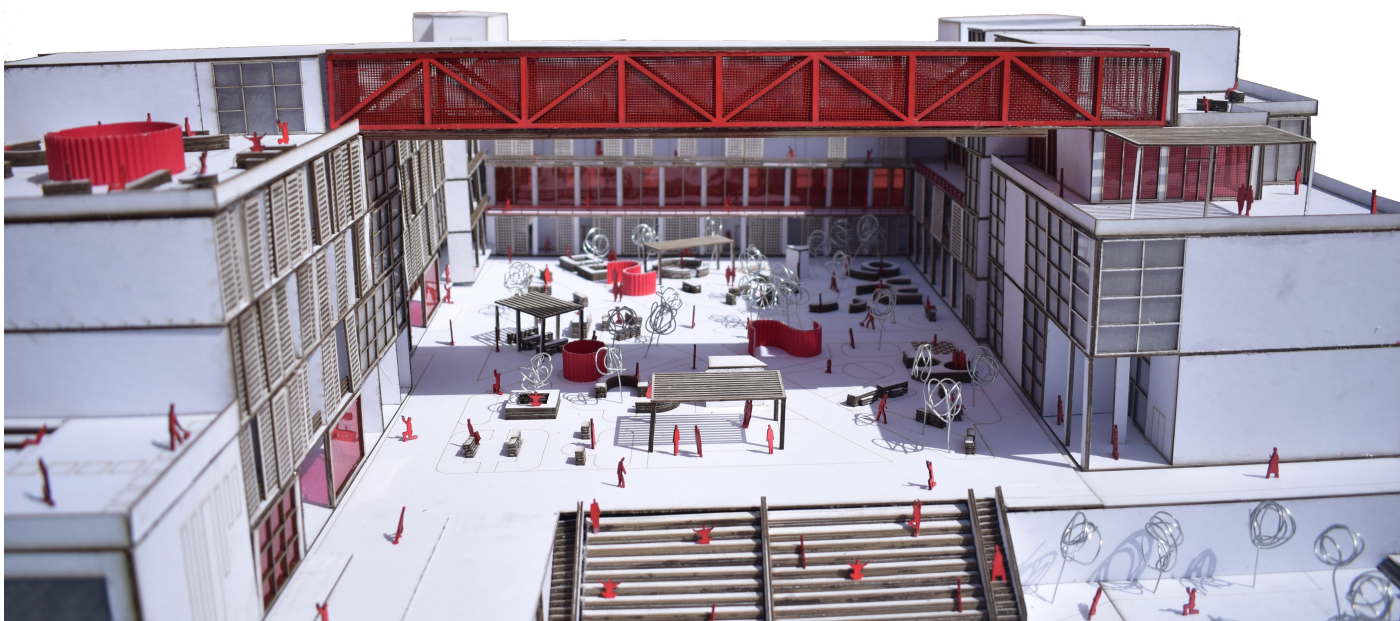
Εικ. 86 Εσωτερική όψη αιθρίου

- Κόμβοι
- Φοιτητικές εστίες
- Κίνηση επισκεπτών
- Κίνηση φοιτητών

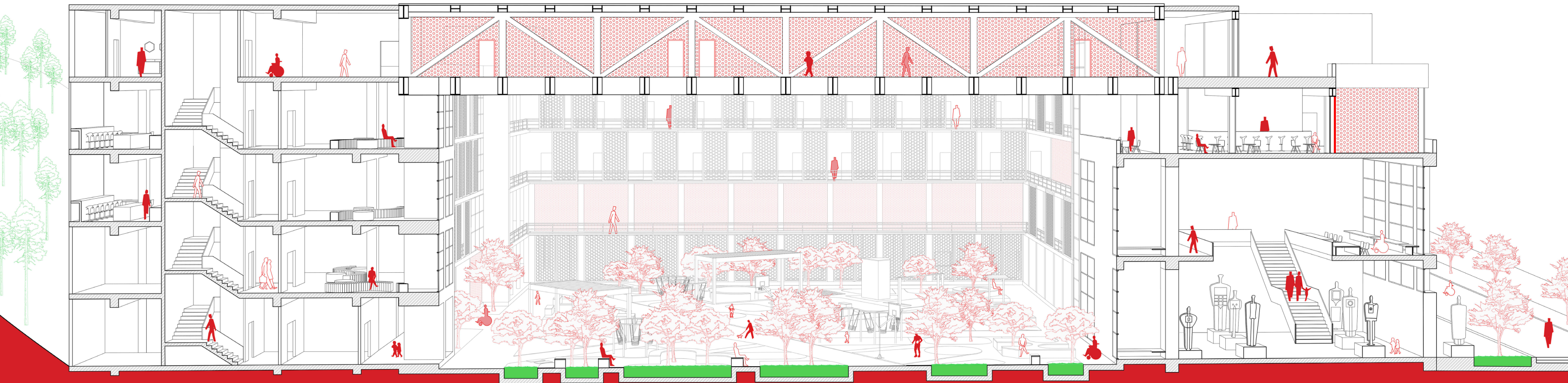

Εικ. 85 Διάγραμμα κίνησης

Ξεκινώντας με τον εκθεσιακό χώρο τα εργαστήρια που φιλοξενεί παρόλο που λειτουργούν ανεξάρτητα από την διαδρομή αναδεικνύονται ως ένας σημαντικός χώρος αλληλεπίδρασης των φοιτητών με τους επισκέπτες αλλά και των φοιτητών με τους μαθητές του Πειραματικού σχολείου. Το ίδιο συμβαίνει και με το καφέ, το οποίο τοποθετείται σε ανώτερη στάθμη πάνω από τον όγκο του μουσείου και αποτελεί προσθήκη. Αυτή τη φορά η αλληλεπίδραση επιτυγχάνεται με ένα νέο κομμάτι της πόλης, τον λόφο Τσιλίκη, στον οποίο το καφέ έχει θέα, και αλλάζει μορφή. (Εικόνα 87) Η διαδρομή των κόμβων κλείνει με την γέφυρα, μία ακόμη προσθήκη, ένα νέο πέρασμα σε ανώτερη στάθμη, που ενώνει τους δύο πυρήνες κίνησης μεταξύ τους. (Εικόνα 88) Ως αφετηρία της διαδρομής που ολοκληρώνεται στην γέφυρα αντιμετωπίζεται το αμφιθέατρο. Το υπαίθριο αμφιθέατρο ανάμεσα από το Πειραματικό σχολείο και το κτίριο εστιών έχει τρεις εισόδους. Η μία από την κεντρική είσοδο στην οδό Δομπόλης, δίπλα από τον εκθεσιακό χώρο γίνεται μέσω φυτεμένης διαμόρφωσης.

Εικ. 87 Διαδρομή κόμβων

Εικ. 88 Προοπτική τομή Α-Α'

Εικ. 89 Διαμόρφωση υποβαθμισμένου αμφιθεάτρου

Η δεύτερη συνδέεται με την μία από τις δύο εισόδους της πλάγιας όψης του Πειραματικού με μία ράμπα που καταλήγει στο αμφιθέατρο, διευκολύνοντας την κίνηση των ατόμων με αναπηρία και η τρίτη ενώνει το αμφιθέατρο με το αίθριο με δύο κλίμακες στα άκρα του (Εικόνα 89). Μπαίνοντας από το υπαίθριο αμφιθέατρο στο κλειστό η είσοδος γίνεται υπόγεια. Ο χώρος του αμφιθεάτρου είναι δυναμικότητας ογδόντα ατόμων, περιλαμβάνοντας χώρο υποδοχής και παρασκήνια και φωτίζεται εκτός από τα ανοίγματα στην κύρια όψη του από φεγγίτες. Αναπτύσσεται σε δύο στάθμες και η δεύτερη έξοδος του οδηγεί στο ισόγειο (Εικόνα 90). Στο ισόγειο μέσω των κόμβων που χωροθετούνται, το κυλικείο, το βιβλιοπωλείο, το μίνι μάρκετ, το φροντιστήριο και η αίθουσα υπολογιστών, οριοθετείται το αίθριο. Το αίθριο αντιμετωπίζεται ως μία νέα πλατεία για την πόλη και ως η αυλή των φοιτητών. Αποτελείται από διάφορα «δωμάτια» παιχνιδιού, άθλησης, εστίασης και ξεκούρασης επιταχύνοντας την αλληλεπίδραση διαφορετικών κοινωνικών ομάδων που βρίσκονται στο κτίριο για διαφορετικό σκοπό. Τόσο στο αίθριο με τα διάφορα «δωμάτια» αλληλεπίδρασης και ξεκούρασης όσο και στην διαμόρφωση της εισόδου τοποθετούνται για σκίαση τρία είδη δέντρων, με το ένα είδος να είναι η κουτσουπιά.

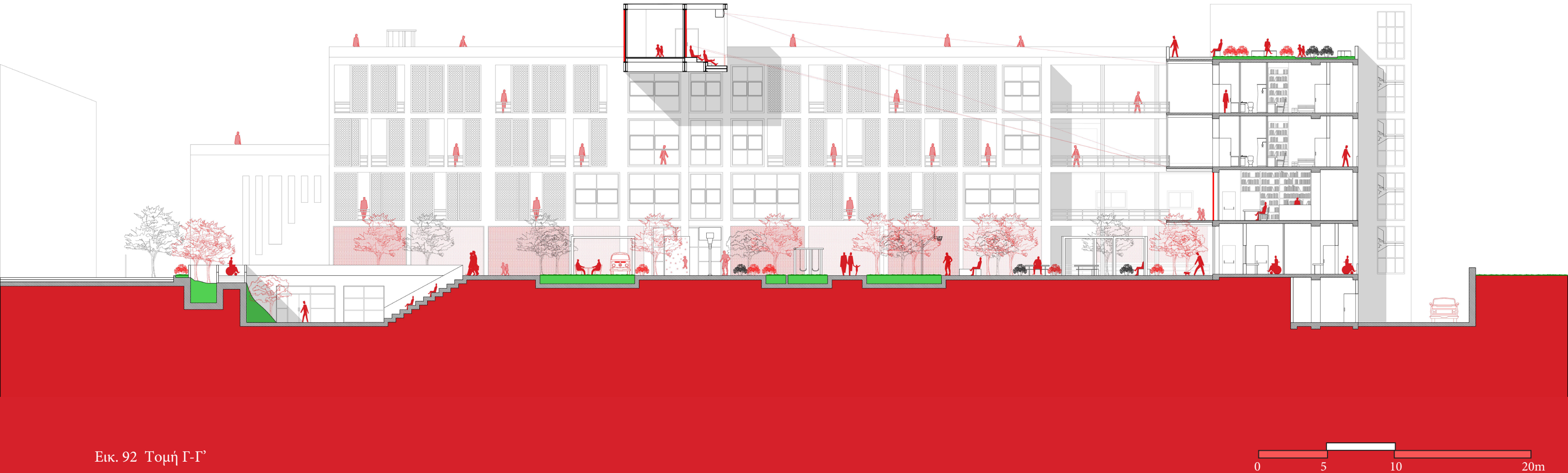
Εικ. 90 Τομή Β-Β'

Εικ. 91 Όψη από την οδό Δομπόλεως

Έτσι δημιουργείται μία ολική αντιμετώπιση του εσωτερικού και του εξωτερικού χώρου με το κτίριο των εστιών να αποτελεί φυσική συνέχεια του δρόμου και η είσοδος σε αυτό να γίνεται αβίαστα. Η χειρονομία αυτή ενισχύεται με την πλακόστρωση του πεζοδρομίου με τις ίδιες τσιμεντένιες πλάκες που τοποθετούνται στο αίθριο δημιουργώντας μία συνέχεια (Εικόνα 91) . Έχοντας όψη στο αίθριο αλλά και στην εξωτερική πλευρά του κτιρίου η βιβλιοθήκη βρίσκεται στον πρώτο όροφο. Σε συνδυασμό με τα αναγνωστήρια απευθύνεται τόσο στους φοιτητές όσο και στους επισκέπτες, λειτουργώντας ως ένας ακόμη ενδιαμέσος χώρος. Η όψη της βιβλιοθήκης εσωτερικά αλλά και των υπόλοιπων ορόφων χρησιμοποιούνται για τις προβολές ταινιών από την γέφυρα, που λαμβάνει τη θέση του υπαίθριου σινεμά και επιλύεται κλιμακωτά. (Εικόνα 92) Ωστόσο ο όγκος της όπως και οι υπόλοιποι κόμβοι βρίσκεται σε υποχώρηση από την εσωτερική πλευρά δημιουργώντας μία εσοχή προς το αίθριο. Η εσοχή αυτή λειτουργεί ως εξωτερικός διάδρομος του κτιρίου και προκύπτει από την επέκταση των υπόλοιπων ορόφων προς το αίθριο.

Εικ. 92 Τομή Γ-Γ'

Εικ. 93 Εξωτερικοί διάδρομοι κίνησης

Με την χρήση του εξωτερικού διαδρόμου μπορεί να μεταβεί κάποιος στο κτίριο χωρίς να χρειάζεται να μπει στον χώρο της βιβλιοθήκης και των υπόλοιπων κόμβων. Έτσι εξυπηρετείται η κίνηση ακόμη και αν οι κοινόχρηστοι χώροι δεν λειτουργούν, με την λογική αυτή να επαναλαμβάνεται και στους υπόλοιπους ορόφους. (Εικόνα 93) Κλείνοντας με τους χώρους κόμβους το γυμναστήριο χωροθετείται στον δεύτερο όροφο. Έχει όψη στην οδό Δόμπολης και απευθύνεται κυρίως στους φοιτητές αλλά και στους κατοίκους της περιοχής. Τα φυτεμένα δώματα του κτιρίου λειτουργούν επίσης ως χώρος αλληλεπίδρασης και ως ένας χώρος πρασίνου σε ανώτερη στάθμη από το έδαφος, προσφέροντας επιπλέον θέα προς την πόλη. (Εικόνα 94)

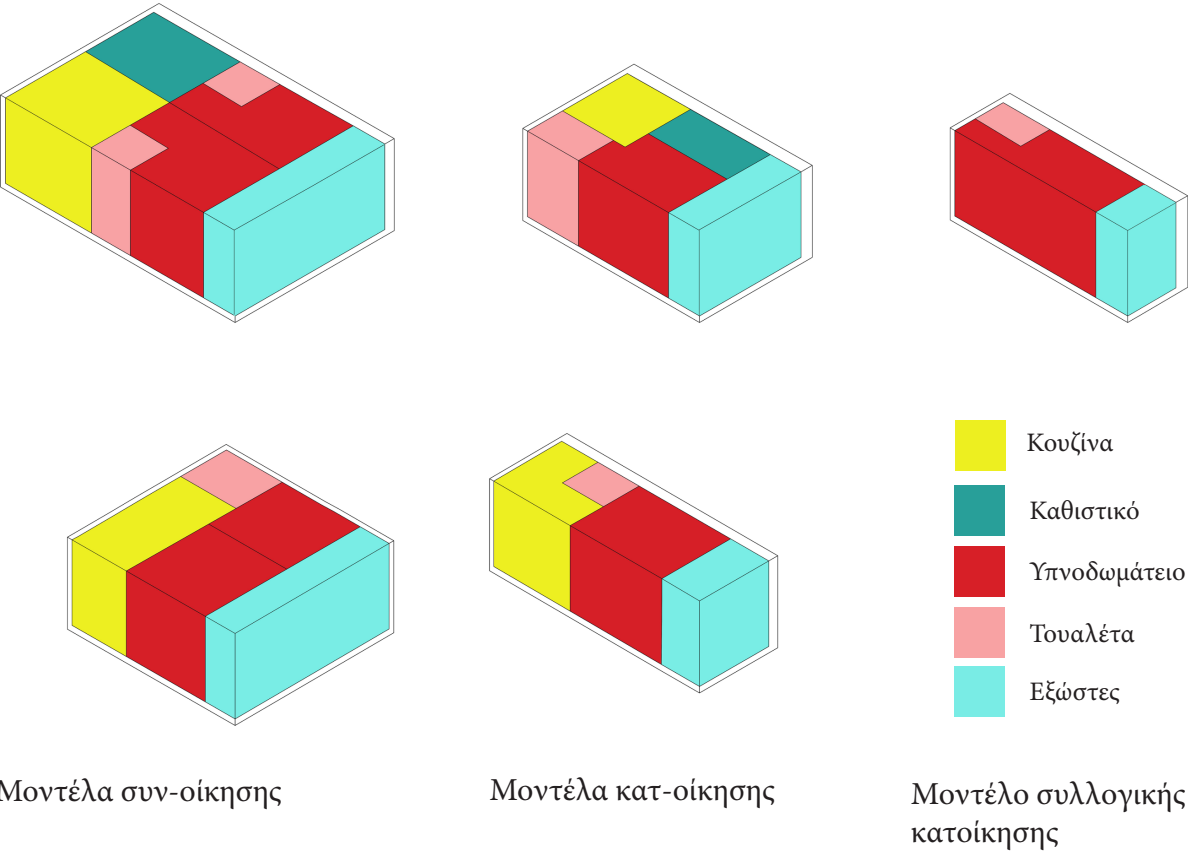

Εικ. 94 Τομή Δ-Δ'

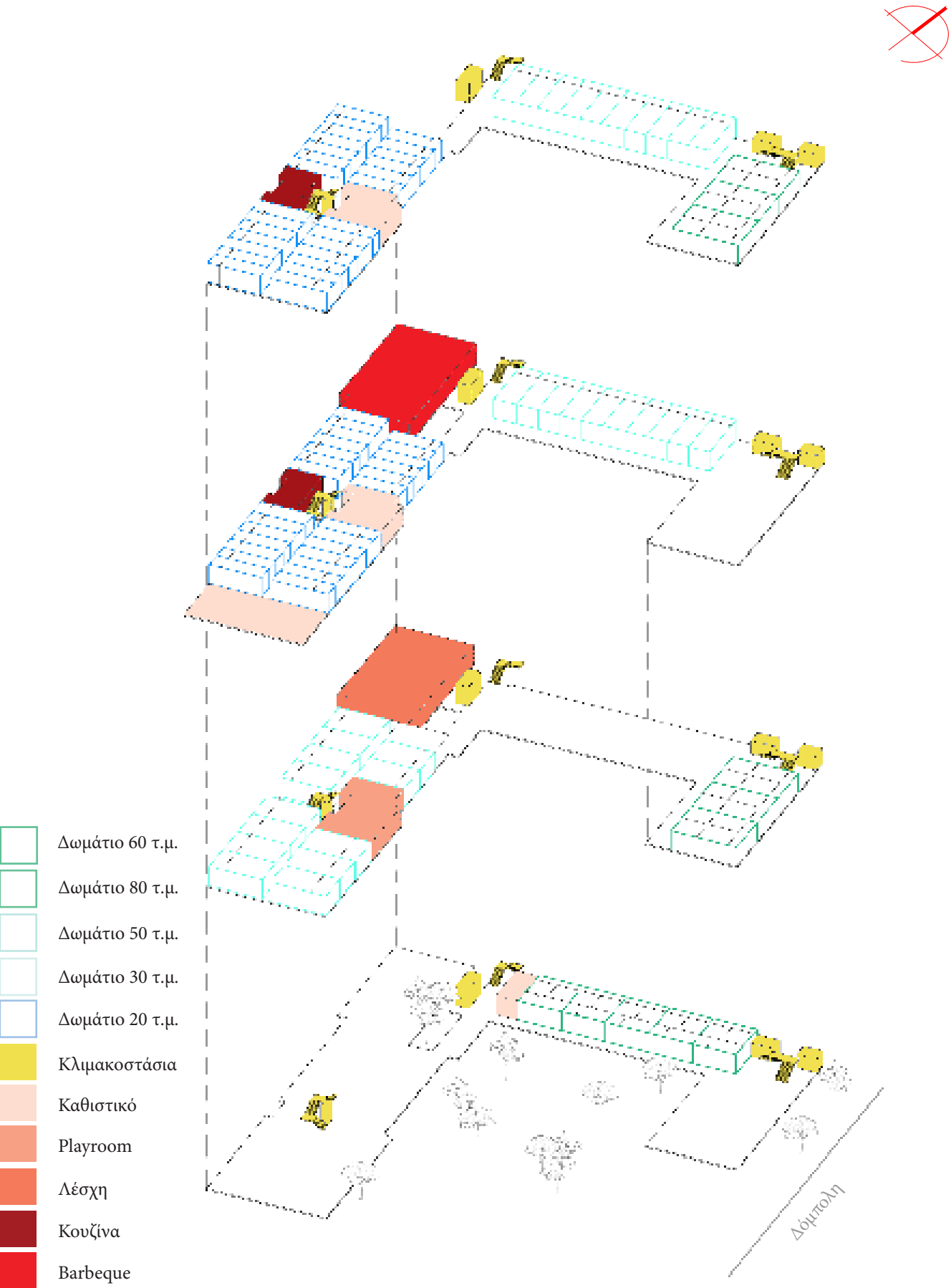

3.4 Δωμάτια φοιτητών

Στα περισσότερα σημεία του κτιρίου η ελεγχόμενη πρόσβαση ταυτίζεται με τα δωμάτια των φοιτητών 103 σε αριθμό τα οποία φιλοξενούν 114 φοιτητές. Έπειτα από μελέτη των δωματίων των φοιτητών στις υπάρχουσες φοιτητικές εστίες των Ιωαννίνων και συγκρίνοντας τις με κάποιους ακόμη χώρους προσωρινής διαμονής προκύπτει η ανάγκη διαφορετικών μοντέλων κατοίκησης. Στην ανάγκη αυτή η πρόταση απαντάει με τον σχεδιασμό διαφορετικών τρόπων και τύπων κατοίκησης παρέχοντας μία ευελιξία στην ικανοποίηση διαφορετικών αναγκών και τύπου χρηστών. Ο τρόπος κατοίκησης αναλύεται μέσω τριών μοντέλων της κατ-οίκησης, της συν-οίκησης και της συλλογικής κατ-οίκησης ενώ ο τύπος κατοίκησης σχετίζεται με τον χώρο που καταλαμβάνει η κάθε κατοικία και με τις χρήσεις που περιλαμβάνει. (Εικόνα 95) Έτσι προτείνονται τρία βασικά μοντέλα κατοίκησης. Τα αυτόνομα δωμάτια με δύο υποκατηγορίες ανάλογα με τα τετραγωνικά τους, τα συγκροτήματα δωματίων, μία ενδιάμεση κατάσταση, με δύο επίσης υποκατηγορίες ανάλογα με τους χώρους που «μοιράζονται» οι φοιτητές και τα τετραγωνικά τους και τα δωμάτια με κοινόχρηστους χώρους. (Εικόνα 96)

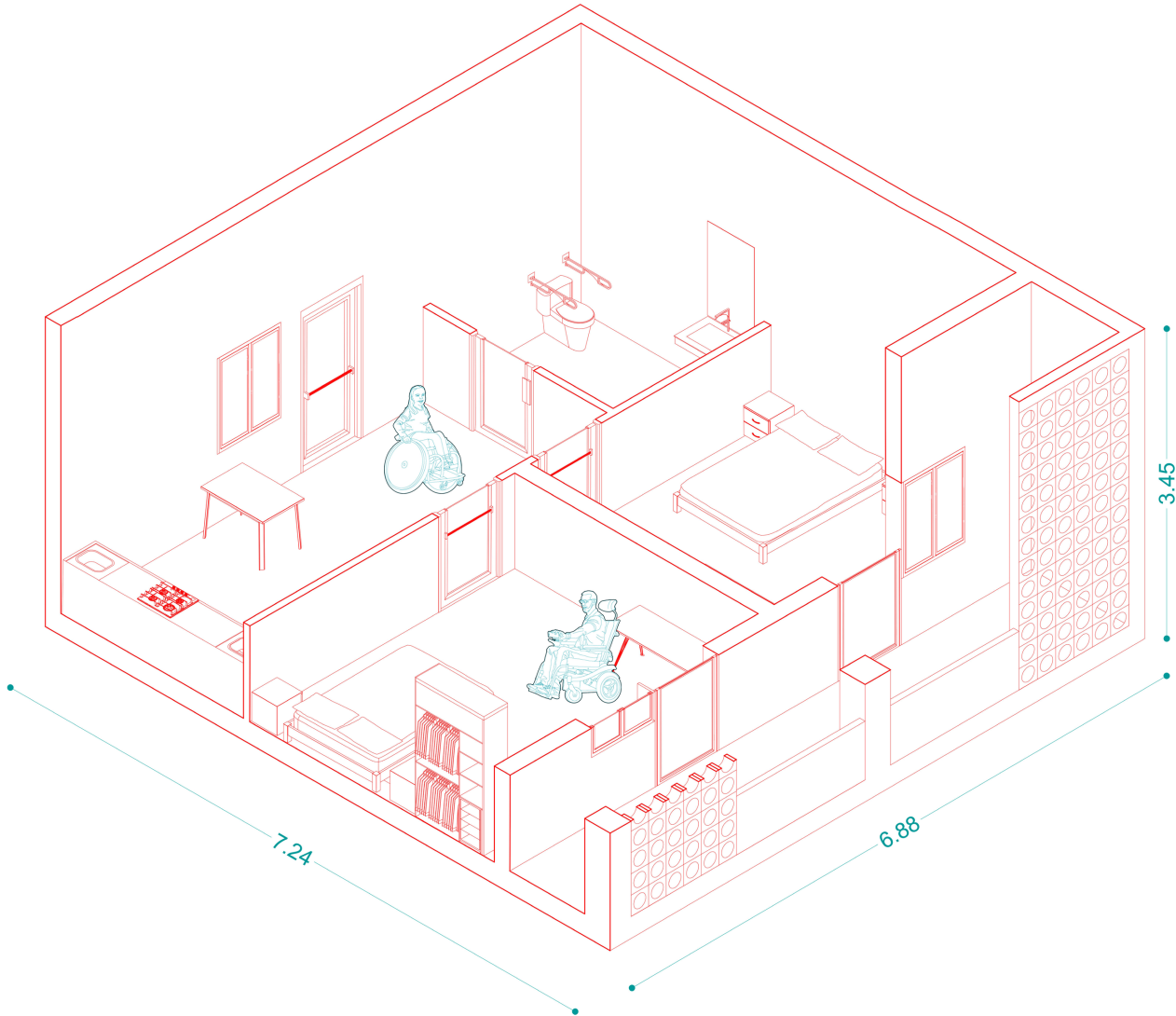

Εικ. 95 Διάγραμμα διαφορετικών μοντέλων κατοίκησης

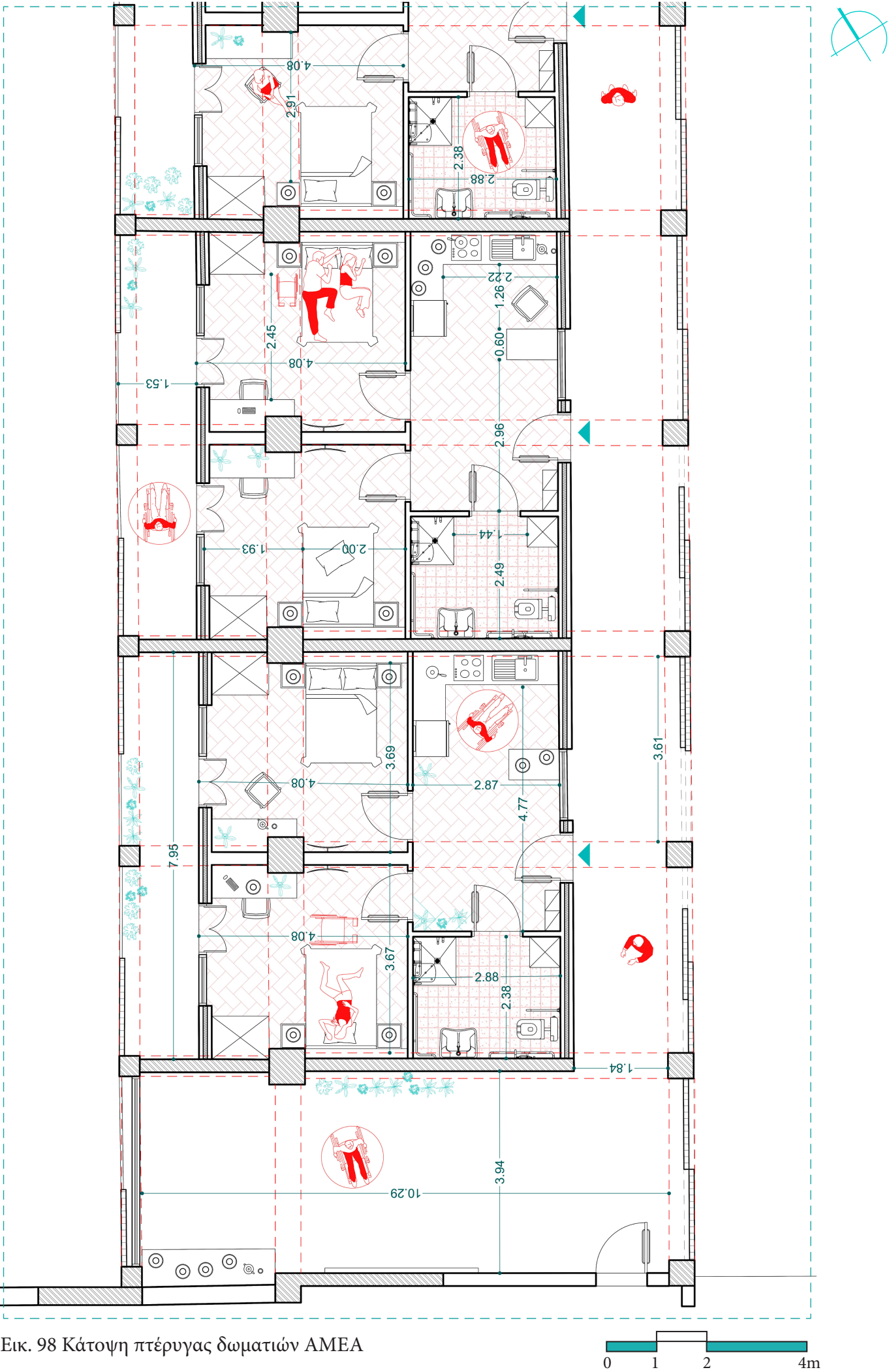

Εικ. 96 Διάγραμμα διάρθρωσης δωματίων και κοινόχρηστων χώρων

Ξεκινώντας από τα συγκροτήματα δωματίων στην ισόγεια στάθμη χωροθετούνται τα δωμάτια των ΑΜΕΑ, προσφέροντας διευκόλυνση στην κίνηση τους. Είναι πέντε σε αριθμό και διαθέτουν ένα επιπλέον κοινόχρηστο καθιστικό. Τα δωμάτια των ΑΜΕΑ 60 τ.μ. διαθέτουν κοινόχρηστη τουαλέτα, ντουζιέρα και κουζίνα ανά δύο. Επίσης οι εξώστες τους είναι κοινοί. Το κάθε δωμάτιο ξεχωριστά διαθέτει κρεβάτι, ντουλάπα και γραφείο (Εικόνα 97). Η είσοδος στα δωμάτια γίνεται μέσω του κοινόχρηστου χώρου τους από έναν διάδρομο η πρόσβαση στον οποίο επιτρέπεται μόνο στους φοιτητές. Στον διάδρομο προς το αίθριο τοποθετούνται χωρίσματα από συρόμενα μεταλλικά πάνελ ώστε να επιτυγχάνεται ο ελεγχόμενος φωτισμός των δωματίων και η ιδιωτικότητα των φοιτητών και ανάλογα με τις ανάγκες τους να δημιουργείται μία ακόμη δίοδος. Για τις ίδιες ανάγκες, σκίαση και ιδιωτικότητα οι εξώστες επενδύονται με κλωστρά (Εικόνα 98).

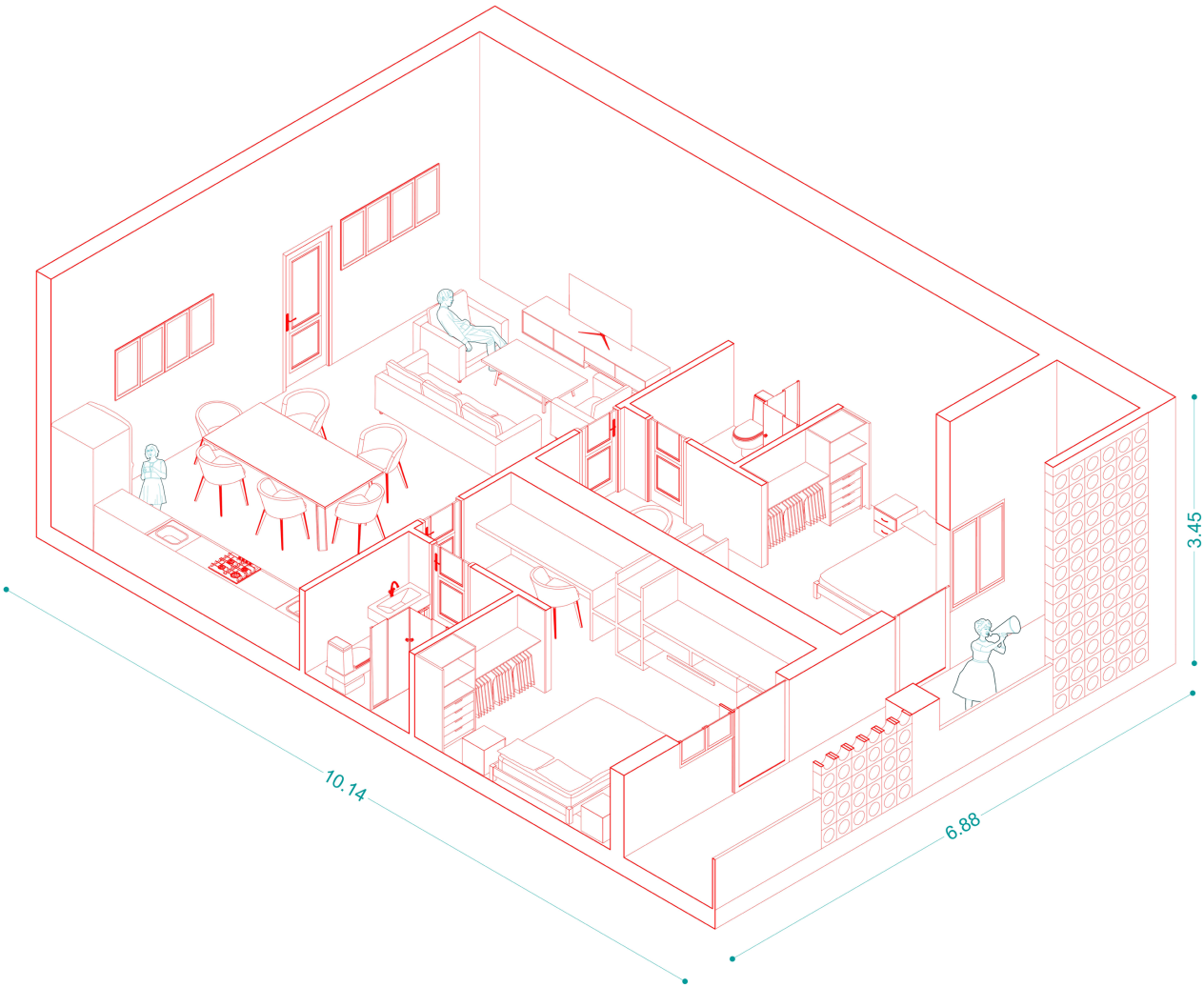

Εικ. 97 Δωμάτιο ΑΜΕΑ 60 τ.μ.

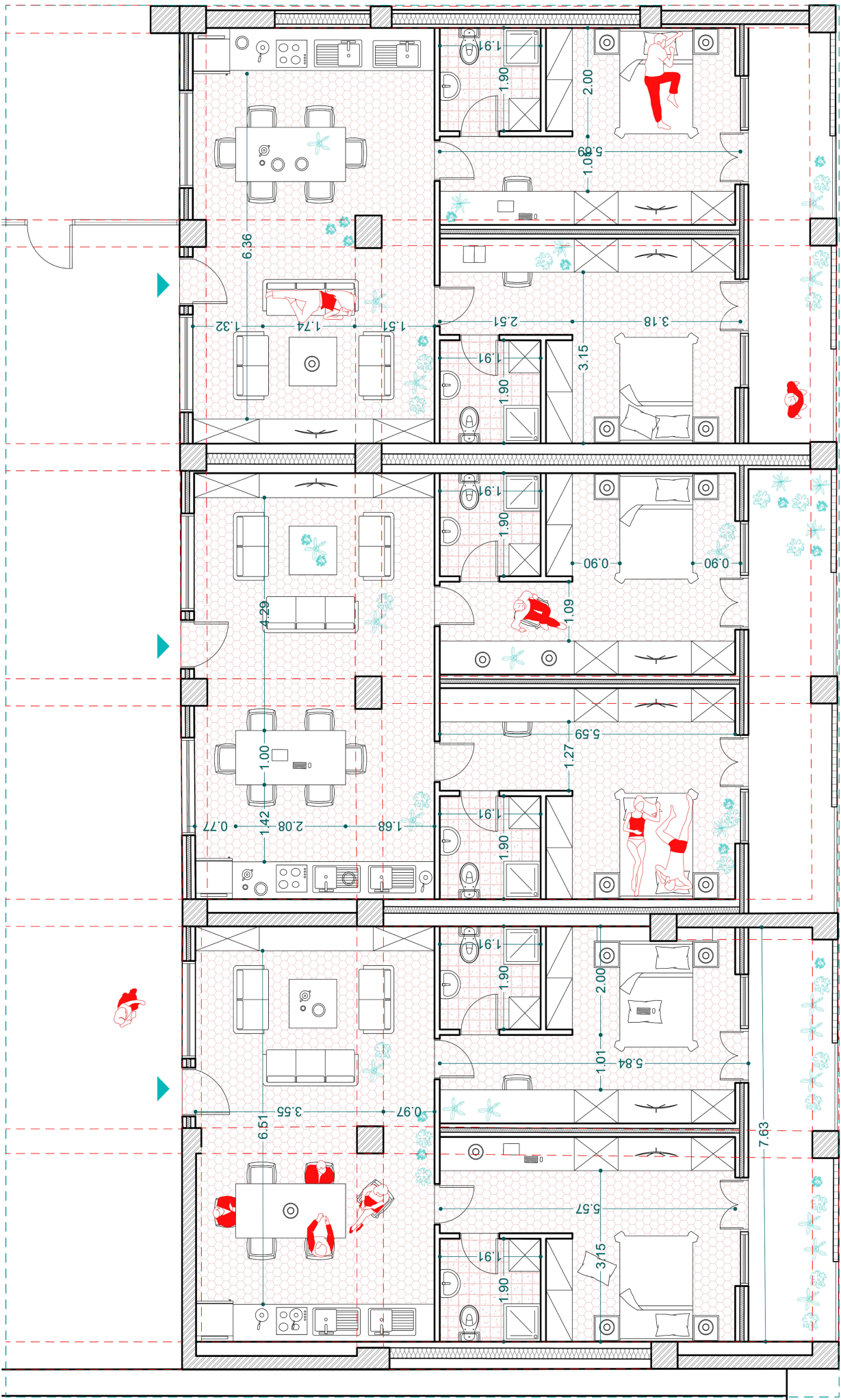

Εικ. 98 Κάτοψη πτέρυγας δωματίων ΑΜΕΑ

Στον πρώτο όροφο υπάρχει ο δεύτερος τύπος του μοντέλου συγκροτήματος δωματίων και ο πρώτος τύπος των αυτόνομων δωματίων. Τα δωμάτια συν-οίκησης είναι τρία και τα δωμάτια κατοίκησης είναι δεκατρία. Στον όροφο αυτό υπάρχει η λέσχη των φοιτητών και στην πτέρυγα των αυτόνομων δωματίων δύο playroom που βέβαια μπορούν να χρησιμοποιούνται από όλους τους φοιτητές. Τα δεκατρία δωμάτια των 80 τ.μ. είναι τα μεγαλύτερα δωμάτια των εστιών και διαθέτουν κοινόχρηστη κουζίνα και κοινόχρηστο καθιστικό ανά δύο. Το ίδιο συμβαίνει και με τους εξώστες (Εικόνα 99). Η είσοδος τους γίνεται μέσω ενός διαδρόμου που διαχωρίζεται από το υπόλοιπο κτίριο με χώρισμα και απευθύνεται αποκλειστικά στους φοιτητές. Σε κάθε δωμάτιο και σε αυτόν τον όροφο η είσοδος πραγματοποιείται μέσω των κοινόχρηστων χώρων τους, της κουζίνας και του σαλονιού, χώροι που φωτίζονται από τα παράθυρα προς τον εξωτερικό διάδρομο (Εικόνα 100).

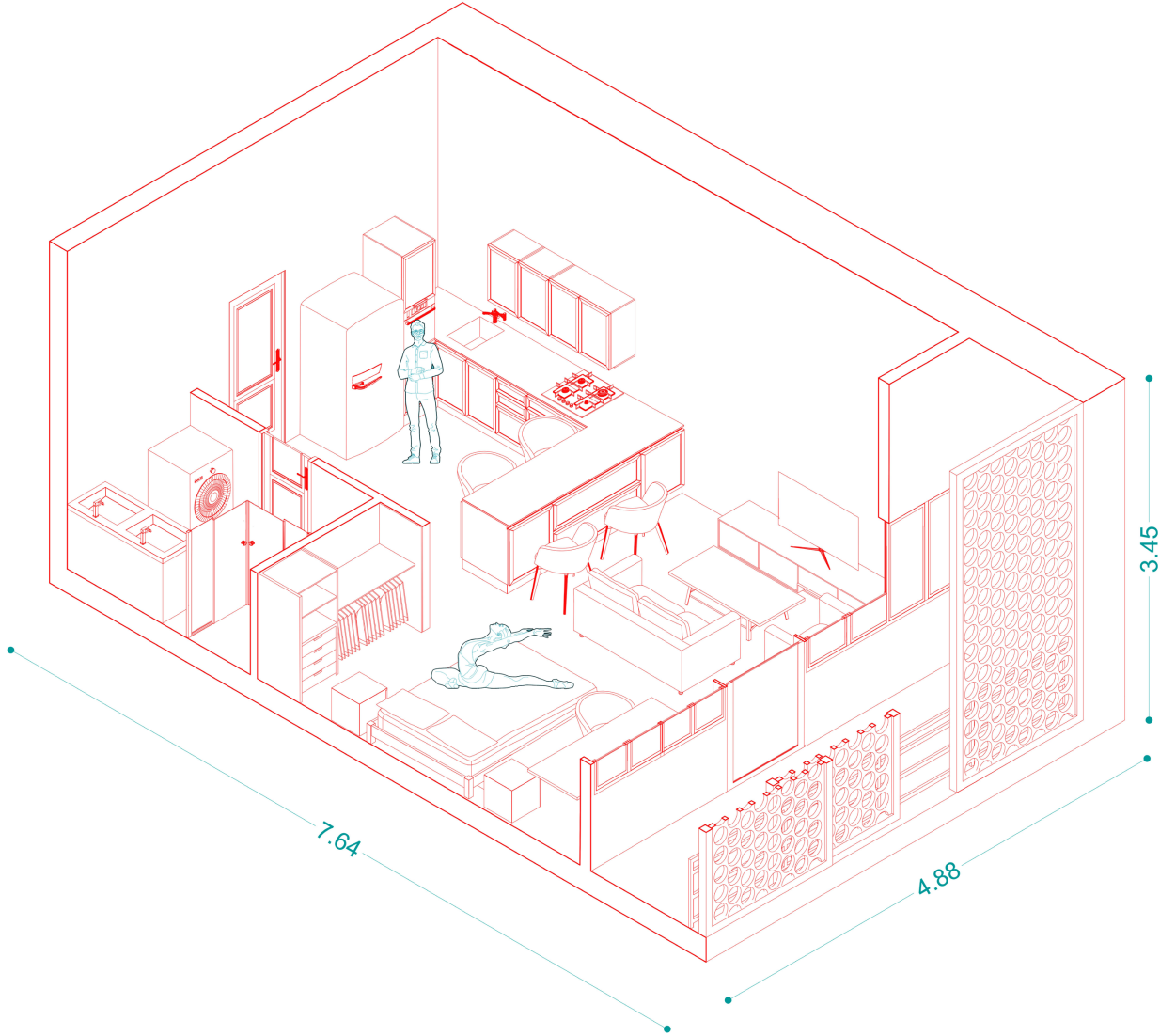
Εικ. 99 Δωμάτιο 80 τ.μ.

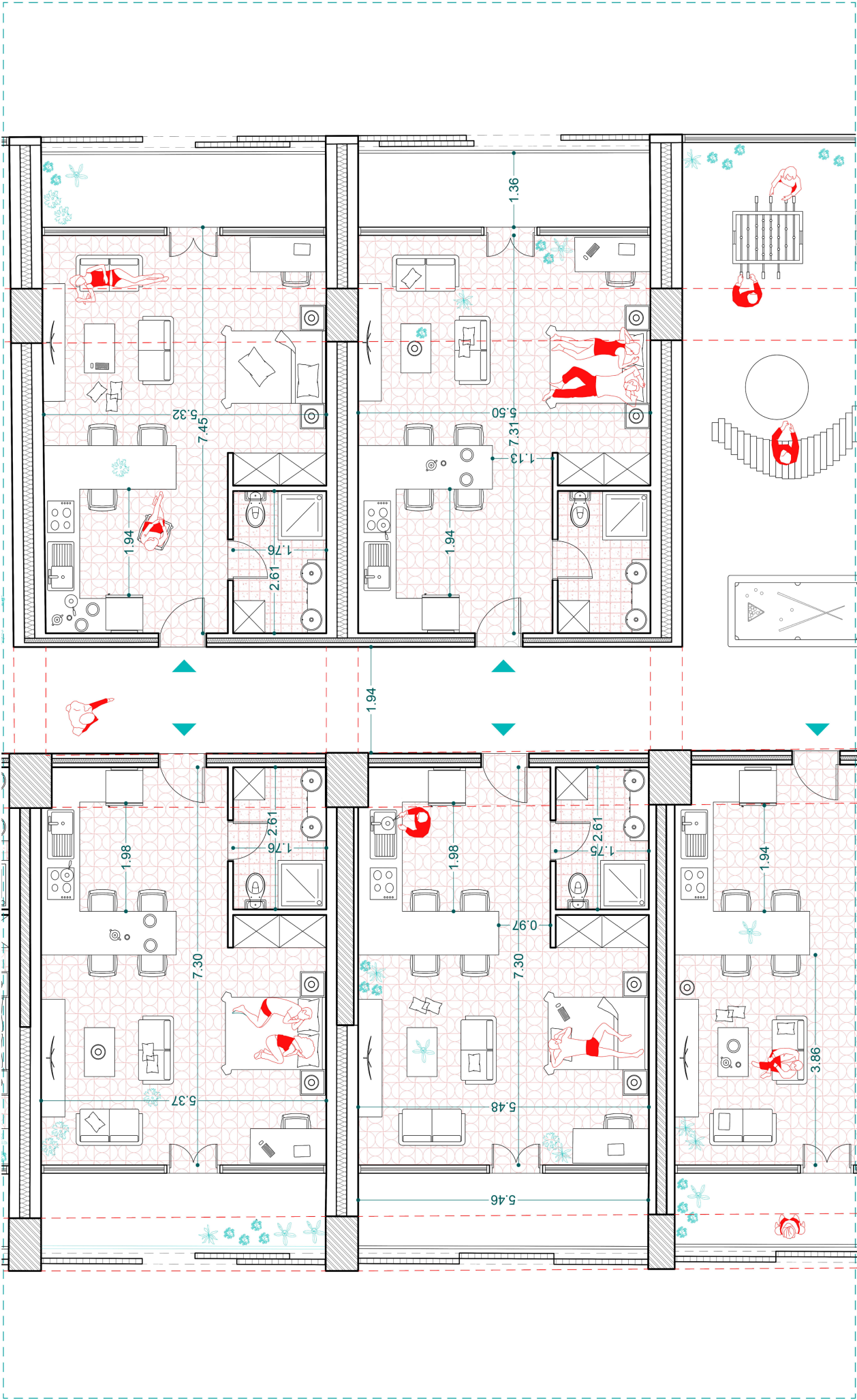
Εικ. 100 Κάτοψη πτέρυγας δωματίων 80 τ.μ.

Αντίθετα τα δωμάτια των 50 τ.μ. διαθέτουν όλους τους χώρους, κουζίνα, καθιστικό, κρεβάτι, γραφείο και μπάνιο με τους εξώστες τους να είναι ξεχωριστοί ανά δωμάτιο (Εικόνα 101). Η είσοδος στα δωμάτια γίνεται μέσω ενός διαδρόμου εσωτερικού αυτή τη φορά που ενώνεται απευθείας με το κλιμακοστάσιο της πτέρυγας και απευθύνεται μόνο στους φοιτητές με τα δωμάτια να βρίσκονται και από τις δύο πλευρές του. Κάθε δωμάτιο έχει την δική του είσοδο και τον δικό του εξώστη είτε προς τον λόφο της Περιβλέπτου είτε προς το αίθριο. (Εικόνα 102) Ο δεύτερος όροφος αποτελείται από τον δεύτερο τύπο των αυτόνομων δωματίων και από την τρίτη και τελευταία κατηγορία δωματίων, τα δωμάτια με κοινόχρηστους χώρους. Τα αυτόνομα δωμάτια είναι δέκα σε αριθμό και τα δωμάτια συλλογικής κατοίκησης είναι είκοσι επτά.

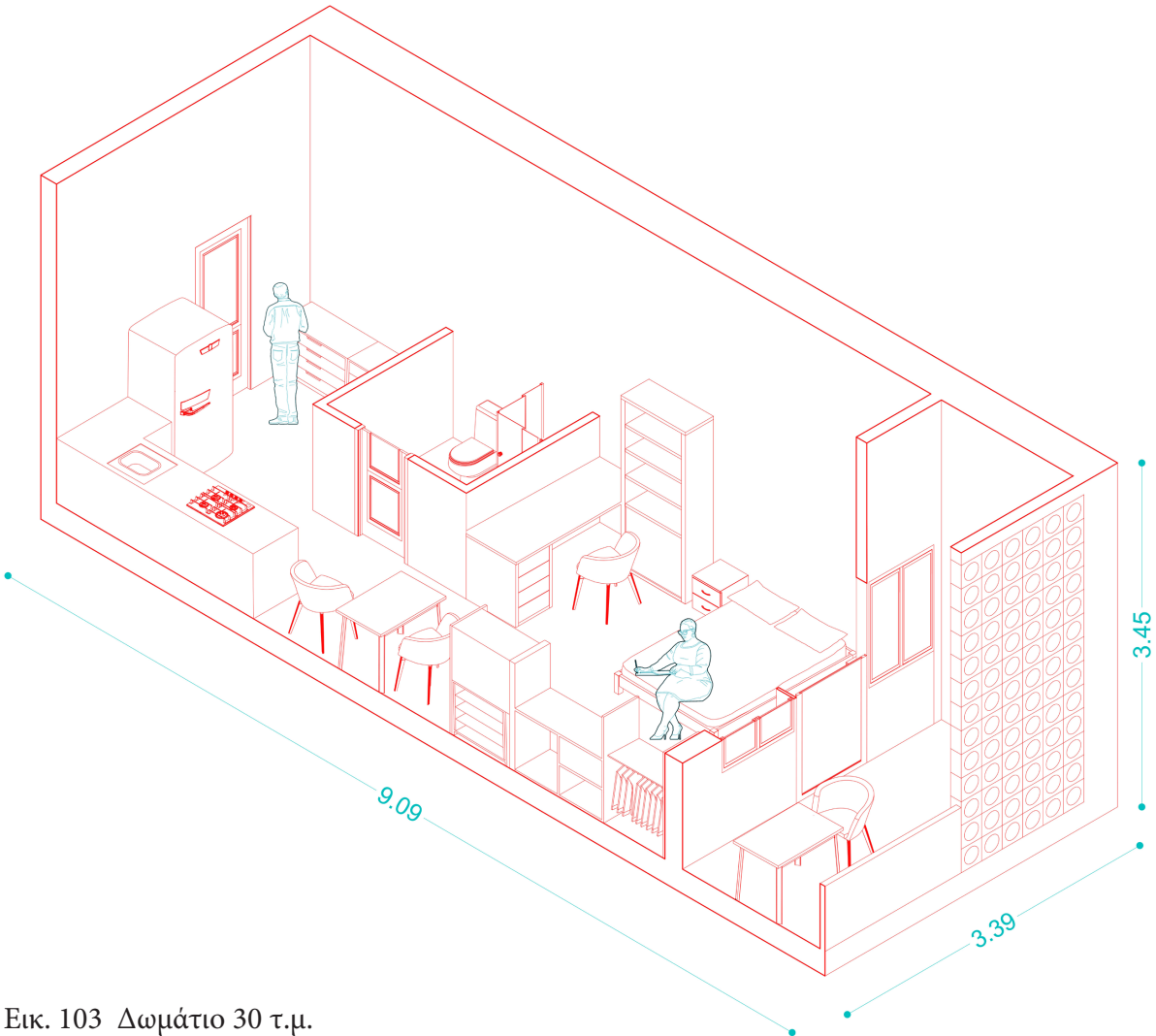

Εικ. 101 Δωμάτιο 50 τ.μ.

Εικ. 102 Κάτοψη πτέρυγας δωματίων 50 τ.μ.

Στην πτέρυγα τους χωροθετούνται οι περισσότεροι κοινόχρηστοι χώροι από όλους τους ορόφους. Οι χώροι αυτοί κυρίως σε αυτόν αλλά και στους υπόλοιπους ορόφους λειτουργούν ως εστία κυριολεκτικά, όπως το μπάρμπεκιου και η κοινόχρηστη κουζίνα, αλλά και ως εστία συγκέντρωσης των φοιτητών μεταφορικά, όπως το υπαίθριο και το εσωτερικό καθιστικό. Τα δωμάτια των 30 τ.μ. αποτελούνται και αυτά από κουζίνα, καθιστικό, κρεβάτι, γραφείο και μπάνιο με τους εξώστες τους να είναι ξεχωριστοί ανά δωμάτιο και να είναι οι μεγαλύτεροι από όλα τα δωμάτια (Εικόνα 103). Η είσοδος στα δωμάτια γίνεται μέσω ενός εξωτερικού διαδρόμου η πρόσβαση στον οποίο επιτρέπεται μόνο στους φοιτητές. Στον διάδρομο προς το αίθριο τοποθετούνται χωρίσματα από συρόμενα μεταλλικά πάνελ ώστε να επιτυγχάνεται ο ελεγχόμενος φωτισμός των δωματίων και η ιδιωτικότητα των φοιτητών και ανάλογα με τις ανάγκες τους να δημιουργείται μία μεταβαλλόμενη όψη (Εικόνα 104).

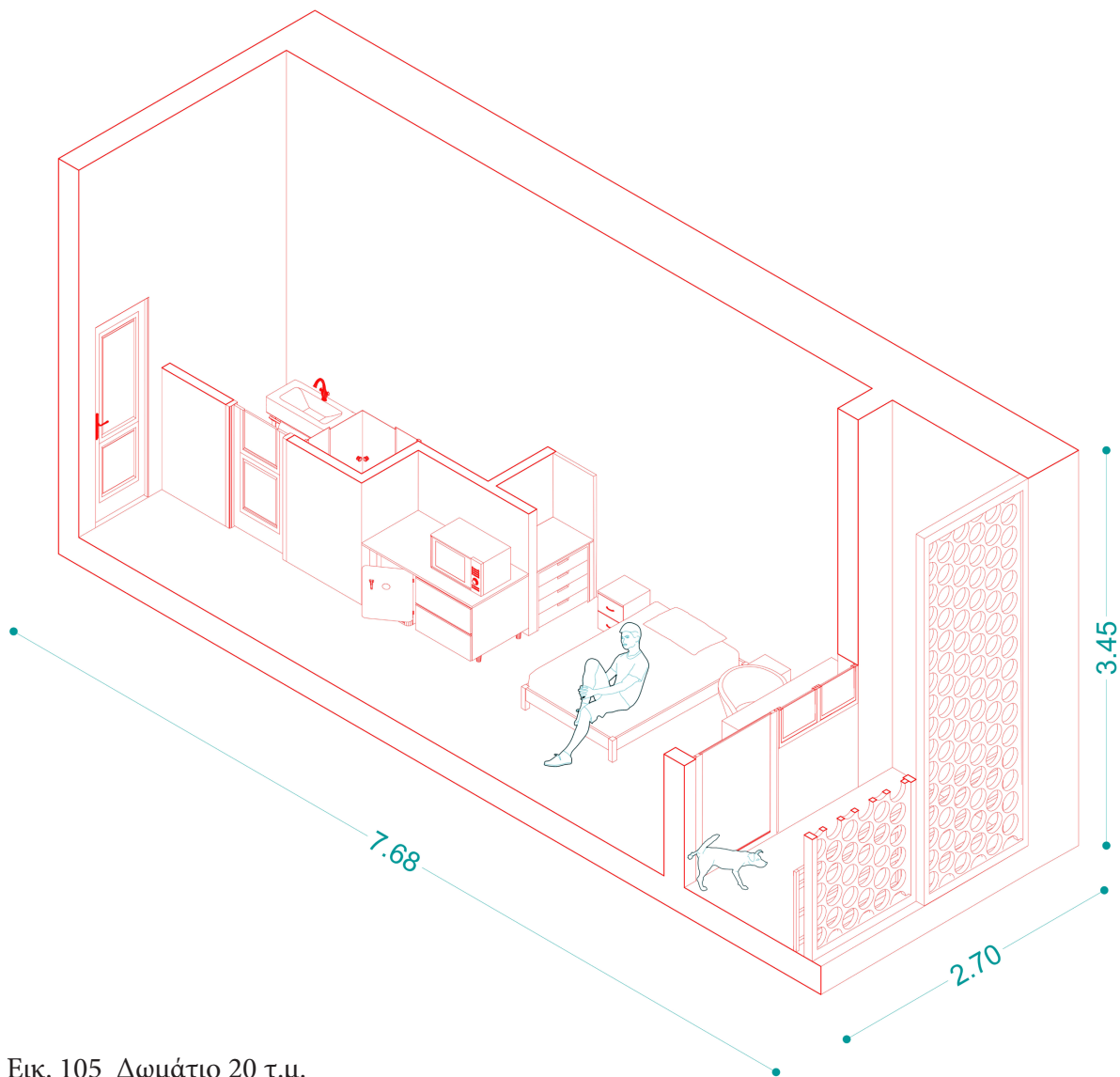

Εικ. 103 Δωμάτιο 30 τ.μ.

Εικ. 104 Κάτοψη πτέρυγας δωματίων 30 τ.μ.

Τα μικρότερα δωμάτια, τα δωμάτια των 20 τ.μ. διαθέτουν ιδιωτική τουαλέτα, κρεβάτι, γραφείο και ξεχωριστό εξώστη. Δεν έχουν κουζίνα αλλά κάποιες οικιακές συσκευές ούτε σαλόνι με αποτέλεσμα να εξυπηρετούνται κυρίως από τους κοινόχρηστους χώρους του ορόφου (Εικόνα 105). Η είσοδος σε αυτά γίνεται μέσω ενός εσωτερικού διαδρόμου από το κλιμακοστάσιο της πτέρυγας περνώντας από την κοινόχρηστη κουζίνα. Τα δωμάτια βρίσκονται και από τις δύο πλευρές του διαδρόμου και οι εξώστες τους είτε έχουν όψη στο λόφο Περιβλέπτου είτε στο αίθριο. (Εικόνα 106)

Εικ. 105 Δωμάτιο 20 τ.μ.

Εικ. 106 Κάτοψη πτέρυγας δωματίων 20 τ.μ.

Εικ. 107 Εσωτερικό δωματίου

Εικ. 108 Τουαλέτα δωματίων

Παρόλο που σε αυτό τον όροφο εμφανίζονται οι τύποι δωματίων κατοίκησης και συλλογικής κατοίκησης με τα λιγότερα τετραγωνικά τα δωμάτια διαθέτουν όλους τους απαιτούμενους χώρους για τους φοιτητές. Τα σκίαστρα στους εξώστες προσφέρουν επίσης τον απαραίτητο φωτισμό στο εσωτερικό των δωματίων, με τους εξώστες να αποτελούν ημιυπαίθριους χώρους ως συνέχεια των δωματίων. (Εικόνα 107) Στον τρίτο όροφο επαναλαμβάνονται υποκατηγορίες και των τριών μοντέλων κατοίκησης, τα αυτόνομα δωμάτια των 30 τ.μ., τα συγκροτήματα δωματίων των 80 τμ και τα δωμάτια με τους κοινόχρηστους χώρους των 20 τμ. Τα δάπεδα όλων των δωματίων είναι διαφορετικά ανά πτέρυγα, με τρία ξεχωριστά υλικά, αλλά σε όλες τις τουαλέτες, κοινόχρηστες και μη εμφανίζεται το ίδιο. Το μωσαϊκό, που τοποθετείται σε πλάκες, υπήρχε στην είσοδο και στους διαδρόμους του Παλιού Πανεπιστημίου και επαναχρησιμοποιείται σε κάποιους από τους χώρους των εστιών (Εικόνα 108). (Εικόνα 109)

Εικ. 109 Όψη προπλάσματος από την οδό Δομπόλεως, κλίμακας 1:100

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία ασχολήθηκε με το ζήτημα της αποκατάστασης και της επανάχρησης. Πιο συγκεκριμένα προτάθηκε η επανάχρηση ενός ιστορικού κτιρίου για την πόλη των Ιωαννίνων, του Παλιού Πανεπιστημίου. Το συγκρότημα κτιρίων βρίσκεται σε κοντινή απόσταση από το κέντρο της πόλης δίπλα από Πειραματικό σχολείο και τις εστίες της Δόμπολης σε μία περιοχή που πολεοδομείται και ανασχεδιάζεται. Εκτός από την θέση που καταλαμβάνει σήμερα στην πόλη, αναλύθηκε η θέση του όταν οικοδομήθηκε καθώς και οι δυνατότητες που προσφέρει η πολεοδομική εξέλιξη της πόλης για αυτό. Η εξέλιξη του κτιρίου από την αρχή της κατασκευής του μέχρι την ολοκλήρωση του, όπου και πήρε την τελική του μορφή, δημιούργησε νέα εργαλεία και τρόπους διαχείρισης και αναπροσαρμογής του. Στόχος ήταν η αξιοποίηση του, δίνοντας ένα τέλος στην επί χρόνια παρακμή του, που ξεκίνησε από την μεταφορά του Πανεπιστημίου, στην Δουρούτη, αποτελώντας πλέον το «κουφάρι» του Παλιού Πανεπιστημίου. Βέβαια την κατάσταση αυτή, την λειτουργία μόνο ενός τμήματος του για διοικητικούς σκοπούς, προσπάθησαν να ανατρέψουν πολλές προτάσεις από διάφορους και διαφορετικούς φορείς. Τα επικρατέστερα σενάρια, άλλοτε με συνέπεια στην αρχική παραχώρηση του οικοπέδου από την Μονή Περιβλέπτου για μαθησιακούς σκοπούς και άλλοτε όχι, ήταν η δημιουργία κτιρίου εστιών, το νέο δημαρχείο της πόλης, μουσείο Σύγχρονης τέχνης, μουσείο τυπογραφίας και πολλά άλλα.

Ο τρόπος αξιοποίησης που επιλέχθηκε λοιπόν είναι η χρήση του κτιρίου για την δημιουργία των νέων εστιών της πόλης για την στέγαση των φοιτητών εξαιτίας της μεγάλης έλλειψης δωματίων σε υποδομές ασυντήρητες, κατασκευασμένες εδώ και χρόνια. Για την πρόταση αυτή μελετήθηκαν και αναλύθηκαν οι υπάρχουσες φοιτητικές εστίες, η φοιτητική εστία της Δόμπολης και η φοιτητική εστία της Δουρούτης. Ιδιαίτερη βάση δόθηκε στην αξιολόγηση των εστιών από τους φοιτητές μέσω δύο ερωτηματολογίων που απέχουν περίπου τριάντα χρόνια, το ένα διεξάχθηκε το 1992 και το άλλο το 2021. Με αυτόν τον τρόπο προέκυψαν ποικίλα συμπεράσματα για τις εστίες με το σημαντικότερο να σχετίζονται με τους κοινόχρηστους χώρους, οι οποίοι χαρακτηρίστηκαν ως ελλιπείς και με την μη ικανοποίηση από τους τύπους κατοίκησης των φοιτητών. Οι τύποι των δωματίων που καταγράφηκαν είναι πέντε με τον μικρότερο να καταλαμβάνει 8 τ.μ. και τον μεγαλύτερο 24 τ.μ. συμπεριλαμβάνοντας το τυπικό δωμάτιο του ξενοδοχείου εξαιτίας της υπενοικίασης δωματίων από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων λόγω της έλλειψης δομών. Οι πέντε αυτοί τύποι συγκρίθηκαν με άλλους χώρους

προσωρινής διαμονής και προέκυψαν μέθοδοι και εργαλεία για τον σχεδιασμό των νέων δωματίων των εστιών του Παλιού Πανεπιστημίου.

Παρόλα αυτά στον σχεδιασμό του κτιρίου ως τις νέες εστίες της πόλης εκτός από τα 103 δωμάτια των φοιτητών εντάχθηκαν χώροι «κόμβοι» για όλους τους χρήστες της πόλης. Η ανάγκη αυτή προέκυψε από την διατήρηση του κτιρίου όπως ήταν στο μεγαλύτερο μέρος του σε συνδυασμό με την αλληλεπίδραση του με νέα τμήματα της πόλης αλλά και ολόκληρη την πόλη συνολικά. Επίσης η εξωστρέφεια του ορίστηκε και από το μεγάλο ενδιαφέρον φορέων και οργανισμών για την αξιοποίηση του. Η απαιτούμενη λοιπόν εξωστρέφεια προσδόθηκε μέσω μίας διαδρομής ενδιάμεσων χώρων, «κόμβων» στο εσωτερικό του κτιρίου. Οι χώροι αυτοί προσελκύουν εκτός από τους φοιτητές και τους κατοίκους της πόλης και δημιουργούνται ως μετάφραση της κίνησης στο κτίριο. Η κίνηση είναι σπειροειδής ξεκινώντας από το αμφιθέατρο στην ισόγεια στάθμη και καταλήγοντας στην γέφυρα, στην ανώτερη με την τροφοδότηση της να γίνεται από τέσσερις πυρήνες. Οι τέσσερις πυρήνες, οι τρεις που διατηρήθηκαν και ο ένας που προστέθηκε οδηγούν σε προσβάσιμα και ελεγχόμενα προσβάσιμα τμήματα του κτιρίου. Ως ελεγχόμενα προσβάσιμα τμήματα αντιμετωπίστηκαν τα δωμάτια των φοιτητών και οι χώροι που συναρτώνται με αυτά. Τα δωμάτια για να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των φοιτητών αλλά και της εποχής χωρίστηκαν σε τρία μοντέλα ανάλογα με τον τρόπο κατοίκησης τους. Στα αυτόνομα δωμάτια με δύο υποκατηγορίες, στα συγκροτήματα δωματίων με δύο υποκατηγορίες και στα δωμάτια με κοινόχρηστους χώρους. Οι πέντε αυτοί τύποι δωματίων αναπτύσσονται από την ισόγεια στάθμη του κτιρίου μέχρι την ανώτερη και προσφέρουν στους φοιτητές χώρους ξεκούρασης, εργασίας και αναψυχής με οφέλη τόσο για αυτούς όσο και για την κοινωνία.

Εξάλλου η δυνατότητα ενός χώρου, είτε μικρού είτε μεγάλου, να δημιουργεί πολλά, εναλλασσόμενα και διαφορετικά συναισθήματα είναι ένα ζητούμενο που δεν αλλάζει ποτέ.

ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ

<https://www.azuremagazine.com/article/never-demolish-lacaton-vas-sal-win-pritzker-architecture-prize/>

<https://www.agon.gr/epikairotita/42038/dinei-perissotero-choro-stoys-pezoys/>

<https://typos-i.gr/article/ta-egkainia-toy-panepisthmioy-iwanninwn-kai-ktirio-sth-dompolh>

<http://ioannina.gr/wp-content/uploads/2019/03/%CE%A0%CE%91%CE%A1%CE%9F%CE%A5%CE%A3%CE%99%CE%91%CE%A3%CE%97%201%CE%B-F%CF%85%20%CE%A3%CE%A4%CE%91%CE%94%CE%99%CE%9F%CE%A5.pdf>

<https://www.proinoslogos.gr/kyria-themata/8-deytero-thema/56979-%CF%84%CE%BF-%CF%83%CF%87%CE%AD%CE%B4%CE%B9%CE%BF-%CF%80%CF%8C%CE%BB%CE%B7%CF%82-%C2%AB%CF%80%CE%B-F%CE%BD%CE%BF%CE%BA%CE%AD%CF%86%CE%B1%CE%BB%CE%B-F%CF%82%C2%BB-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%AC%CE%BD%CE%BD%CE%B5%CE%BD%CE%B1>

<https://eprm.ypen.gr/src/App/w3/1504>

<https://typos-i.gr/article/palio-panepisthmio-ws-exei-mexri-pote>

<https://typos-i.gr/article/kapoies-skepseis-gia-palaio-panepisthmio>

<https://typos-i.gr/article/h-orkwmosia-twn-prwtwn-apofitwn-ths-filosofikhs-sxolhs>

<https://typos-i.gr/article/ta-egkainia-toy-panepisthmioy-iwanninwn-kai-ktirio-sth-dompolh>

<http://domesindex.com/buildings/polykatoikia-epi-ths-lewforoy-khfsias-272/>

<http://domesindex.com/buildings/polykatoikia-sthn-mpenakh/>

<https://typos-i.gr/article/palio-panepisthmio-ws-exei-mexri-pote>

<https://typos-i.gr/article/kapoies-skepseis-gia-palaio-panepisthmio>

<https://typos-i.gr/article/h-orkwmosia-twn-prwtwn-apofitwn-ths-filosofikhs-sxolhs>

<https://typos-i.gr/article/ta-egkainia-toy-panepisthmioy-iwanninwn-kai-ktirio-sth-dompolh>

<http://domesindex.com/buildings/polykatoikia-epi-ths-lewforoy-khfsias-272/>

<http://domesindex.com/buildings/polykatoikia-sthn-mpenakh/>

<https://www.epirusnews.eu/sylogos-eikastikon-ochi-se-di-marcheio-to-palio-panepistimio/>

https://www.efsyn.gr/ellada/koinonia/274783_edose-zoi-stin-poli-perimenei-na-diasothei

<https://www.ele.gr/?p=60098>

<https://www.agon.gr/triti-apopsi/43577/i-poli-den-chreiazetai-akomi-enan-choro-politismoy/>

<https://www.tzourlakos.com/news-sp-1119668840/ioannina/23189-ioannina-protaseis-sto-dialogo-gia-to-palio-panepistimio.html>

<https://www.agon.gr/press-room/45358/akomi-enas-diekdikitis-gia-to-palio-panepistimio-me/>

<https://museumfinder.gr/item/moyseio-typografias-kai-technologias-grafikon-technon-panepistimioy-ioanninon/>

https://peproe.gr/images/library/loipa/mapping/mapping_uoi.pdf

http://old.uoi.gr/gr/students/social/_files/Diamoni_Stis_Foititkes_Esties_30-08-2012.pdf

https://www.uoi.gr/wp-content/uploads/2020/02/ananeosi-stegasis-diamenonton-foititon-stis-flk-2019-2020.pdf?fbclid=IwAR2q11_cfr8nTAOLWTxm625SCJ-CEEhAWfm8AaX7ApKH9x3jQHOybszh_qmg

https://typos-i.gr/article/panepisthmio-35000-foithtwn?fbclid=IwAR0A1-rBAYf-dWsoHXdGKeBRk1Xb9pbTZJ2TwJV-70YeTVYdI7J2_V8ydTTo

<https://olympias.lib.uoi.gr/jspui/bitstream>

<https://www.uoi.gr/panepistimio/panepistimio-se-arithmous/>

<https://www.foititikanea.gr/%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%B-C%CE%B9%CE%B1/%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%B9%CE-%BF-%CE%B9%CF%89%CE%B1%CE%BD%CE%BD%CE%AF%CE%B-D%CF%89%CE%BD/10232-250-%CF%86%CE%BF%CE%B9%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%AD%CF%82-%CE%B8%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%AE%CF%83%CE%BF%CF%85%CE%B-D-%CF%84%CE%B9%CF%82-%CF%83%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%B4%CE%AD%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE-%B5%CE%B9%CE%B4%CE%AE-%CE%B4%CE%B5%CE%BD-%CF%80%CE%AE%CF%81%CE%B1%CE%BD-%CE%B4%CF%89%CE%BC%CE%AC%CF%84%CE%B9%CE%BF>
https://sefpi.blogspot.com/2019/02/blog-post_9.html
https://www.miguelangelmartinez.net/IMG/pdf/1960_Kevin_Lynch_The_Image_of_The_City_book.pdf

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

4-20	1.ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ-ΚΤΙΡΙΟΥ
5	Εικ.1 Χάρτης πόλης Ιωαννίνων 1900
5	Εικ.2 Χάρτης πόλης Ιωαννίνων 1960
6	Εικ.3 Χάρτης πόλης Ιωαννίνων 2020
6	Εικ.4 Χάρτης πρόβλεψης πόλης Ιωαννίνων 2080
7	Εικ.5 Διάγραμμα απόστασης από το κέντρο
7	Εικ.6 Διάγραμμα αστικών λεωφορείων
8	Εικ.7 Διάγραμμα νέου κόμβου και parking
8	Εικ.8 Διάγραμμα πρασίνου
8	Εικ.9 Διάγραμμα χρήσεων
8	Εικ.10 Διάγραμμα προσβάσεων
9	Εικ. 11 Φάση Α οικοδόμησης (1962)
10	Εικ. 12 Φάση Β οικοδόμησης (1969)
10	Εικ. 13 Φάση Γ οικοδόμησης (1977)
11	Εικ. 14 Φάση Δ οικοδόμησης
11	Εικ. 15 Φάση Ε οικοδόμησης
11	Εικ. 16 Φάση ΣΤ οικοδόμησης
12	Εικ. 17 Διάγραμμα οικοπέδου
12	Εικ. 18 Διάγραμμα φάσης Α
12	Εικ. 19 Διάγραμμα φάσης Β
12	Εικ. 20 Διάγραμμα φάσης Γ
12	Εικ. 21 Διάγραμμα φάσης Δ

12	Εικ. 22 Διάγραμμα φάσης Ε
12	Εικ. 23 Διάγραμμα φάσης ΣΤ
12	Εικ. 24 Διαγραμμα ολοκλήρωσης
13	Εικ. 25 Βορειοανατολική όψη του Παλιού Πανεπιστημίου Ιωαννινών
14	Εικ. 26 Εγκάρσια τομή προς τον λόφο της Περιβλέπτου
14	Εικ. 27 Εγκάρσια τομή προς την οδό Δομπόλεως
14	Εικ. 28 Διαμήκης τομή
16	Εικ. 29 Διάγραμμα ιστοριογραμής χρήσεων του κτιρίου
17	Εικ. 30 Διάγραμμα σημερινών χρήσεων του κτιρίου
20	Εικ. 31 Κολάζ εφημερίδων με τις προτάσεις ανακατασκευής του κτιρίου
21-32	2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΣΤΙΩΝ & ΧΩΡΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ
21	Εικ. 32 Διαγραμματική κάτοψη εστιών Περιβλέπτου
22	Εικ. 33 Διαγραμματική κάτοψη εστιών Πανεπιστημίου
23	Εικ. 34 Πτέρυγα Α' εστιών Δόμπολης, δωμάτιο 8 τ.μ.
23	Εικ. 35 Πτέρυγα Β' εστιών Δόμπολης, δωμάτιο 12 τ.μ.
24	Εικ. 36 Πτέρυγα Α' εστιών Πανεπιστημίου, δωμάτιο 12 τ.μ.
24	Εικ. 37 Πτέρυγα Γ' εστιών Πανεπιστημίου, δωμάτιο 24 τ.μ.
25	Εικ. 38 Διάγραμμα αξιολόγησης της αναψυχής και του χώρου διαμονής στις εστίες (1992)
25	Εικ. 39 Διάγραμμα αξιολόγησης των εστιών ως χώρος μελέτης (1992)
25	Εικ. 40 Διάγραμμα αξιολόγησης της σίτησης στις εστίες (1992)

26	Εικ. 41 Διάγραμμα αξιολόγησης της αναψυχής και του χώρου διαμονής στις εστίες (2021)
26	Εικ. 42 Διάγραμμα αξιολόγησης των εστιών ως χώρος μελέτης (2021)
26	Εικ. 43 Διάγραμμα προτεινόμενων κοινόχρηστων χώρων (2021)
26	Εικ. 44 Διάγραμμα αξιολόγησης της σίτησης στις εστίες (2021)
26	Εικ. 44 Διάγραμμα αξιολόγησης της σίτησης στις εστίες (2021)
27	Εικ. 45 Διάγραμμα μελαγχολίας και απομόνωσης των φοιτητών 1992-2021
27	Εικ. 46 Διάγραμμα επιτώσεων στην εξέλιξη του ατόμου 1992-2021
28	Εικ. 47 Διάγραμμα φοιτητών που δεν καλύπτονται από τις φοιτητικές εστίες
29	Εικ. 48 Ενδεικτικό δωμάτιο ξενοδοχείου 20 τ.μ.
30	Εικ. 49 Ξενοδοχεία που φιλοξενούν εστιακούς φοιτητές
31	Εικ. 50 Ενδεικτικό δωμάτιο κρουαζιερόπλοιου 15 τ.μ.
32	Εικ. 51 Ενδεικτικό κελί μοναχών 25 τ.μ.
32	Εικ. 52 Ενδεικτικό κελί φυλακής 6,5 τ.μ.
33-78	3. ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ
33	Εικ. 53 Διαγράμμα καθαιρέσεων - σχέση με την πόλη
33	Εικ. 54 Διαγράμμα καθαιρέσεων - σχέση με την πόλη
34	Εικ. 55 Διαγράμμα καθαιρέσεων - σχέση με την περιοχή μελέτης
34	Εικ. 56 Διαγράμμα καθαιρέσεων - σχέση με την περιοχή μελέτης
35	Εικ. 57 Διάγραμμα "Κόμβου"

35	Εικ. 58 Διάγραμμα σπειροειδούς κίνησης
35	Εικ. 59 Διάγραμμα πυρήνων
36	Εικ. 60 Διάγραμμα διαδρομών
37	Εικ. 61 Διάγραμμα “Πάρκου”
37	Εικ. 62 Διάγραμμα πρώτου κόμβου
37	Εικ. 63 Διάγραμμα δεύτερων κόμβων
38	Εικ. 64 Διάγραμμα τρίτου κόμβου
38	Εικ. 65 Διάγραμμα τέταρτου κόμβου
39	Εικ. 66 Διάγραμμα πέμπτου κόμβου
39	Εικ. 67 Διάγραμμα έκτου κόμβου
39	Εικ. 68 Διάγραμμα έβδομου κόμβου
40	Εικ. 69 Διάγραμμα διαδρομής κόμβων
40	Εικ. 70 Διάγραμμα φοιτητικών εστιών
41	Εικ. 71 Bird eye view προπλάσματος, κλίμακας 1:100
42	Εικ. 72 Τοπογραφικό διάγραμμα
43	Εικ. 73 Βορειοδυτική όψη
43	Εικ. 74 Βορειοανατολική όψη
45	Εικ. 75 Ενιαία κύρια όψη προπλάσματος, κλίμακας 1:100
46	Εικ. 76 Κάτοψη υπογείου
47	Εικ. 77 Κάτοψη ισογείου
48	Εικ. 78 “Δωμάτια” αιθρίου
49	Εικ. 79 Κάτοψη πρώτου ορόφου
51	Εικ. 80 “Δωμάτια” αιθρίου προπλάσματος, κλίμακας 1:100

50	Εικ. 81 Κάτοψη δευτέρου ορόφου
52	Εικ. 82 Κάτοψη τρίτου ορόφου
53	Εικ. 83 Κάτοψη τετάρτου ορόφου
54	Εικ. 84 Προβολή ταινίας απο την γέφυρα
56	Εικ. 85 Διάγραμμα κίνησης
55	Εικ. 86 Εσωτερική όψη αιθρίου
58	Εικ. 87 Διαδρομή κόμβων
57	Εικ. 88 Προοπτική τομή Α-Α’
59	Εικ. 89 Διαμόρφωση υποβαθμισμένου αμφιθεάτρου
59	Εικ. 90 Τομή Β-Β’
61	Εικ. 91 Όψη από την οδό Δομπόλεως
61	Εικ. 92 Τομή Γ-Γ’
63	Εικ. 93 Εξωτερικοί διάδρομοι κίνησης
63	Εικ. 94 Τομή Δ-Δ’
65	Εικ. 95 Διάγραμμα διαφορετικών μοντέλων κατοίκησης
66	Εικ. 96 Διάγραμμα διάρθρωσης δωματίων και κοινόχρηστων χώρων
67	Εικ. 97 Δωμάτιο ΑΜΕΑ 60 τ.μ.
68	Εικ. 98 Κάτοψη πτέρυγας δωματιών ΑΜΕΑ
69	Εικ. 99 Δωμάτιο 80 τ.μ.
70	Εικ. 100 Κάτοψη πτέρυγας δωματιών 80 τ.μ.
71	Εικ. 101 Δωμάτιο 50 τ.μ.
72	Εικ. 102 Κάτοψη πτέρυγας δωματιών 50 τ.μ.
73	Εικ. 103 Δωμάτιο 30 τ.μ.

74	Εικ. 104 Κάτοψη πτέρυγας δωματιών 30 τ.μ.
75	Εικ. 105 Δωμάτιο 20 τ.μ.
76	Εικ. 106 Κάτοψη πτέρυγας δωματιών 20 τ.μ.
77	Εικ. 107 Εσωτερικό δωματίου
77	Εικ. 108 Τουαλέτα δωματίων
78	Εικ. 109 Όψη προπλάσματος απο την οδό Δομπόλεως, κλίμακας 1:100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ερωτηματολόγιο Μαρτίου 2021

Συμμετέχοντες: 97

- 1) Τι χρήσεις θα θέλατε να φιλοξενοούνται στο κτίριο επιπλέον;
Γυμναστήριο 31,3%
Καφέ 31,3%
Βιβλιοθήκη 25%
Χώρος προβολών 12,5%
- 2) Θεωρείτε ότι οι κοινόχρηστοι χώροι (πλυντήριο, κουζίνες, λέσχη) βοηθούν στην αλληλεπίδραση των φοιτητών και παρουσιάζουν οφέλη;
Ναι 75%
Όχι 25%
- 3) Βαθμός ευχαρίστησης με το χώρο διαμονής και την αναψυχή στην εστία
Εν μέρει 50%
Όχι 36,4
Αρκετά 13,6%
- 4) Αξιολόγηση της σίτισης
Μέτρια 46,7 %
Απαράδεκτη 28,9%
Κακή 22,2%
Αρκετά καλή 2,2%
- 5) Κάλυψη ελεύθερου χρόνου
Επισκέψεις σε γειτονικά δωμάτια 62,5%
Βλέποντας τηλεόραση 32,5%
Στην πισίνα (και σε λοιπούς κοινόχρηστους χώρους) 5%
- 6) Ώρες που διαδραματίζεται η κοινωνική ζωή στην Εστία
Βραδινές 82,5%
Μεσημεριανές 17,5%

- 7) Επηρεάζεται η μελέτη και κατ' επέκταση η επίδοση στην σχολή από τον περιορισμένο χώρο του δωματίου;
Ναι 67,5%
Όχι 32,5%
- 8) Επιπτώσεις της διαμονής στην εστία για την εξέλιξη του ατόμου
Θετικές και Αρνητικές 52,4%
Αρνητικές 3,3%
Θετικές 11,9%
Καμία επίδραση 2,4%
- 9) Υπάρχει εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας σε σχέση με την καθαριότητα των κοινόχρηστων χώρων ;
Ναι 55%
Όχι 45%
- 10) Αισθήματα μελαγχολίας και απομόνωσης των εστιακών φοιτητών
Που και που 31,8%
Συχνά 29,5%
Σπάνια 27,3%
Ποτέ 11,4%
- 11) Σε τι κατάσταση βρίσκεται το κτίριο των εστιών;
Κακή 60%
Μέτρια 40%
- 12) Θεωρείται απαραίτητη την ύπαρξη ιδιωτικού χώρου υγιεινής στο εσωτερικό του δωματίου;
Ναι 92,5%
Όχι 7,5%
- 13) Υπάρχει επαρκής φύλαξη του χώρου των εστιών;
Όχι 67,5%

- 14) Οι κοινόχρηστοι χώροι των εστιών (πλυντήρια , τραπεζαρία) είναι επαρκείς για όλα τα άτομα;
Όχι 82,5%
Ναι 17,5%
- 15) Ο ιδιωτικός χώρος που παρέχεται είναι επαρκής ή θεωρείτε ότι χρειάζεται μεγαλύτερος ;
Δεν είναι επαρκής 75%
Είναι επαρκής 25%
- 16) Είστε ευχαριστημένοι με το δωμάτιο σας;
Σχετικά 52,3%
Καθόλου 34,1%
Πολύ 13,6%
- 17) Η θέρμανση του κτιρίου λειτουργεί σωστά κατά την διάρκεια της μέρας;
Όχι 60%
Ναι 40%
- 18) Το ζεστό νερό που παρέχεται
Δεν επαρκεί 67,5%
Είναι αρκετό 32,5%
- 19) Πως κρίνετε την καταβολή ενός μηνιαίο αντίτιμου για την συντήρηση των εστιών που διαμένετε;
Λάθος 38,6%
Απαράδεκτη 34,1%
Σωστή 27,3%
- 20) Θα προτιμούσατε να καταβάλετε ένα μικρό αντίτιμο για να μένετε σε πιο αναβαθμισμένες εστίες με περισσότερες παροχές;
Ναι 66%
Όχι 34%

